

0 925 1988

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Krolj
lič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Marjan Golob,
Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Mojca
Nahtigal, Darko Naraglav, Inge Sovinc, Breda Verstovšek in Mi-
lan Zupanc.

Novinarke: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433 in 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski
občan oproščen TPD.

Stroji se bodo zavrteli

»Konec januarja bodo predvidoma zaklju-
čeni pogovori za odkup Likove tovarne v Šempe-
tru. Če se bodo s tem strinjali še upniki, potem
bo proizvodnja zopet stekla v mesecu marcu,
prevzela pa jo bo Strojna Žalec. Ker bodo upniki
dobili vrnjena posojena sredstva, ni več razlogov
za zavlačevanje postopka. Z gozdarji so se dogo-
vorili za dobavo lesa in tako bo najprej začela
obratovati žaga. Strojna pa namerava obrat v
Preboldu preseliti v Šempeter, iščejo pa še
ustrezne dodatne programe.

jk

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1988

1119880925 1

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto XI

Številka 1

Januar 1988

Brez velikih besed — le v razmislek

Januar se počasi izteka in kar naen-
krat bo tu naš kulturni praznik, dan, ko
navadno polagamo račune o našem
delu, o tem, kar smo in kar bi morali
storiti, pa nismo. V času, v katerem ži-
vimo, so postale takšne bilance uspe-
ha precej nevhvaležno delo, najsi bo to
na gospodarskem, političnem ali ne
nazadnje tudi na kulturnem področju.

Kultura kot proces sprememb, ki
nastajajo kot posledica materialne in
duhovne intervencije človeške družbe,
služi, da nam, posameznikom in dru-
žbenim skupinam, lajša obstoj in na-
predek v okviru družbenega življenja,
zato je kot taka podvržena ekonom-
skim in političnim vplivom. Kultura je
tako prava zrcalna podoba časa in na-
roda, v katerem nastaja, živi z njim v
njegovih sončnih in senčnih dneh.
Najbolj se navadno razcvetijo v obdobjih
blagostanja in obratno, v najtežjih
časih, ko pogosto postane sredstvo
boja za samoobstoj nekega naroda.

Samo dober milijon nas je Slovencev
in skozi zgodovino smo dolgo nosili
pečat nesvobodnega, trpečega na-
roda, ki ni imel moči, da bi se proti na-
silju branil z odločnim udarcem, ampak
je v sebi zatiral svoje nemočno
sovrastvo in sanjal o Petru Klepcu in
kralju Matjažu. A takšne narodnostne
razmere so rodile misli in sanje, ki jih
po zaslugi prve tiskane besede Trubarja,
s patriotizmom prepletenih del
Vodnika, pa prebujene narodne zavesti
Prešerna, Levstika, Cankarja in
drugih velikanov svojega časa danes
lahko imenujemo našo kulturno dediš-
čino.

Dandanes je vse to dobilo drugo
obeležje. Ni več sredstvo boja za ne-
odvisnost, obstoj, ampak nekaj, kar
plemeniti in bogati naše življenje. Kul-
tura ni več samo krik poeta v Sonetih
nesreče ali spev Soči, to je tudi naš
odnos do soljudi, ki ob našem vsakda-
nu, zasičenem s problemi stabilizacije,

inflacije in še z marsičem, postaja čed-
dalje manj topel, človeški. Ekonomska
kriza, še posebej, če je povezana še s
politično, pogosto privede ljudi v ma-
lodušje. Izgubljeno zaupanje v naš ju-
tri povzroča vse večjo brezbrzičnost,
ko znanost, umetnost nista nikomur
več mar, primarna je le materialna plat
življenja. Nepravilna politika pušča tako
svoje sledi tudi na kulturnem področ-
ju. Če še lahko govorimo o širjenju in
razvoju umetnosti, velja to še le za lu-
di, ki se s tem poklicno ukvarjajo. V
ljubiteljski kulturi pa je slika povsem
drugačna. Zaradi pomanjkanja finan-
čnih sredstev je vse večji problem do-
biti strokovno dovolj usposobljene ka-

dre, ki bi pritegnili množico v amate-
rsko delovanje. Posledica tega je vse
nižja raven kulturnih prireditev, kar pa
čedalje bolj zahtevnega, z življenjsko
situacijo nezadovoljnega in naveliča-
nega občinstva vsekakor ne privablja.

Zdi se, kot da se vrtimo v začaranem
krogu, iz katerega ni poti.

Pesimizem pa nas le ne sme prevze-
ti. Sredstva, s katerimi razpolaga-
mo, so res zelo skromna, a s pravilno
politiko lahko z njimi ohranjamo vsaj
to, kar že imamo. Zakaj bi si postavljali
nove spomenike, če še starih ne mo-
remo vzdrževati?

Pomembno je, da kulture ne potis-
nemo na rob našega življenja, kot ne-
kaj nezaželenega in nepotrebne.

Težje kot bodo razmere, bolj bodo lju-
dje potrebni utehe v lepi besedi, ver-
zu, saj jim bo to dalo moči, da se bo-
do laže spopadli z novim dnem. Hkrati
pa bomo ohranili kulturno dediščino
našim sinovom in hčeram, vzbudili in
vzgojili v njih ljubezen in željo do nje,
da jo bodo v ugodnejših pogojih znali
razviti. Tako naš trud ne bo Sizifovo
delo, ampak seme, ki je preživelo zimo
in bo vzkliklo s prvimi pomladanskimi
žarki.

Valerija Verdnik

OMEJITVE NA RAČUN BOLNIKOV

Konec januarja bo v Lju-
bljani zasedala skupščina
zdravstvene skupnosti Slo-
venije. Delegati bodo obrav-
navali predloženi program
varčevalnih ukrepov. Če bo
program sprejet, bodo bolni-
ki v letošnjem letu morali
marsikdaj globlje seči v žep.

Predlog programa varčevalnih
ukrepov predvideva, da bodo
zdravstvene skupnosti poravnale
potne stroške uporabniku, če bo
ob uveljavljanju pravic zdravstve-
nega varstva potoval na razdalji
daljši kot 100 km, oziroma če bo
potoval zaradi iste bolezni v
istem mesecu večkrat na skupni
razdalji 300 km. Znesek posmrtni-
ne, pravi nadalje predlog, bo zni-
žan na 80 odstotkov višine pos-
mrtnine, določene s samouprav-
nim sporazumom o uresničeva-

nju zdravstvenega varstva. Zača-
sno tudi ne bo mogoče na račun
zdravstvene skupnosti uveljaviti
pravice do mostičkov in delnih in
totalnih snemnih zobnih protez,
kot tudi ne ortodontskega zdra-
vljenja pri osebah, starih 18 in
več let. Zdravstvene skupnosti pa
bodo poravnale pri zdravljenih na
recept za zdravljenje akutnih bo-
lezni ceno zdravlila, ki presega
znesek 3000 dinarjev.

Nadalje, pravi predlog, bodo
zdravstvene skupnosti pri prvih
specialističnih pregledih (v spe-
cialistični ambulanti dejavnosti
bolnišnic) poravnale znesek, ki
presega 5000 dinarjev po pregle-
du. Začasno ne bo mogoče uve-
ljavljati na račun zdravstvenih
skupnosti pravice do očal in
očesnih pripomočkov, ta omeji-
tev ne velja za očesne proteze in

za občane, ki imajo status slepih
in slabovidnih oseb.

Vse te omejitve naj ne bi veljale
za otroke, šolarje, učence v sred-
njem usmerjenem izobraževanju,
redne študente in za vse druge
uporabnike, ki so v celoti oproš-
čeni plačevanja participacije.
Omejitve pri vrednosti zdravlil in
specialističnem pregledu naj ne
bi veljale tudi za ženske pri uve-
ljavljanju pravic o svobodnem
odločanju o rojstvu otrok.

Če bodo predlagane omejitve
sprejete, se nam torej letos obe-
ta bistveno slabša raven zdra-
vstvenega varstva kot lani. Pro-
gram varčevalnih ukrepov je po
zaključku redakcije obravnavala
tudi žalska skupščina zdravstve-
ne skupnosti, o čemer bomo po-
ročali v naslednji številki.

Irena Jelen-Baša

HURA, POČITNICE!

Kam in kako, če bo sneg in če ga ne bo

Pa so le prišle. Počitnice. Letos sicer brez snega, toda čisto brez njega tudi ne bomo, obljublajo vremenarji. Morda se bodo snežinke pokazale še pred koncem počitnic, potem pa, hajd na sneg, na sani in na smuči. Če pa snega le ne boste dočakali, pa tudi nič hudega. Povprašali smo malo naokrog, kje vse lahko preživite proste dni. Na občinski zvezi Društvo prijateljev mladine smo izbrskali tole:

Na osnovni šoli v Grižah pripravljajo med počitnicami dan računalništva, streljanje z zračno puško, šahiranje in namizni tenis ter igre z žogo, peljali vas bodo na planinski pohod, čakajo vas kino predstave, zimovanje na Gozdniku, pa likovna kolonija in šaljive igre. Če pa bo sneg, potem bo tudi smučarski tečaj.

Na šolarje mislijo tudi v Občinski matični knjižnici. Tam vas vabijo na ure pravljic in poslušanje otroških pesmi, nekaj ur bodo namenili knjižnični vzgoji, od 25. januarja pa je v knjižnici odprta razstava znanak na temo zimske olimpijske igre od leta 1933 do 1984.

V času počitnic lahko šolarji iz žalske občine izberejo tudi drsanje v celjskem mestnem parku ter plavanje in kegljanje v hali Golovec. Drsanje, plavanje in kegljanje je za šolarje organizirano brezplačno vsak dan od ponedeljka do petka, in sicer: drsanje od 10.00 ure do 11.30, plavanje in kegljanje pa od 10.00 do 13.00 ure.

Irena Jelen-Baša

Ljubljanski zmaj »Polzeli«

Prejšnji teden se je na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani končal sejem Moda 88. Iz naše občine so se na sejmu predstavili »Polzela«, Tovarna nogavic, MIK Prebold, Tekstilna tovarna Prebold in Zarja Petrovče. Najvišje priznanje Ljubljanski zmaj v kategoriji modni dodatki je prejela Tovarna nogavic s Polzele. Več o sejmu in nagrajencu »Polzeli« objavljamo na 7. strani.

TONE TAVČAR

V USTAVNIH SPREMEMBAH ISKANJE NAJBOLJŠIH REŠITEV

Javno razpravo o osnutku
ustavnih sprememb je treba
zasnovati in organizirati tako,
da bo mobilizirala delovne ljudi
in občane k odpravljanju slabosti
na gospodarskem področju
in h krepitvi učinkovitosti politi-
čnega sistema. Javna razprava
je tudi pomembna priložnost za
nadaljnjo utrditev političnega si-
stema na vseh ravneh, za okre-
pitev politične volje delovnih lju-
di in občanov za spopad s sla-
bim gospodarjenjem in inflacijo.
Nosilno vlogo v javni razpravi
morajo imeti družbenopolitične
organizacije, ki so odgovorne
za izvedbo in usmerjanje raz-
prave. Kritična analiza politične-

ga sistema je opozorila, da šte-
vilne slabosti v našem sistemu
izhajajo iz nedoslednega ure-
ničevanja ustavne vloge dru-
žbenopolitičnih organizacij in
premažne povezovalne vloge,
zlasti na nižjih ravneh družbe-
nega organiziranja. Iskanje no-
vih in boljših rešitev na podlagi
sprejetih kriterijev ustavnih
sprememb mora biti vodilo ja-
vne razprave, je med drugim
zapisano v programu politične
aktivnosti RK SZDL Slovenije, v
kateri morata sodelovati zna-
stnost in stroka. Zapletene go-
spodarske razmere namreč ne
dopuščajo več nestrokovnih re-
šitev. In ker bo dopolnjena

ustava v mnogočem določala
naš obstoj, notranja razmerja in
razvojne možnosti, se moramo
razprave lotiti resno in z vso od-
govornostjo. Odločno moramo
stopiti na barikade boja za na-
predek in krepitev samouprave
nega sistema. Pravica odloča-
nja o novo ustvarjeni vrednosti
mora biti v rokah delavca, pri
čemer ga mora zaščititi tudi
ustava. V javni razpravi ne bo-
mo oblikovali zapletenih formu-
lacij posameznih členov, bomo
pa jasno povedali, kaj hočemo.
Nezaupanje v sprejemanje šte-
vilnih dokumentov — od resolu-
cij do interventnih ukrepov —
nas ne sme odvrniti od razpra-
ve o tako pomembnem temelju
našega dela in življenja, kot je
ustava. Torej prihodnost mora
biti v naših rokah. jk

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Poslovalnica Žalec

KOMPAS —
VAŠ VODNIK PO SVETU

complete
tourist
service

Telefon:
(063) 714-155

»Najprej je gospodarstvo«

Pogovor z novim predsednikom občinske konference socialistične zveze Milanom Zupancem.

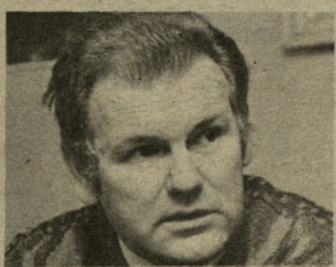
V žalski občini imamo novega predsednika občinske konference socialistične zveze. Dosedanjšega predsednika Janeza Megliča je zamenjal Milan Zupanc iz Griž. Ob izvolitvi smo ga povabili na klepet in ga najprej povprašali, kako si zamišlja delo in sploh vlogo socialistične zveze v prihodnje.

M. Zupanc: »Doslje sem bil zaposlen v delovni organizaciji Minerva. Izhajam iz združenega dela, zato menim, da bomo morali vse sile usmeriti v dvig gospodarstva. V to, da se gospodarstvo izkoplje iz sedanjih nemogočih razmer. Zavedati se namreč moramo, da bo potem tudi vse druge težave lažje reševati.

Glede same socialistične zveze pa menim tole: bolj se bo treba povezovati z društvi in krajevnimi skupnostmi, spremljati njihovo življenje in probleme. Socialistična zveza doslej ni stala ob strani, toda stvari je treba spremljati bolj tekoče.

»Prej ste dejali, da morate v žalski občini izkoptati iz sedanjega stanja predvsem gospodarstvo. Ste lahko bolj konkretni in poveste, na kakšen način, v čem vi vidite izhod?«

M. Zupanc: »Po moji oceni je v žalski občini pomembno zlasti kadrovanje. Kvalitetni kadri morajo ostajati v občini. Imamo dobre kadre, dobre strokovnjake, vendar nam odhajajo v druge občine. Tja, kjer dobijo za svoje delo več

Milan Zupanc

denarja, kjer imajo boljše pogoje in tudi več politične podpore.

»S kakšnimi izkušnjami prihajate na to delovno mesto?«

M. Zupanc: »Doslje sem bil podpredsednik socialistične zveze, zadolžen za krajevno samoupravo, precej izkušen pa sem si nabral v domači krajevni skupnosti in v njenih organih. Kolikor poznam, lahko rečem, da imajo krajevne konference socialistične zveze dobre programe, vsaj v veliki večini, da aktivisti solidno delajo.«

»Ker ste bili zadolženi za krajevno samoupravo, vam je verjetno dobro poznano problem, ki žuli naše krajevne skupnosti — to je večno pomanjkanje denarja. Kaj boste na svojem položaju naredili za rešitev tega problema?«

M. Zupanc: »Res, financiranje krajevnih skupnosti je rak rana v

žalski občini. Poskušali smo problem reševati na ravni republike. Vendar ima večina občin finančiranje vsaj za silo urejeno, tako da ni bilo prevelikega interesa za skupno reševanje problemov. V žalski občini imamo dvajset krajevnih skupnosti, sedem jih ima poklicne tajnike. Krajevne skupnosti jih plačujejo iz lastnih sredstev. Koliko je teh sredstev, vemo: glavarina je predanih bila realizirana 60 %, lani verjetno še manj, drugih virov ni. Nič čudnega torej ni, če vsak mesec sproti pometajo drobtine za plačo tajnika. To bo treba rešiti in naša glavna skrb bo ta, da poiščemo stalen vir financiranja vsaj za poklicne tajnike.«

»Pri vašem delu vam bodo pomagali trije podpredsedniki in imate še okrog 25 najrazličnejših organov. Kako jih boste vključili v delo in kaj pričakujete od njih?«

M. Zupanc: »Imamo podpredsednike za družbenoekonomsko področje, družbene dejavnosti in krajevno samoupravo. Trije so, morda bi bila dovolj samo dva, kot imajo to ponekod drugod. Vsekakor jih bomo vključili v delo in zahtevali od njih določene rezultate. Sam si želim predvsem bolj odprtega dialoga z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami in pa tesnejšega sodelovanja. Tega doslej ni bilo, čeprav na prvi pogled tega morda niti ni bilo opaziti. V resnici pa je vladala praznina.«

Irena Jelen-Baša
Foto: Ljubo Korber

Matjaž Kmecl

Odprto o aktualnih družbenih vprašanjih

Štiriurni pogovor z dr. Matjažem Kmeclom, uglednim kulturnim delavcem in članom predsedstva CK ZKS, v prostorih občinske matične knjižnice o aktualnih družbenih razmerah je bil nepozaben dogodek za številne obiskovalce. Srečanje je organizirala komisija za idejno politično izobraževanje pri Občinskem komiteju ZK. Občinska matična knjižnica, ki pa je srečanje izvedla, tako postaja pomembno središče zanimivih srečanj.

»Pogovori, kakršen je tudi današnji v Žalcu, povsod privabljajo veliko obiskovalcev. Odprt, neomejen in svobodni pogovori, še zlasti pa možnost izražanja osebnega mnenja, je tisto, kar ljudje največkrat pogrešajo. In ker sestanki ne dajejo takšne možnosti, tudi niso vabljivi. Dialog, ki smo ga odprli v zvezi komunistov in socialistični zvezi, je dobra oblika tesnejše in globlje povezanosti z družbo, katere del smo. Predvsem pa je pomembno, da ljudje dejansko čutijo odgovornost za našo usodo. In če bomo znali izkoristiti pripravljenost ljudi za reševanje aktualnih družbenih problemov, bomo napravili nov korak v razvoju odnosov in medsebojnega zaupanja. To pa je med drugim bistveni pomen takšnih srečanj,« je po pogovoru dejal Matjaž Kmecl. Dodajmo le še to, da si takšnih srečanj še želimo.

jk
foto: L. Korber

Savinjski občan v jubilejnem letu

Vsak jubilej je priložnost, da se ozremo na prehojeno pot in za kovanje novih načrtov. Deset let res ni kdo ve kako dolga doba, če pa upoštevamo, da gre za pionirsko delo na zahtevnem informativno propagandnem področju, ki je bilo prepleteno s sončnimi in tudi oblačnimi obdobji, potem nas jubilej navdaja s ponosom. Zaupanje in bralnost, kar ste nam, dragi bralci, večkrat potrdili, nam je bila vedno največja nagrada. Sedaj, ko listamo po izdanih številkah Savinjskega občana, šele vidimo, kako uspešen je bil razvoj v teh letih in koliko zanimivih dogodkov smo ohranili pred pozabo. Morebitni kronist bo imel tako mnogo lažje delo, saj je zbrane ga in ohranjenega veliko, za zgodovino pa gotovo neprecenljivega gradiva. In če smo prispevali k boljšemu informiranju in s tem tudi k razvoju občine, potem smo poslanstvo tudi opravili. Dosedanje ocene organov izdatelja so bile ugodne. Z optimizmom stopamo v jubilejno leto 1988. Naša prihodnost je potrjena s sklepom Občinske konference SZDL, zagotovljena pa so tudi finančna sredstva. Tudi anketa, ki smo jo objavili v decembrski številki, je potrdila naša prizadevanja in usmeritve. Za to se bomo tudi v prihodnje trudili, da bo vsebina še bolj zanimiva in pestra. Novo in vsebinsko spremenjeno oblačilo Savinjskega občana, ki jo je ob jubileju sprejel izdateljski svet, ste najbrž že opazili. Najbrž pa nič ne škodi, če nanj še posebej opozorimo. Najpomembnejšim dogodkom in temi meseca namenjamo naslovno stran, ki bo odslej tudi grafično spremenjena. Več prostora bomo namenili odločanju v skupščini, še zlasti sprejemanju

odlokov, in pa delegatskim vprašanjem in odgovorom. Na drugi strani bomo še naprej spremljali delo občinskih družbenopolitičnih organizacij za tudi krajevnih. Tretja stran bo namenjena gospodarstvu, četrta pa naši preteklosti. Vrstu okolja bomo odslej posvečali večjo skrb, z občinsko turistično zvezo pa pripravljamo akcijo, s katero bomo spodbujali prizadevanja za lepšo ureditev pročelij hiš, zelenih površin in organizacijo različnih prireditev. Na osrednjih straneh boste lahko prebrali reportaže, zanimivosti in dogodke. Športna stran bo odslej deseta, saj nam je za športne dogodke vedno primanjlovala prostora. Več prostora pa bo tudi za pisma bralcev, kajti v uredništvo jih dobivamo vedno več. V anketi ste nas opozorili, da v Savinjskem občanu pogrešate humor, sedaj pa le korajžno pero v roke, da bo kotiček za humor in zanimive dogodivščine resnično zanimiv. Prometna varnost v občini se je lani zopet poslabšala. Vzrok za to je več — tako objektivnih kot tudi subjektivnih. Prav na slednje želimo še posebej vplivati. Akcijo za večjo varnost v cestnem prometu bo spremljala tudi posebna komisija pri občinskem svetu, prihodnje leto januarja pa bomo razglasili rezultate akcije. Najuspešnejšim za odpravo napak bomo podelili posebna priznanja. Sicer pa bomo o tej akciji še pisali v naslednjih številkah. Razpise, objave in oglase bomo objavljali na predzadnji strani, zadnja pa bo ostala nespremenjena. Toliko o vsebinski zasnovi, spomniti pa vas želimo še na to, da redakcija zaključujemo 15. v mesecu.

Odgovorni urednik

DENAR LE ZA TABLO IN KREDO

Izvršni svet je obravnaval uresničevanje vzgojnoizobraževalnega dela šol v žalski občini

V žalskih krajevnih skupnostih imamo letos v osnovnih šolah, skupno s šolo Ljube Mikuš, 193 oddelkov. V njih je 4441 učencev. Žalska občina se tako po številu učencev uvršča na tretje mesto na Celjskem. 12 oddelkov je kombiniranih, v drugo izmenno hodi 87 otrok. V celodnevno šolo je vključenih 17,8 % otrok, v oddelke podaljšanega bivanja pa 443 otrok oziroma nekaj nad 10 %.

To je le nekaj osnovnih podatkov iz poročila Zavoda za šolstvo oziroma njegove enote v Celju. Podrobneje so uresničevanje vzgojnoizobraževalnega dela obravnavali člani izvršnega sveta na svoji januarski seji.

Tokrat so posebej opozorili na letni prirast učencev. Ta sicer v žalski občini po številu ni tako velik, le nekaj več kot sto učencev. V Titovem Velenju znaša letni prirast kar 600 učencev. Toda prirast v žalski občini je zelo nesorazmeren, velik je na območju Velike Pirešice, Galicije in Žalca. Zato so v teh šolah praktično brez potrebnih prostorov. Prostorski pogoji tudi na drugih šolah niso rožnati, še slabše pa je pri zagotavljanju materialnih pogojev. Kopicu denarja namreč zahteva vzdrževanje stavb, veliki so stroški ogrevanja; samo v Žalcu tolikšni kot pri vseh ostalih osnovnih šolah skupaj. Denar je treba odšteti za elektriko, za razne storitve, skratka, ni ga za ureditev specializiranih učilnic, nakup učne tehnologije, denar ostaja le

še za tablo in kreda. »Trideset do petdeset let zaostajamo za učno tehnologijo zadnjega sveta, o sodobnem pouku res ne moremo govoriti,« je na seji menila predstavica zavoda za šolstvo.

Nadalje so obravnavali tudi kadrovske razmere v šolah. Sestava je bojdja zadovoljiva, zaradi bolniških in porodniških dopustov ni zasedeno letno preko 6000 ur pouka v žalski občini. V prihodnje pa zaradi neustrezne štipendijske politike pričakujejo v občini in tudi drugod izredno pomanjkanje razrednih učiteljev.

Zelo pohvalna je bila ocena predstavice zavoda za šolstvo o podružbljanju življenja in dela šol. Žalske šole pozitivno izstopajo na Celjskem, vse pa se bojijo, kako bo v prihodnje, saj se v delovnih organizacijah vse bolj ukvarjajo z lastnimi težavami.

Nad regijskim poprečjem je tudi učni uspeh učencev, bolj kvaliteten pa bi lahko bil dodatni pouk; tisti, ki je namenjen nadarjenim učencem.

Se na en problem so opozorili na tokratni seji. Na dejstvo, da se pojavljajo vedno večje težave pri poklicnem usposabljanju deklet. Čedalje več se jih zaposluje takoj po osnovni šoli — kar 4,4 % znaša zadnji podatek. Višje številke beležijo na Celjskem le v Šmarju in Sentjurju.

Ko so člani izvršnega sveta obravnavali razširjeni program dela šol, so ugotovljali, da v občini ni prevelikega interesa za celodnevne šole — v občini je samo šola v Preboldu in Petrovcih. Potreba pa se kažejo po ustanavljanju oddelkov podaljšanega bivanja. Predstavica zavoda za šol-

stvo je spregovorila tudi o šoli v naravi. Ta je v občini v glavnem povsod zažvela. Zdaj sicer kaže, da bodo te šole spet zamenjali klasični tečaji, kar bo pomnilno neenotnost in ustvarjanje razlik med otroki.

Na koncu so člani izvršnega sveta obravnavali posebej še delo v šoli Ljube Mikuš in v glasbeni šoli. Rezultati v obeh so dobri, pri šoli Ljube Mikuš pa so posebej opozorili na dejstvo, da so stopki razvrščanja otrok vsako leto zelo pozno končani, zaradi česar vse do konca avgusta ni znano število učencev. To pa pomeni, da skorajda na šoli ni možno načrtovanje organizacije dela in potrebnih kadrov. Pri glasbeni šoli pa so tokrat izpostavili težave s kadri, denarjem in prostori.

Člani izvršnega sveta so ob koncu sprejeli vrsto sklepov, eden izmed njih pa govori o tem, da bi v občini zaradi prostorske stiske morali razmišljati o spremembi šolskih okolišev.

Irena Jelen-Baša

Ko so člani izvršnega sveta obravnavali vzgojnoizobraževalno delo v žalski občini, so poslušali tudi poročilo o delu delavske univerze. Tam je bilo delo doslej usmerjeno v izobraževalne programe za pridobitev strokovne izobrazbe, organizirali pa so tudi vrsto tečajev in seminarjev.

Predstavica delavske univerze je tokrat povedala, da so zelo nezadovoljni zaradi podcenjevanja kvalitete in organizacije izobraževanja, na zelo odklonilen odnos so naleteli zlasti pri celjskih srednjih šolah. Tam jim očitajo, da »divje« izobražujejo in da izdajajo diplome brez pravega znanja slušateljev. Na delavski univerzi takšne trditve zanikajo predvsem z dvema argumentoma: izobraževanje pripravljajo v sodelovanju z matičnimi šolami, kljub zahtevam pa zavod za šolstvo ni poslal inšpektorja, ki bi ugotovil pomanjkljivosti ali pa ovrget očitke.

Namesto opremljenih ambulant izhlapele milijarde

V Delavski enotnosti, ki je izšla 15. januarja letos, smo prebrali sestavek novinarja Janeza Severja o nemoralnem zapravljanju denarja, ki so ga prigarali delavci z delom ob prostih sobotah za novo celjsko bolnišnico. Tako je zapisal: »Danes vemo, zakaj vodstvo Zdravstvenega centra Celje lani v posodobitev bolnišnice ni vložilo niti dinarja. Še več, dipl. ekon. Alojz Žunter, predsednik kolektivnega poslovnega organa Zdravstvenega centra Celje, je denar, ki so ga prigarali delavci z delom ob prostih sobotah za posodobitev bolnišnice, v začetku leta porabil za plače, pozneje pa celo blanko in brez obresti posodil interni banki sozda Merx in Emu.

Do predlani, nadaljuje Janez Sever, so namreč ta denar zbirali na posebnem računu pri medobčinski zdravstveni skupnosti. Ta je bdela nad tem, da je bil vsak dinar namensko uporabljen. S spremembo zakonodaje bi Celjani morali spremeniti tudi način financiranja. Med dvema možno-

stima — imenovanje podjetja v izgradnji in prenos sredstev na Zdravstveni center kot investitorja, — je Žunterju uspelo slednje. Tako se je denar stekal naravnost v Zdravstveni center.

Gradnja bolnišnice je obstala. V tem času je prevladovala ideja o velikih korakih, o tem, da bi se nateklo čimveč denarja, da bi gradnja potem stekla z velikimi koraki. Dvanajstega maja 87, piše nadalje Janez Sever, je bila sedma seja izvršnega odbora podpisnic družbenega dogovora o modernizaciji bolnišnice, na kateri so obravnavali poročila o združevanju sredstev za posodobitev bolnišnice za prvo tromesečje. Alojz Žunter je takrat povedal, da je Zdravstveni center uporabil sredstva, ki so bila združena za modernizacijo v tem tromesečju, za redno dejavnost, v oklepaju: osebne dohodke delavcev Zdravstvenega centra. Prisotni se nič strinjali s tem in na koncu sprejeli sklep, da v bodoče le izvršni odbor podpisnic odloča o uporabi namenskega združenih sredstev, izjemoma pa se lahko, le z odobritvijo izvršnega odbora, ta sredstva izločijo v druge namene.

Za transakcije Alojz Žunter ni bil deležen kritike, piše Janez Sever. Pred durmi je bila namreč obsežna politična akcija za referendum. Čez štiri mesece, ko je ta akcija že stekla, se je na peti redni seji sestala posebna finančna komisija odbora podpisnic družbenega dogovora o modernizaciji in kot drugo točko obravnavala racionalno obračanje sredstev. Ugotovljeno je bilo, da so bila sredstva, posojena Emu, prenešana kot kratkoročni kredit interni banki Merx. Za to transakcijo ni bilo ustreznega sklepa niti finančne komisije niti izvršnega odbora. Neverjetno, toda tudi zdaj ni nihče reagiral, meni novinar. Agitacija in propaganda se je stopnjevala za četrti samoprispevek Celjanov. Tudi iz posebne številke INDOX pod naslovom Iz srca za zdravje, kjer je Žunter pisal obširno poročilo, nihče ni ugotovil nekaj deset milijard starih dinarjev primanjkljaja, nihče ni bil pozoren, da se lani zbrani denar in okrog 70 milijard, ki so bile prenesene iz predlanskega leta, vrti neznano kje.

Referendum o samoprispevku je uspel, skrivnost o nenamenski

rabi denarja za posodobitev celjske bolnišnice je ostala skrivnost. Iznihane so žrtve delavcev, Alojz Žunter pa občinstvu razlaga, da se bo posodobiljanje bolnišnice nadaljevalo z malimi koraki,« zaključuje prispevek Janez Sever.

Prispevek povzemamo zaradi tega, ker je tudi v žalski občini veliko delavcev garalo ob prostih sobotah za novo bolnišnico. Z upanjem, da jim bo prišla prav v trenutku, ko jo bodo potrebovali. Za takšno izigravanje zaupanja ljudi, kot so si ga privoščili vodilni v zdravstvenem centru tokrat, pravzaprav ni besed. Primer Žunter je po domačih peripetijah v zdravstvenem domu dokaz več, da v zdravstvu na Celjskem nekaj hudičevevo škriplje. Morda bi teklo bolj gladko, če bi ne kateri ljudje zapustili svoja mesta. In s čimbolj dolgimi, ne kratkimi koraki. Kajti zaradi posameznikov trpijo bolniki in vsi tisti zdravstveni delavci, ki z vsem ribarjenjem v kalnem nimajo nič skupnega.

Irena Jelen-Baša

Krvodajalska akcija

2080 krvodajalcev darovalo 690 litrov krvi

V preteklem letu je občinski odbor Rdečega križa v Žalcu organiziral petnajst krvodajalskih akcij, ki se jih je udeležilo 2080 krvodajalcev, kar je za deset krvodajalcev manj kot v letu 1986. Zbrano je bilo 690 litrov krvi, iz česar sledi, da pride v naši občini letno na odvzem krvi 5,4 odstotkov prebivalcev. Rezultat je zadovoljiv, vendar bi se v letu 1988 z veliko truda, medsebojnega razumevanja in humanosti vseh dejavnikov odstotek lahko bistveno izboljšal.

Občinski odbor RK Žalec bo v letošnjem letu s transfuzijskim oddelkom Zdravstvenega centra Celje in Zavodom za transfuzijo krvi iz Ljubljane pripravil vrsto krvodajalskih akcij, od katerih bo prva v mesecu marcu na Polzeli, kjer se bo akcija ponovila še v septembru. V aprilu bo akcija na Vranskem, kjer bo tudi v oktobru, maja meseca bo v Šempetru, kjer se bo ponovila še v novembru, v Libojah bo v juniju, kjer bo še enkrat v novembru, v Petrovcih bo v juniju in novembru, v Preboldu bo julija in decembra, v Grižah bo oktobra, v Žalcu pa maja in decembra. To je le okvirni program predvidenih krvodajalskih akcij v naši občini, natančnejšega z datumom in krajem izvedbe akcij pa bomo v našem časopisu objavili tudi vsak mesec sproti, ko bomo prejeli podatke občinskega odbora RK.

V. Cerovšek

Prispevek za posodobitev bolnišnice

Na žiro račun sklada za posodobitev regijske bolnišnice so do 15. decembra 1987 nakazali sredstva:		
— HMEZAD — DO Kmetijstvo DSSS Žalec		308.881.—
— HMEZAD — TOZD Tovarna krmil Žalec		11.030.—
— HMEZAD, Kmetijstvo — TOZD Latkova vas		893.195.—
— HMEZAD, Kmetijstvo — TOZD Petrovče		1.987.981.—
— HMEZAD, Strojna, TOZD PKM Žalec		1.000.708.—
— HMEZAD, Strojna, TOZD DSSS Žalec		193.432.—
— HMEZAD, Strojna, TOZD Grames Žalec		1.031.912.—
— Tovarna nogavic Polzela		2.804.057.—
— Montana, PN KR Žalec		328.577.—
— HMEZAD, CMI, TOZD proizv. C.		1.337.565.—
— HMEZAD, CMI — Prodaja na veliko		332.710.—
— HMEZAD, CMI — DSSS		561.729.—
— HMEZAD, CMI — Maloprodaja		895.014.—
— HMEZAD, Kmetijstvo — TOZD Tovarna krmil		245.759.—
— IGM GRADNJA Žalec		1.937.189.—
— Ferralit, TOZD Livarna SSP		2.142.252.—
— KOMUNALA Žalec		674.831.—
— Ferralit, TOZD Modelarna SSP		207.053.—
— Ferralit, TOZD Strojni obrat SSP		963.205.—
— Ferralit, DSSS SSP		776.822.—

REKAPITULACIJA

Celje	198.543.409.—
Sl. Konjice	47.775.479.—
Žalec	47.203.233.—
Laško	32.494.092.—
Šmarje	13.644.873.—
Sentjur	1.307.694.—
T. Velenje	4.034.—
Skupaj vplačano:	344.674.809.—

TT Prebold

Novi artikli in izvoz — alternativa gospodarjenja

Proizvodnja, usmerjena za znanega kupca

Približuje se čas, ko bomo morali potegniti črto pod gospodarjenje v minulemu letu. Ta čas povsod potekajo aktivnosti za izdelavo zaključnih računov, ki bodo pokazali sliko uspešnosti ali neuspešnosti gospodarjenja. Že sedaj pa je jasno, da v občini ne moremo biti zadovoljni z rezultati, ki smo jim bili priča med letnimi obračuni. V delovni organizaciji TT Prebold računajo na ugoden rezultat, kakšen pa dejansko bo, pa je v tem trenutku težko reči.

Generalni direktor tov. Drago Pušnik je s tem v zvezi dejal: »Govoriti danes o zaključnem računu je verjetno zelo problematično. To pa zato, ker se nepretrgoma spreminjajo pogoji gospodarjenja. Zaradi izredno kompliciranega sistema izračunavanja v finančnih službah, ki se je spreminjal še do 28. decembra, je računovodski delavec izredno oteženo delo pri izračunu zaključnega računa. To pa tudi pomeni, da veliko pred 25. februarjem ne bomo vedeli, kakšen je dejanski rezultat. Računamo pa, da bi zaradi relativno dobre prodaje v lanskem letu in nepovečevanju zalog bil rezultat ugoden. Kaj pa to pomeni, je v danem trenutku težko reči, saj ukrepi ZIS-a, po katerih smo morali vrniti cene na prejšnjo raven bistveno zmanjšujejo naš dohodek. Ob

tem so se povečale še cene vhodnih surovin, kar je bila posledica enkratne devalvacije za 24,6 % in sprotne devalvacije že pred tem. Zaradi vsega tega smo morali spremeniti asortiman proizvodnje in se prilagajati nastali situaciji ter razmeram na trgu. Zmanjšali smo tisto proizvodnjo ter asortiman, ki dohodkovno ni toliko zanimiv. Sedaj delamo tisto, kar gre za znanega kupca.»

Za nami je sejem mode v Ljubljani. Tako kot vedno ste na njem sodelovali tudi preboldski tekstilci. Kako ga ocenjujete?

»Glede sejma moram reči, da smo lahko zadovoljni, čeprav nismo med nagrajenci. Imeli smo velik obisk. Pri nas so bili zlasti vsi naši kupci iz Jugoslavije, s katerimi smo sklenili kar precej pogodb. Zlasti z velikim zanimanjem so se obračali na nas v zvezi z novim asortimanom iz jeans programa, ki je zapolnil vse naše proizvodne kapacitete. Ta asortiman z imenom disco jeans je bil pred kratkim na vpogled na vseh svetovnih razstavah v inozemstvu. Le tega smo najprej prenesli v vzorčno proizvodnjo in sedaj tudi v redno. Kupci so to z navdušenjem sprejeli in upamo, da bomo lahko zadovoljili njihova povpraševanja in želje po novem asortimanu.

Prav tako smo napravili korak naprej v kvaliteti proizvodnje hladnih nogavic. Gre za široko pale-

to izredno finih in tankih hladnih nogavic, za katere je že veliko povpraševanje, saj se identificirajo z asortimanom, ki je danes v prodaji v Zahodni Nemčiji. Računamo, da bo tako kot ostali asortiman tudi ta v celoti prodan.»

V težkih pogojih gospodarjenja ostaja izvoz alternativa gospodarjenja vsega združenega dela. Tekstilna tovarna je vseskozi izvozno usmerjena, kakšni so načrti v zvezi s tem?

Povečevanje izvoza je naša prioriteta naloga. Trudimo se izvoz čim bolj povečati, čeprav je to v daljnih razmerah izredno težavno. V minulemu letu smo imeli nekaj manj kot 7 milijonov \$ izvoza. Želeli bi doseči vsaj 8 milijonov. V ta namen navezujemo stike z novimi strankami, česar doslej nismo imeli ter novimi kupci. Povečan izvoz je v letošnjem letu na področju nogavic kar izredno ugoden, vključiti pa se moramo še na področju tkanin in ga povečati vsaj za dvesto tisoč metrov mesečno več kot doslej. S tem bi lahko pokrivali vse obveznosti, ki jih imamo. Seveda, če sistem deviznega zakona ne bi toliko spremenili, da bi neugodno vplival na izvoz. Pomembno je, kakšna bo razpoložljiva pravica izvoznikov. Doslej smo imeli 50 %, kako bo v bodoče pa lahko samo ugibamo. Od tega pa tudi zavisi, do kakšne meje bo potrebno izvoz povečevati. D. Naraglav

NAPREDEK JE V NAŠIH ROKAH

PRIDOBIVANJE KADROV SE PRIČNE ŽE V OSNOVNI ŠOLI

Janez Meglič

Janez Meglič se je sredi decembra vrnil na delovno dolžnost, ki jo je opravljal pred prevzemom funkcije predsednika Občinske konference SZDL. Vodenje vzgojno izobraževalne organizacije je v teh zapletenih družbenih razmerah zahtevna naloga, tej temi sva namenila najin razgovor, seveda pa so njegove misli še vedno živo povezane z delom v frontni organizaciji. Javna zahvala in priznanje je le skromna pozornost, ki jo izrekamo ob tej priložnosti prizadevnemu družbenopolitičnemu delavcu in predsedniku izdajateljskega sveta našega glasila Janezu Megliču. Aktivistom v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, organizacijah in društvom ter svojim najožjim sodelavcem pa se za sodelovanje in prispevek k razvoju občine zahvaljuje tudi Janez Meglič.

Kljub nekajletni odsotnosti iz vzgojno izobraževalne organizacije vam razmere v tej pomembni družbeni dejavnosti niso neznanne. Kateri problemi najbolj izstopajo?

»Splošne družbene razmere in pa gospodarska kriza se odraža tudi v vzgoji in izobraževanju. Brez potrebnih materialnih pogojev ni mogoče uvajati novitet in s tem sodobnega učnovzgojnega procesa. Oblikovanje in pridobivanje strokovnih kadrov se namreč prične že v osnovni šoli. Brez strokovnih kadrov pa napredka občine ni mogoče pričakovati. Kadrovske razmere pa so v občini vse prej kot zadovoljive. Veliko odgovornost imamo prav delavci v vzgoji in izobraževanju, ki moramo napeti vse sile, da mladini zagotovimo lepšo prihodnost. V pripravljenosti delavcev ne kaže dvomiti, ob ustreznih pogojih bomo tako kot v preteklosti vestno opravljali zaupano poslanstvo. Pri tem pa mislim predvsem na ustrezno nagrajevanje delavcev, odpravo nekaterih prostorskih problemov in obnovo obstoječih objektov. Bili bi slabi gospodarji, če bi objekte puščali propa-

dati. Nekatere je namreč že načel zob časa. Močno pogrešamo nekoč uspešno obliko solidarnosti, to je samoprispevek.»

Kaj pa bi lahko rekla o načrtih?

»Zbori občinske skupščine bodo na februarjski seji obravnavali poročilo, problematiko in tudi načrte za leto 1988. Pričakujemo, da bodo delegati, tako kot v preteklosti, podprli naša prizadevanja. Mi pa prevzemamo svoj del odgovornosti. Zavedamo se, da v sedanjih razmerah ne bo lahko, prepričan pa sem, da zmoremo uresničiti zastavljene programe in cilje. Pripravljenost in sodelovanje vseh za to odgovornih delavnikov je lahko že polovica opravljenega dela. Marsikaj pa bomo morali spremeniti tudi v naši miselnosti.»

Pet let ste bili na čelu frontne organizacije SZDL. To obdobje je bilo eno najtežjih, kajti gospodarske in družbene razmere so se vsako leto bolj zaostrovale. Kakšna je vaša ocena tega obdobja in pa uresničevanja nalog frontne organizacije?

»V telesih občinske organizacije smo se lotevali skladno s akcijskim programom in konkretnimi razmerami vseh najpomembnejših vprašanj. Po temeljiti obravna-

vi problematike smo oblikovali ustrezna stališča in priporočila, jih seveda tudi uskladili, nato pa posredovali dejavnikom, ki so bili odgovorni za njihovo uresničevanje in razreševanje. Kasneje smo na delovnih ali programsko volilnih sejah ocenjevali uresničevanje sprejetih nalog. Z rezultati nismo bili vedno najbolj zadovoljni, saj marsikdo naših pobud ni sprejemal dovolj resno. Posledice so se kar hitro tudi pokazale. Včasih nam je zmanjkalo poslednosti, enotnosti in tudi odločnosti. Ker smo se morali lotevati praktično vseh problemov, nam je kdaj tudi zmanjkalo časa za temeljitejšo presojo in učinkovitejše reševanje. Vedno težje gospodarske razmere v občini so se odražale tudi v družbenih dejavnostih. Svoje so opravili številni sistemski ukrepi, ki so največkrat negativno vplivali na razmere tudi v občini, precej slabosti pa je bilo tudi subjektivnega značaja. Posledice nesposobnosti, premajhne skrbi in osebne angažiranosti odgovornih delavcev se kažejo v vsakdanjem življenju. Naša opozorila so pogosto padla na neplodna tla, ko pa so se problemi zaostriji do vrelišča, smo za njihovo reševanje bili odgovorni mi. Neodgovoren odnos do izpolnjevanja samoupravnih sporazumov, še zlasti za področje komunale, se nam že krepko mašuje. Tudi že dolgo znanega problema financiranja krajevnih skupnosti nismo premaknili z mrtve točke, zahtevne ozirnoma potrebe občanov pa so v razkoraku z možnostmi. Žagam si vejo, na kateri sloni tudi gospodarski razvoj občine. Sistemski ukrepi, ki so onemogočajo zbiranje sredstev v samoupravnih interesnih skupnostih za skupne potrebe, imajo negativne posledice. Za to bi se morali zavedati, da je izvajanje samoupravno dogovorjenih nalog edina možnost za napredek in da je ta predvsem v naših rokah. To smo v preteklosti mnogokrat tudi dokazali. Kljub težavam pa ne smemo prezreti napredka, ki je bil dosežen v tem času.»

jk

Nagrada za inovacijo

V »Polzeli« tovarni nogavic imajo inovatorstvo že dalj časa samoupravno urejeno in ga spremlja posebna komisija. Vedno več je prijav inovacij, tehničnih izboljšav in koristnih predlogov. Ivan Virant, ki je zaposlen kot mehanik v šivalnici, že vrsto let na različne načine z izvirnimi domislicami izboljšuje stroje v tem obratu. Zadnja inovacija, že četrta, je izvedba prenosnih vilic na strojih speedomatic. Vzbudila je tudi pozornost komisije za podelitev nagrad Inovator tekstilne industrije Slovenije in prejela tretjo nagrado. Ideja in način izvedbe prenosnih vilic sta Virantovi, pri izdelavi in tehnični izvedbi pa je sodeloval tudi Andrej Serdoner. Z inovacijo se je poboljšala življenjska doba prenosnega sistema, s tem pa poskrbela za manj zastojev in lažje delo na stroju. Letni prihranek je 1.118.520 dinarjev. Za to izboljšavo se zanimajo tudi druge tekstilne delovne organizacije, ki imajo v proizvodnji stroje speedomatic in tudi eden največjih evropskih proizvajalcev nogavic — Brigitte iz ZR Nemčije.

Nagrado sta prejela minuli ponedeljek na seji skupščine Splošnega združenja tekstilne industrije Slovenije. Na sliki: Ivan Virant ob stroju. T. TAVČAR

Čigavi so otroci?

Boj med Žalcem in Celjem ne pojenja

Na Celjskem je bilo v minulih tednih vroče. Ne samo zaradi neobičajno toplih januarjskih dni, temveč zaradi sporov o varstvu najmlajših. V lase so si namreč skočile skupnosti otroškega varstva.

V CELJU 37 ŽALSKIH OTROK

Začelo se je pred dobre pol leta. V borbi za vsakdanji kruh so v celjski skupnosti otroškega varstva odločili, da bodo začeli zaračunavati razliko med ekonomsko ceno in prispevkom staršev za otroke, ki jih v celjske vrtce vozijo iz drugih občin. Ekonomske cene so v celjskih vzgojnovarstvenih zavodih precej višje kot v žalskem, ker v Celju otrokom lahko tudi več ponudijo; npr. popoldansko varstvo, oblačila vrtca, drugačen poslovni čas. Imajo pa Celjani urejeno financiranje po otroku, v žalski občini pa po številu oddelkov.

Iz naše občine je v celjske vrtce zahajalo vsak dan 37 malčkov. So različne starosti, zelo malo pa je med njimi tistih, ki bi jih v žalskih vrtcih odklonili. Večina staršev namreč niti ni prosila za sprejem v žalski občini, vozili so jih v Celje, ker so tam starši zaposleni, ker jim bolj ustreza tamkajšnji čas itd.

Za 37 otrok bi žalska skupnost otroškega varstva morala plačati mesečno okrog 1.700.000 dinarjev. O kakršnem koli poračunavanju v skupnosti otroškega varstva niso prej bili obveščeni, niti se o njem niso dogovarjali. Skupnost otroškega varstva v Žalcu tolikšne denarne rezerve nima, tudi če bi jih o plačilu obvestili v času planiranja sredstev za leto 87, bi bila rešitev samo takšna: prispevek Celjanom bi lahko plačali, če bi v žalski občini ukinili dva oddelka. Zato žalska skupnost na plačilo razlike ne pristaja, prav tako tudi ne šentjurska, od koder prihaja v Celje 34 otrok. Ostale občine imajo le po nekaj malčkov in so zaradi majhnih zneskov razliko v glavnem plačale.

»Z DENARJEM SE NAJ UBA-DAJO SKUPNOSTI«

Ker žalska skupnost otroškega varstva ne bo, vsaj tako kaže, plačala razlike med ekonomsko ceno in prispevkom staršev, so se v Celju odločili, da morajo malčki s prvim januarjem letos zapustiti celjske vzgojno-varstvene zavo-

de. V Žalcu so potem te otroke že razporedili v posamezne vrtce; v Levec, Petrovče, Zabukovico, Veliko Pirešico, na Polzelo. Skratka, povsod, kjer so našli prosta mesta. V žalski občini je bilo lani sicer odklonjenih sto otrok, toda ta podatek velja za mesto Žalec, po ostalih krajevnih skupnostih pa se prosta mesta še vedno najdejo.

Odločnost celjskih vzgojiteljev in hud pritisk staršev sta prepričala, da bi otroci s prvim januarjem res zapustili celjske vrtce. »Naša skrb so otroci, z denarjem se naj ubadajo skupnosti,« je bila odločna ena izmed ravnateljic celjskega vrtca. Toda, kako bo v prihodnje? Na celjski skupnosti so namreč povedali, da aprila ne bodo vpisali v Celje nobenega otroka iz občin, ki zahtevanih razlik ne bodo poravnale.

Gledano s čisto človeške plati, brez lokalističnih teženj in ograjenosti v občinskih plotove, bi rekli takole: razumljivo je, da se danes prav vsak bori za svoj dinar. V tem imajo Celjani, Žalčani pa šentjurski vsak svoj prav.

Toda delavcem v skupnosti otroškega varstva, zlasti celjski, ki je vse skupaj sprožila, bi očitali to, da se ne

znajo ali pa nočejo dogovoriti med seboj. Ni prav, da so spor razširili na izvajalce, na starše, predvsem pa na otroke. V spor bi starše upravičeno pritegnili, če svojih obveznosti ne bi redno plačevali.

Če bi se namreč hoteli vsi obnašati tako, kot se v celjski skupnosti otroškega varstva, potem bi lahko začeli poračunavati kar poprek: Žalčani Celjanom, ker se vozijo po žalskih cestah, Celjani Žalčanom, ker obiskujejo celjske kinodvorane, gledališče, ker hodijo v njihove srednje šole...

In če pustimo ob strani normalno človeško razmišljanje — tudi pravne osnove za poračunavanje med skupnostmi ni. Vsaj tako trdijo predstavniki republiške skupnosti otroškega varstva. Hkrati pa so na enem zadnjih sestankov obljubili, da bo pravna komisija še enkrat proučila tolmačenje samoupravnega sporazuma o zagotavljanju socialnovarstvenih pravic, kajti to je doslej edini primer takšnega obnašanja neke skupnosti otroškega varstva v Sloveniji.

Irena Jelen-Baša

Savinjski magazin

Letos brez večjih naložb

Za Savinjski magazin je bila gradnja nove blagovnice krepak zalogaj. Takšen, da še letos odplačujejo dolge zanje, zato v tem letu ne predvidevajo nobenih večjih naložb.

Letos nameravajo v Savinjskem magazinu zbirati le dokumentacijo za gradnjo nove trgovine na Vrnskem. Kdaj jo bodo začeli graditi, pa v tem trenutku še ne vedo.

Sicer pa bodo letošnje leto v glavnem dopolnjevali in ponekod nadomestili staro tehnično opremo. Zaradi izgradnje Savinjske bodo nekoliko spremenili ponudbo v žalskih trgovinah. To so predvidevali sicer že lani, vendar je bilo leto prehitro naokrog. Trenutno pripravljajo program ponudbe v Manufakturi in Kurivu, zatem pridejo na vrsto še ostale trgovine, zlasti tehnična in samopostrežba v Can-

karjevi ulici. Glede preskrbe zaenkrat še nimajo večjih težav od tistih običajnih. Najhuje, so povedali, je bilo konec leta zaradi pralnih praškov. V Savinjskem magazinu ocenjujejo, da so se občinski in republiški možje tokrat izkazali in v pravem času dali v trgovine potrebne količine iz blagovnih rezerv. Iz rezerv občine so kupcem dali na voljo štiri tone pralnih praškov, nekaj so jih dobili tudi iz republiških rezerv.

Precej sivih las pa povzročata vodstvo Savinjskega magazina v tem trenutku, nič manj pa tudi kupcem, parkirni prostor pred blagovnico Savinjska v Žalcu.

Premajhen je, pa tudi dovolj nanj ni najbolj posrečeno urejen. Pogosti so prometni zamaški, zato v Savinjskem magazinu razmišljajo, da bi ga razširili in pridobili vsaj še petnajst par-

kirnih prostorov.

Irena Jelen-Baša
V Savinjsko so sredi januarja pripeljali nekaj vozil, v katerih bodo kupci lahko poleg živih prevažali tudi najmlajše. Vse doslej so čakali na uvoz, mnogim staršem bo sedaj nakup lažji, najmlajši pa se v teh vozilkih tudi dobro počutijo.

Sicer pa imajo v tej blagovnici precej posluha za najmlajše. Pred novim letom jih je obiskal dedek Mrzaj, zdaj med počitnicami v Savinjskem magazinu obljublja, da si bodo lahko ogledovali risanke. Pa ne samo v Žalcu, temveč tudi v drugih krajih v trgovinah Savinjskega magazina. Poteza, zaradi katere si trgovci in njihovo vodstvo zaslužijo pohvalo.

PO POTEH NOB V SAVINJSKI DOLINI

Franc Vidic:

Ob 115-letnici rojstva

31. januarja 1944 je bil v Begunjah ustreljen slovenski književnik Franc Vidic, rojen 30. novembra 1872 v Preboldu. Naš rojak je bil med najstarejšimi slovenskimi talci. Ko so ga ustrelili, potem ko se je razkrila njegova aktivna dejavnost za Osvobodilno fronto v Kamniku, je bil v dvainsedemdeset letu.

Po končani osnovni šoli in srednji šoli (končal je gimnazijo v Celju) je odšel študirat slavistiko na Dunaj. Po promociji leta 1898 je dvajset let urejal slovensko izdajo Državnega zakonika. Leta 1918 je postal član likvidacijske komisije SHS na Dunaju. Od leta 1922 do upokojitve je služboval na banski upravi v Ljubljani. Med avstro-ogrske monarhije je bil iz-

redno aktiven informator o slovenskem slovstvu v nemških časopisih. Kot literarni zgodovinar je objavil monografijo o Valentinu Vodniku. V nemščini je pisal razprave o Vodniku, Kopitarju, Vuku in Prešernu. V nemščino je prevajal tudi sodobno slovensko poezijo in prozo (Kersnik, Tavčar, Aškerc, Govekar, Cankar), v samostojni knjigi je izdal Prešernove pesmi v nemškem prevodu.

Dušan Mevlja je v TV-15 zapisal, da sta mu literarna zgodovina in naša zavest ostali še marsikaj dolžni, zato je prav, da se ga spomnimo, saj kljub visokim letom ni zatajil slovenske zavesti in je moral pred okupatorjeve puške.

-fj

Pohod po poteh XIV. divizije

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev bo tradicionalni pohod po poteh XIV. divizije letos trajal le tri dni. Tako se bodo mladina in borci zbrali 6. februarja v Sedlarjevem, kjer bo srečanje z domačini in partizanski miting, nato

pa se bodo pohodniki podali na pot do Gračnice pri Rimskih Toplicah. Prijave zbira občinska konferenca ZSMS do 1. februarja, zanimanje za pohod pa je že sedaj precejšnje.

POHOD KRAJANOV V MARIJA REKO

Planinsko društvo Prebold je tudi letos pripravilo tradicionalni pohod krajanov v Marijo Reko. Letošnji je bil že deveti oziroma deseti. Udeležilo se ga je veliko ljubiteljev tovrstnih pohodov, rekreacije in planinstva. K veliki udeležbi pa je tokrat svoje prispevalo tudi vreme, ki je bilo kot nalašč za tovrstne planinske ture. Pohodniki so na štartu pri hotelu Prebold prejeli kontrolne izkaznice ter se podali preko Žvajge, Gradišča, do planinskega doma v Mariji Reki. Že vmes — na kontrolni točki pri Završnikovi domačiji — pa so bili deležni toplega gostoljubja. Tudi letos je bil najstarejši udeleženec Franc Zagožen, ki si je naložil že svoj 85. križ. Med okrog štiristo udeležencev tega pohoda, ki so bili vseh starostnih kategorij, smo jih nekaj že na štartu povprašali, kaj jih vodi na tovrstni pohod. Povedali so nam

BOŽO JORDAN — PD Oljka Polzela: »Današnji dan je kot nalašč za takšne in podobne planinske ture po nižje ležečih hribih. Je možnost, da človek ohranja svojo kondicijo in se pripravila s tem za težje planinske podvige. Tovrstni pohod, in v tem času, je

zato še kako dobrodošel. Vsi, ki se ga enkrat udeleže, bodo prav gotovo še prišli.«

BRANKO KAJTNA — Griže: »Prijetno se je sprostiti v naravi in pozabiti na vsakdanje probleme. Danes sem z vso družino in prav gotovo ne zadnjič. Radi hodimo v naravo, v hribe in zato je ta pohod kot nalašč za potešitev naših planinskih ambicij in želja. Ker pa gre za množičnost in organiziran pristop, je vse skupaj še prijetnejše.«

IDA VIDALI — Šempeter: »Smo planinci z dušo in telesom in pravi greh bi bilo izpustiti tako prijetno turo sredi januarja, ko so ponavadi pristopi v višje ležeče predele otežkočeni. Ne nazadnje pa je prijetno hoditi po poteh, na katerih se srečuješ s prijatelji, znanci in je zvrhana mera družabnosti. Ob tem pa pogrešam mlade, ki pozabljajo na koristnost tovrstnega početja.«

SIMON PETROVIČ — Ptuj: »Sem velik ljubitelj narave in planin in skorajda ne zamudim nobenega takšnega ali podobnega pohoda. Prejšnjo nedeljo smo bili na Osankarici, danes smo tu. Na ta pohod že hodim več let in vedno znova me potegne v te reške hribe. Danes sem s seboj pripe-

OBČINSKA KONFERENCA SZDL
ŽALEC

Razpis

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Žalec vabi krajevne organizacije SZDL in druge družbenopolitične organizacije, organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, družbene organizacije in društva v občini Žalec, da oblikujejo predloge za podelitev

Priznanj

Osvobodilne fronte slovenskega naroda

Priznanja OF podeljuje organizacija SZDL posameznikom, organizacijam in društvom za njihovo delo in prispevek k dosežkom, ki so trajnejšega pomena v razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti:

— pri uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,

— za dosežke pri uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,

— pri uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema ter uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Priznanja OF podeljujejo organizacije SZDL 27. aprila, ob obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda. Izjemno je možno podeliti ta priznanja posameznikom tudi ob drugi priložnosti — ob življenjskih jubilejih, upokojitvah in podobno.

Letos bo Občinska konferenca SZDL Žalec podelila skupaj deset priznanj.

Predloge za srebrna priznanja OF, ki jih podeljuje Občinska konferenca SZDL, pošljite predlagatelji iz prvega odstavka tega razpisa najkasneje do 31. marca 1988 žiriji za podeljevanje priznanj OF pri Občinski konferenci SZDL Žalec.

Predloge za bronasta priznanja OF, ki jih podeljujejo krajevne konference SZDL, pošljite prav tako do 31. marca 1988 predsedstvu krajevne konference SZDL v tisti krajevni skupnosti, kjer predlagani kandidat deluje.

Žirija posebej opozarja krajevne konference SZDL, naj skladno z določili pravilnika o podeljevanju priznanj OF podeljujejo priznanja ob praznovanju obletnice ustanovitve OF slovenskega naroda, to je na proslavah, ki jih prirejajo ob dnevu spomina na ta zgodovinski dogodek.

Predlogi morajo poleg nekaterih osnovnih podatkov vsebovati še utemeljitev, zato jih posredujte na posebnih obrazcih, ki jih lahko dobite pri Občinski konferenci SZDL Žalec.

Žirija
za podeljevanje priznanj
OF pri OK SZDL Žalec

Da ne pozabimo

Tekmovanja, ki preveč tonejo v pozabo

Za šolo sem rabila podatke o že pozabljenih tekmovanjih, zato sem obiskala starega očeta. Pripovedoval mi je, da je bilo nekoč zelo priljubljeno tekmovanje s sanmi. Pripovedoval je, kako so se dogovorili mladi med sabo. Vsakdo je od doma pripeljal konja, vpreženega v sani. Običajna progja je bila: Griže—Matke—Sešče in nazaj v Griže. Vsakdo je vplačal delež in zbrano vsoto je dobil zmagovalce, ki je potem pogostil vso družino s pijačo.

Pripovedoval mi je tudi o tekmah s kolesom. Ta tekmovanja je prirejalo Društvo kmečkih fantov in deklet, najbolj znana pa so bila tekmovanja v Orli vasi — Braslovče.

Koleselj je poseben voz, v katerega je bil vprežen konj. Na njem so se lahko peljali štirje, služil pa je tudi za prevoz žita v mlin, mesarji pa so z njim vozili teleta v klavnico. Na tekmovanju je moral konj teči v trop ne v galop. Vprege so tekmovale, katera bo hitrejša. Tekmovali so gospodarji, ki so sami vodili konja. Tekmovanje je bilo na ravnem, za to primernem travniku, in sicer v krogu, tako da je bil starter hkrati tudi sodnik na cilju. Hkrati so tekmovale tri vprege, tekmovali pa so na kvalifikaciji in na koncu so se pomerili zmagovalci posameznih tekem. Pri tekmovanju je bila pomembna le teža konja (400 do 600 kg), voz pa je bil poljubne oblike. Po končanem tekmovanju je bila vaška veselica.

V glasilu Gruda, ki ga je izdajalo pred vojno Društvo kmečkih fantov in deklet, sem zasledila obilo podatkov o različnih tekmovanjih, predvsem žanjic in koscev, ki so bila pred vojno v naši dolini. Posamezna društva so imela tudi kolesarske odseke. Tako je bilo 24. julija 1932 v St. Jurju ob Taboru (danes Tabor) veliko tekmovanje kolesarjev in žanjic. Točno ob treh popoldne so startali kolesarji na progi Kapla—Ločica nad Vranskim in nazaj. Tekmovalce je bodrilo tisoč gledalcev. Med tem so se na dvorišču tov. Komarja zbirale žanjice — tekmovalke. Pripravljale so se za povorko, pred pričetkom katere so na cilj prišli že prvi dirkači. Tekmovalo je enajst kolesarjev, prvi pa je na cilj prišel v 27 minutah.

Povorka je bila zelo slikovita, žanjice so bile enotno oblečene, na čelu je stopala 75-letna Apotova Barba, ki je zbujala splošno pozornost. Tekmovalo je 15 žanjic. Sto kvadratnih metrov je prva požela v 35 minutah in s tem osvojila 43 točk, druga je bila hitrejša, požela je v 32 minutah, vendar je dosegla manj točk, le 41, in tako naprej. Najstarejša, 75-letna žanjica, je bila osma in pustila je za sabo sedem veliko mlajših žanjic.

To je bilo eno od tekmovanj, o katerih je bilo v Grudi leta 1933, ob ustanovitvi športnih odsekov po društvih, zapisano:

»Tudi kmetijski mladini je treba v obliki športnega užitka nuditi priliko, da se v primernem času izživlja. V to svrhu se ji mora dati izbira samo v načinih, ki ji hkrati neprisiljeno vžigajo stanovsko samozavest, vsadijo borbenost, oplemenitijo čustva, ter dvigajo pomen telesnega in duševnega prizadevanja.

Zato ima ta odsek nalogo dajati iniciativo, pa tudi iz praktičnih izkušenj zbirati gradivo za najrazličnejše akcije, kakor prirejanje tekem v obliki kmečkih del, gospodarskih podvigov, političnih metod, socialnih akcij in kulturnih smotrov ...

Izmed vseh športov, ki se gojijo in imajo izključno meščanski značaj, ni našel nobeden rodni tal med kmečkim slojem. Za nogomet kmet nima časa, za turistiko nima časa in denarja. Kmetijska mladina prihaja do spoznanja, da ji njena preprosta in naravna inteligenca zadostujeta za pravilno presojo življenjskih prilik. Tako je pred leti kmetijska mladina spoznala potrebo do tekem koscev, žanjic, oračev, tesarjev. Zavedla se je pomembnosti in veličastnosti kmečkega dela.

Ob teh tekmah se veseli kmet, pa tudi meščan ponižno gleda in komentira tekme koscev in žanjic. To so kmečke olimpijade, kjer se kmečko delo povečuje, kjer se krepi kmečka samozavest in tudi volja do kmetovanja, kjer se jača razredna zavest in kjer se zbirajo nove sile za nadaljnjo borbo kmečke mladine.

Tekma mora biti pravo ljudsko slavlje, kjer se bo slišala kmečka beseda, kmečka pesem in videla kmečka vzajemnost in sloga. Z vsem, kar je naše, krepimo sebe in druge. Z delom na polju pridelujemo vsakdanji kruh, z delom v društvu bistrimo svoje razmere, s kmečkim zanosom zidajmo naše domove v trdnem upanju in globoki veri za svojo boljšo bodočnost ...

Tako sem prebrala v Grudi iz leta 1933, besede zapisane pred 55 leti bi morale veljati še danes, kmečki stan mora imeti svoj pomen in svoj ponos.

Danica Turnšek
Griže

80 let Partizana Braslovče

Vodstvo društva je vsa leta poleg športne dejavnosti skrbelo tudi za napredek na gospodarskem področju. Zunanja igrišča so bila vsa povojna leta redno na dnevnih redih društvenih sej. V času atletskih aktivnosti so želeli urediti atletske naprave, predvsem želijo narediti stometrsko atletsko stezo, kasneje je bilo odbojgarsko igrišče tisto, ki ga je bilo treba zaradi tekem v ligi redno urejati, na asfaltna igrišča pa ni nihče niti pomišljal. Ko je bilo praznovanje občinskega praznika občine Žalec leta 1967 v Braslovčah, so bila opravljena tudi dela na odbojgarskem igrišču, zgrajeno pa je bilo tudi rokometno igrišče, prekrito z ugaski. Z njim je društvo veliko pridobilo, saj je služilo za igranje rokometu in malega nogometu. V letu 1971 pa je prišlo do realizacije dolgoletnih želja, to je do posodobitve zunanjih igrišč. Izgrajeno je bilo asfaltno rokometno igrišče, odbojgarsko igrišče je bilo v celoti novo zgrajeno in prekrito s tenisom, zgrajena je bila 180 metrov dolga atletska steza okrog igrišč, zgrajeno je bilo skakališče za skok v daljavo, poleg tega pa je bil reguliran potok Trebnik in narejen obrambni nasip med potokom in igriščem, tako da od takrat ni več nevarnosti, da bi prišlo do poplavl na igriščih. Obsežna dela, ki so bila opravljena, je opravil Nivo Celje, katerega direktor je bil takrat ing. Niko Rožič. Prav temu dejstvu gre zasloga, da je prišlo do realizacije del.

V letu 1974 se je v Braslovčah pogosto omenjalo povečanje osnovne šole, zato ni čudno, da se je tudi vodstvo društva vključilo v ta prizadevanja. Ideje so bile, da bi prišlo do razširitve družbenega doma in s tem do pridobitve telovadnice, katere širina bi bila okoli 16 metrov. Celotni iniciativni odbor v sestavi: Martin Marovt st., Lado Uratnik in Franc Kralj je bil ustanovljen, vendar do realizacije širitve doma ni prišlo. Prišlo pa je do gradnje nove šole v bližini telovadnega doma, tako da ni čudno, da je članstvo TVD Partizana želelo najti v novi lepi šolski telovadnici svoj prostor. Večji del aktivnosti se je preustavil v šolsko telovadnico, stara družstvena telovadnica pa je vedno bolj samevala. Ne samo nova šolska telovadnica, bolj kot to je bilo krivo neurejeno ogrevanje, da je bila osnovna dejavnost prestavljena v šolsko telovadnico.

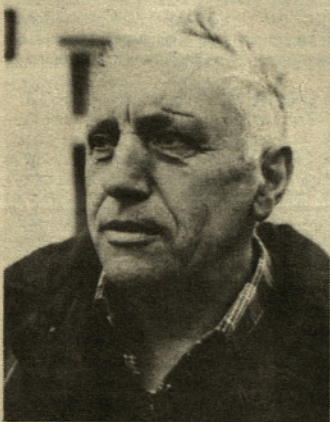
V letu 1983 je bil narejen načrt vzdrževalnih del na telovadnem domu, ki je predvidel obnovitev ostrišja s prekrivanjem strehe, obnovitev žlebov, ureditev centralnega ogrevanja v telovadnih in ostalih prostorih, ureditev sanitarij in kanalizacije, obnovo fasade in ureditev notranjosti telovadnice. Ostalo ni samo pri načrtih. Vsako leto je bil opravljen del planiranih del, tako da je članstvo v leto 1988 stopilo že s celotno obnovljenim ostrišjem, zamenjani so bili žlebovi, nabavljen nov dimnik, kupljena peč za centralno kurjavo, zamenjanih je bilo že nekaj oken. Tudi zunanja igrišča so spremenila svojo podoob. Odbojgarsko igrišče je bilo podaljšano, na obeh straneh rokometnega igrišča je bila za goli montirana zaščitna mreža. Vse opravljeno delo je zagotovilo, da se bo mladina ponovno zbirala v prostorih TVD Partizana Braslovče.

S tem zaključujem prikazovanje zgodovine TVD Partizana Braslovče, katerega predhodnik je bil ravno tako z dejavnostjo bogat Sokol Braslovče. Predstavljen je bil samo del dejavnosti, saj niti prostor ni dovoljeval, da bi se spuščal v podrobnosti. Gotovo ni bilo predstavljenega marsikaj, kar bi širšo javnost zanimalo in kar bi po svoji pomembnosti zaslužilo, da bi se javnosti predstavilo. Te pomanjkljivosti bodo odpravljene v brošuri, ki bo izšla ob praznovanju 85-letnice društva ali pa v monografiji Braslovče, ki je tudi že v pripravi. Ob tej priliki bi se želel zahvaliti vsem tistim, ki so mi pomagali pri zbiranju gradiva, posebno pa se bi zahvalil Ladu Uratniku iz Braslovč, ki mi je nesebično pomagal pri delu.

Viri in literatura:

1. Kronika Sokola Braslovče
2. Sto let telesne kulture v Mozirju 1982, Mozirje 1982
3. Sejni zapisniki in zapisniki občnih zborov
4. Pogodbe in drugi pisani viri

Franc Kralj

Božo Jordan

ljal še več drugih planinskih in osebnih prijateljev in mislim, da lahko že sedaj rečem: prihodnje leto — ponovno na svidenje.«

ANTON AJDIČ — predsednik PD Prebold: »Kaj naj rečem. Vesel sem, da je pohod ponovno tako dobro uspel. Ni bil obdarjen z zimsko idiliko, pa vendar zato ni bilo nič manj prijetno. Ljudje vedno bolj čutijo potrebo po rekreaciji in sprostitvi po napornem delovnem tednu in zato

Branko Kajtna

je na dlani, da je potrebno še več takšnih organiziranih pohodov. S tovrstnim pa bomo vsekakor nadaljevali.«

D. Naraglav

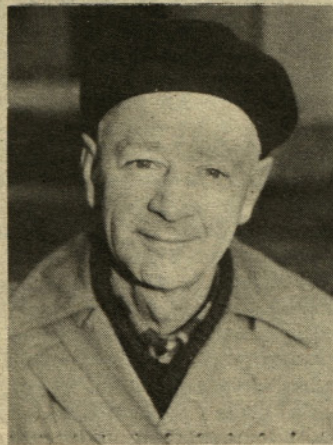
Pohod na Goro Oljko

PD Polzela je minulo nedeljo pripravilo že šesti planinski pohod na Goro Oljko. Geslo pohoda je bilo Zdravju nasproti, pohod pa so pripravili v počastitev 95-letnice Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva in 85-letnice Kocbekovega vodnika Savinjske planine.

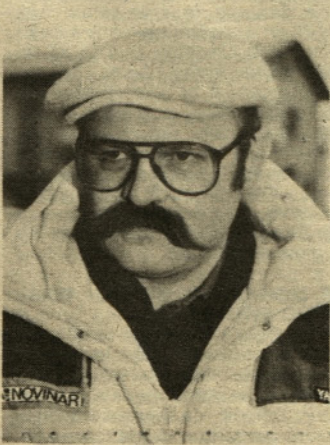
Zbral: T. T., J. G.

Ida Vidali

Simon Petrovič

Anton Ajdič

Šporinovi iz Prekopa: oče Janko, hči Jana, mama Pavla in najmlajša Mojca.

Zanos je vreden le, če sloni na trdnih računih

Pri Šporinovi v Prekopi

Prekopa je bila nekaj tipična slovenska vas. Z lipo. Pa z vodnjakom sredi vasi. Staro košate lepote danes ni več pa tudi vodnjak je svoje že zdavnaj odslužil.

Tam, čisto na začetku asfaltirane poti, je domačija Šporinovi. Na oni strani ceste hiša, v nadstropje zidana, na drugi strani hlev, v družbi z dvema silosoma.

Vas je bila v tistem jutru videti dremava. A ta lenobna odsotnost je bila le navidezna, premor pred vsakdanjimi opravili.

Tu in tam si je gospodar dajal opravka okrog živine, drugi je nekaj brkljal okrog starega traktorja. Pri Šporinovi so najnujnejše že postorili. Živina je dobila svoje, mleko je bilo že v zbiralnici, mama Pavla si je dajala opravka še v svinjaku. Oče Janko pa je še gladi in lepšal svoje ljubljence v hlevu. Mlajši dve Šporinovi, Jana in Mojca, sta si privoščili zajtrk. Z njima je najprej stekel pogovor.

Jana nič več ni Šporinova. Jošt je zdaj zapisana v takšnih in drugačnih bukvah. Njej je bil pravzaprav namenjen obisk. A pogovor na tej domačiji je kar stekel z vsemi. O izpitu, na katerega se je pripravljala Mojca, zatem o Janinem kmetovanju. Živahen, svetlo-las je ta deklič, treh križev si še ni naložila na svoja ramena. »Oče

me je že zgodaj navajal na delo, na to, da bom prevzela kmetijo, zato tudi nisem razmišljala o ničemer drugem kot o kmetijski šoli. Žal je bila takrat samo dvetletna,« je potožila. Tudi v teh dveh letih si je nabrala dovolj izkušenj za obdelovanje sedmih hektarov zemlje in rejo enajstih krav mlekarič, kolikor jih imajo trenutno na tej domačiji. Pa so jih imeli še več v svojem hlevu. »Okrog 60, 70 tisoč litrov mleka oddajamo na leto. Lani sicer ni bilo najboljše, ker smo imeli nekaj smole s kravami,« je razlagala Jana. Potem še to, da gojijo dva hektara hmelja, auroro in golding, vsakega polovico. In izkupiček? »Bomo videli, škafov je bilo veliko, ni pa hmelj imel teže,« je povedala.

Pogovor zasucemo drugam. Na smučanje, kajti Jana in Mojca sta navdušeni smučarki, veliko sta tekmovali za zadržne vrste. Potem teče kramelj o p.vskem zboru, kjer je Jana prepevala, pa ga zdaj nič več ni na Vranskem, pa o možu, ki je zaposlen v Tekstilni tovarni Prebold in ga med obiskom ni bilo doma. Mimo gasilstva tudi nisva mogli, saj se je sogovornica zapisala tudi njemu. Pred leti je predsedovala še aktivni mladih zadrudnikov na Vranskem, zdaj je članica živinorejskega odbora v zadrugi.

Pogovoru v veliki kmečki kuhinji sta se pridružila še mama Pav-

la in oče Janko. Mati, kar nekaj let manj bi ji jih prisodila, kot jih šteje v resnici. In gospodar, mož, ki mu življenje med kmeti ni odvzelo neke naravne uglajenosti. Sedel je za mizo, položil nanjo svoji roki. Za hip sta se mi zdeli kot dva čila konja, ki bosta zdaj zdaj spet potegnila. »Ja, pozimi je na kmetih malce več časa, čeprav dela nikoli ne zmanjka,« je povedal, vmes pa nalival prijetno dišečega domačega vina. Takšnega, kot so ga včasih pili kmečki očanci pod staro lipo. Tiste v Prekopi, na sredi vasi, se Janko še dobro spominja. »Ko so jo sekali, sem šel od doma, da mi ni bilo treba gledati,« se je spominjal. Najbrž še danes s težkim srcem.

Še smo se menili o kmetiji, o kmetovanju. Šporinovi so kmetje, ki neradi dopustijo, da jih čas prehiti. Založeni so s kmetijsko mehanizacijo. In veliko razmišljajo o tem, kaj bi bilo treba rediti, predvsem pa, kaj bi bilo vredno. Z romantiko na kmetih pač nimajo kaj početi, zanos je vreden le, če sloni na trdnih računih. Trdnih računov na kmetijah je danes bolj malo. Tudi na Šporinovi domačiji. Zato pa bo tudi zanosa verjetno vsak dan manj. Kmečki živeli je sicer trdoživ. Toda bo dovolj trdoživ, da bo prebolel vse grehe politike? Ali pa jih bo vsak dan manj? Tako kot starih slovenskih lip!

Irena Jelen-Baša

Belo mleko — rdeče številke

Zadnja podražitev zadrgrnila vrat mlekarnem, rejci pa bodo vsaj kakšen dan lažje dihali.

»Zgodilo se je tisto, česar smo se bali. Zvezna vlada je povišala odkupne cene mleka na 99,20 din na toličobno enoto, kar pomeni — uradni podatki ta prvi trenutek še nimamo — 370 dinarjev za liter odkupljenega mleka, podražili so mleko v trgovinah, še naprej pa ostajajo zamrznjene cene mlečnim proizvoznikom. To pomeni, da so vsi mlečni proizvozniki v rdečih številkah. Dvanajst let že spremljam mlečno proizvodnjo, toda samo lani in letos se je v mlekarnstvu nakopičilo toliko nesmislov kot prej dvanajst let skupaj.«

Tako je komentiral zadnje spremembe cen mleka predsednik poslovodnega organa Mlekarnarstva v Arji vasi Andrej Čulk.

Naši vladni možje se vse premalo zavedajo tega, kar bi jim znal povedati vsak najpreprostejši kmet — da si s takšno politiko, ki bolj spominja na barantanje kot pa na premišljeno kmetijsko politiko, žagamo vejo, na kateri sedimo. Kakšen smisel imajo namreč zadnje podražitve?

Se bolj je omajano zaupanje v vlado, ki nam je konec lanskega leta obljubljala, da cene ne bodo tako vrtoglavno bezljale. Kot po navadi so tudi tokrat snedli svojo obljubo.

Za proizvajalce, kmete in družbena posestva je višja odkupna cena seveda dobrodošla. In prav je, da mleku končno damo ceno, ki jo kot eno osnovnih živil tudi zasluži. Vprašanje je sicer, če bo

Preskrba z mlekom in mlečnimi proizvodi je bila doslej na celjskem območju zadovoljiva. Po nekaterih večjih jugoslovanskih mestih je namreč mleko pošlo v dobre pol ure ali že v zgodnjih jutranjih urah, drugje so mleko prodajale mlekarnice dražje, kot bi ga smele. Andrej Čulk je povedal, da je preskrba na Celjskem dobra tudi zaradi tega, ker so se v delovni organizaciji uspeli dogovoriti z izvršnimi sveti občin, ki so Mlekarni pokrivala delni izpad dohodka.

Naši vladni možje se vse premalo zavedajo tega, kar bi jim znal povedati vsak najpreprostejši kmet — da si s takšno politiko, ki bolj spominja na barantanje kot pa na premišljeno kmetijsko politiko, žagamo vejo, na kateri sedimo. Kakšen smisel imajo namreč zadnje podražitve?

Potrošnikom so sedanje podražitve gotovo manj všeč. Globlje bo treba seči v žep, poleg tega pa višja cena sama po sebi še ne zagotavlja potrebnih količin mleka na policah. Višje cene namreč ne bodo čez noč povečale odkupa mleka, ki je samo v decembru na Celjskem upadel za deset, ponekod v Sloveniji pa za 20 do 24 odstotkov. Višje cene tudi ne morejo čez noč oživiti poklanih krav ali vrniti v prazne hleve prodanih. Vsak dan pa primanjkuje v Jugoslaviji od 600 tisoč do milijon litrov mleka. Da ga bo dovolj in da bo kmetijstvo malo bolj zadihalo, bo treba kmetijsko politiko graditi od temeljev naprej; z drugačnimi obrestnimi merami; z drugačno, bolj spodbudno kreditno politiko, z načrtovanjem, ki ne bo veljalo le od danes do jutri.

In kaj pomeni podražitev za mlekarnice? Tam so tokrat potegnili najkrajši konec. Povišale so se namreč odkupne cene mleka, cene mlečnih proizvodov, od katerih kane v malho največ denarja, pa so ostale zamrznjene. Mlekarni zato ne vidijo nobenega izhoda več. Ga bodo zaradi neumne kmetijske politike prisiljeni iskati v novih proizvodih, v dajanju novih imen starim proizvodom in s tem v umetnem zviševanju cen? Nihče jim tega ne more zameriti, kajti ob sedanjih cenah lahko samo životarijo.

Irena Jelen-Baša

Previsoko zastavljeni cilji?

Žalsko kmetijstvo v predlogu resolucije

Petnajstega februarja bodo zasedali vsi trije zbori občinske skupščine. Med drugim bodo obravnavali predlog resolucije o izvajanju srednjeročnega družbenega plana občine za leto 88. Sestavni del predloga resolucije sta tudi vprašanja: kakšna je bila kmetijska proizvodnja lani in kakšno si lahko obetamo letos?

Za lansko leto so sestavljali resolucije zapisali, da je kmetijstvo odigravalo vlogo socialne, ne pa gospodarske dejavnosti, predvsem velja to za prirajo mleka in mesa. Zlasti je upadla proizvodnja mleka v zadnjih treh mesecih, pri mladopitanih govedih pa kmetje podaljšujejo dobo pitanja. V žalski občini so bili lani zadovoljni le s tržno prirajo prašičev pitancev. V zakol so do konca leta oddali okrog 2000 pitancev oziroma 230 ton svinjskega mesa. Zadnja leta narašča tudi proizvodnja piš-

čanjega mesa. V celoti pa je v občini zastala ovčereja v hribovitih predelih.

Bolj so spodbudni rezultati na področju rastlinske proizvodnje, piše v predlogu resolucije, zlasti pri vodilni panogi — hmeljarstvu. Po grobih ocenah je lanski plan presežen za pet do deset odstotkov.

Uresničeni so tudi načrti sadjarjev, medtem ko zaradi pomanjkanja denarja in predragih kreditov zaostajajo za plani naložbe, usmerjene v izboljševanje zemljišč. Manj je bilo lani vlaganj v trajne nasade, živino in večje objekte. Urejanje kmetijskih zemljišč v žalski občini tudi ni steklo po načrtih. Namačkanje je bilo doslej uresničeno le 33 % izsuševanje 50 %, agromelioracije 18 %, komasacije pa 20 %.

Kakšni so torej obeti za letošnje leto? V tistem delu, ki govori o kmetijstvu, izhajajo v občini iz predpostavke, da bo

do rešena sistemska neskladja v primarni kmetijski proizvodnji. To so lahko računali brez krčmarja, zato se tudi štiri- do petodstotna rast fizičnega obsega kmetijske proizvodnje zdi preveč optimistična. Bolj realna je morda usmeritev, da si bodo v občini prizadevali za poenotene stimulacije na celjskem območju, čeprav se tudi o tem že dolgo samo pogovarjajo. Še bolj vprašljivo je povečanje stalaža živine, prav tako usmerjanje naložb v nasade, opremo in rekonstrukcijo objektov. Lanske izkušnje namreč kažejo, da se kmetje skorajda ne odločajo za investiranje. Lastnega denarja imajo pre malo, krediti pa so tako dragi, da si jih ljudje ne upajo več najemati. Tako bodo kmetijski letos lahko zadovoljni, če bodo sploh ohranili sedanji položaj v kmetijstvu, visoko zastavljeni cilji pa bodo na uresničitev najbrže morali počakati.

Irena Jelen-Baša

»Vse preveč se pogovarjamo . . .«

. . . konkretnih sprememb v kmetijstvu pa nobenih. Tako se jezi kmet Stane Veber iz Galicije.

Tokrat nas je pot vodila v krajevno skupnost Galicija. Ena največjih krajevnih skupnosti je to v žalski občini. 1863 ha meri, v šestih zaselkih pa živi preko 1500 ljudi.

Tam so v glavnem doma kmetje. Veliki in majhni, pa tisti, ki se s kmetijstvom ubadajo po končanem delu.

Mi smo se ustavili na Vebrovi domačiji, na klepet pa povabili gospodarja Staneta.

»Tukaj v naših krajih je pretežno mlečna, delno tudi hmeljarska proizvodnja. Kmetje redijo fudi prašiče in pitajo govedo,« je pojasnjeval. In še dodal, da so tam naokrog precej velike strojne skupnosti, zlasti v hmeljarstvu, kjer združujejo tudi po petnajst proizvajalcev. Potem imajo še strojne skupnosti za spravilo silaže. »Pa izkušnje s temi strojnimi skupnostmi,« ga povprašam? »Včasih so problemi. Vsi kmetje ne skrbijo enako za stroje, jih ne čuvajo dovolj, zato si vsak kupi svoj stroj, če je le mogoče,« je povedal Stane.

Mlad gospodar je tale Vebrov fant. 35 si jih še ni naložil na svoja ramena. A je umen kmet. Gospodar, ki časa ne da, da bi ga užival. Je največji kmet po količini

Stane Veber

oddanega mleka v kraju in vsej temeljni zadrugi organizaciji Petrovčce, kamor sodi. Pa nov hlev ima, ki ga je veselje pogledati. O svoji domačiji in svoji zemlji se je takole razgovoril: »Kmetija ima devet in pol hektarov obdelovalne zemlje, od tega je travnatih površin štiri ha. Glavna usmeritev je mlečna proizvodnja in pitanje govedi, imamo pa tudi nekaj hmelja. Tega bomo opustili in povečali proizvodnjo mleka. Lani smo ga oddali okrog 65 000 litrov, v prihodnje bomo količino še povečali, če bo cena ustrežna.«

Mimo novega hleva tudi nisva mogla. Ob našem obisku je bil že nared, le živino je bilo treba še prestaviti. Kako to, da se je sploh odločil za gradnjo in si upal najeti drage kredite? »Radi bi pocenili mlečno proizvodnjo, hmelj, kot sem že povedal, bomo opustili. V novem hlevu nimamo več stare, tako imenovane Grabnarjeve naveze, temveč prosto rejo živine. Imamo izmolzišče, mleko iz mlekovoda teče naravnost v bazen. Tako odpade precej fizičnega dela in ker mleko odvažajo s kamionom, odpadejo tudi prevozni stroški,« je razlagal sogovornik.

Stane je kmet s telesom in dušo. A veliko je stvari, ki mu sivijo lase. »Vse preveč se dogovarjamo, pogovarjamo, konkretnih sprememb pa ni nobenih,« je bil hud. »Kolikokrat smo že slišali, da je odkupna cena mleka prenižena. Bo moralo mleko res izginiti s prodajnih polic, da bo dobilo pravo ceno,« se je spraševal.

Odgovora tudi mi ne vemo. A če bi sodili po izkušnjah, bodo naši vrli politiki rajši napolnili prazne police z uvoženim kot pa domačim mlekom. Laže jim gredo iz rok devize kot pa dinar ali dva več domačemu kmetu, ki bi, če bi ga malo bolj spodbujali, pridelil toliko mleka, da ne bi bilo treba praznih polic. Irena Jelen-Baša

Kviz Mladi in kmetijstvo

V soboto, 6. februarja, bo ob 19. uri v Hmezadovi dvorani v Žalcu kviz Mladi in kmetijstvo.

Pobudnika tekmovanj sta tudi letos republiška organizacija mladih in Zadruga zveza Slovenije. V Žalcu bodo kviz organizirali mladi iz občinske organizacije ZSMS ter kmetijska zadruga Savinjska dolina. Člani ekip osnovnih organizacij mladih in aktivov mladih zadrudnikov bodo odgovarjali na zastavljena vprašanja s področja kmetijstva in družbenopolitične prakse. Prireditve pa bodo organizatorji prepletli z razvedrilnim programom.

I. Baša

Dela pri namakalnem sistemu Breg, ki jih izvaja Strojna žalec, potekajo nemoteno. Pravijo, da bodo z deli, če bo vreme takšno kot do sedaj, zaključili sredi marca. Na sliki: Delavci Strojne delajo kljub mrazu.

T. TAVČAR

Kje si, avtobus?

Huda kri v Brodeh zaradi avtobusnega postajališča

Vse do lanskega leta je bilo na Vrnskem mirno. Avtobusi so vozili skozi stari trg, lokalni avtobusi so se redno ustavljali v Brodeh, zaselku pred trgov Vransko. Potem so na Vrnskem zgradili novo avtobusno postajališče, promet skozi trg je bil zaprt. In takrat je pričela vreti kri ljudem v Brodeh. Lokalni avtobusi namreč ne ustavljajo več na tamkajšnjem postajališču.

Predsednik vaškega sveta Brode Simon Zajec je problem takole opisal: »Lokalni avtobusi so v Brode prenehali voziti ob otvoritvi nove avtobusne postaje. Mi smo takrat sklicali zbor vaščanov, ker smo bili prisiljeni hoditi na staro avtobusno postajo v sam trg. V Brode so pripeljali le delavski avtobusi. Zakaj vsi ti problemi?»

V križišču blizu bencinske črpalke stoji namreč prometni znak, ki zahteva 200 metrov obvezne vožnje naravnost. Delavci postaje milice na Vrnskem so na našo prošnjo dovolili zavijanje v levo, v Brode, kljub temu prometnemu znaku. Slišali pa smo, da zavijanja na naše postajališče ne dovolijo republiški inšpektor za promet — bojda sorodnik enega izmed šoferjev, ki jo je delavcem že večkrat zagodel. Na to smo se

pritožili in kasneje izvedeli, da lokalni avtobusi lahko zavijajo na postajališče v Brode. Vendar se izletnikovi šoferji tega ne držijo.

Tako so povedali v Brodeh. Na krajevni skupnosti Vrnsko je predsednik sveta krajevnih skupnosti Franc Dolinšek potrdil, da problem poznajo, da so težave, ker vpadnica še ni do kraja zgrajena, da so o problemu obvestili inšpektorje, cestno podjetje in izletnik ter se dogovorili, da je zavijanje možno.

Ker so obtoženci v glavnem izletnikovi šoferji, smo odgovor iskali v tej celjski delovni organizaciji. Vodja potniške operative Ivo Dolar je takole odgovoril: »Na Vrnskem delavci izletnika nismo ničesar naredili po svoje. In tudi ne dovolimo, da nas blatijo in stresajo na nas slabo voljo.

Prvenstveno morajo stvari urediti v krajevni skupnosti. Po razkopani cesti ne moremo voziti, čez stoječo hišo in vrt tudi ne. Tudi ni prav, da nam očitajo nezainteresiranost za reševanje njihovih težav. Pred leti smo sofinancirali gradnjo nove avtobusne postaje, kar dokazuje, da nam ni vseeno, kaj in kako se stvari rešujejo.

Glede postajališča v Brodeh pa tole: ugotovili smo, da je prometna signalizacija tam napačna.

Kljub temu smo od voznikov terjali, da zavijajo v Brode. Vožnja na tisto postajališče je prepovedal republiški inšpektor, s čimer se krajani niso strinjali. Delavci postaje milice in cestnega podjetja so najprej prepovedali, potem pa spet dovolili zavijanje v Brode. Danes tja redno vozijo pogodbeni avtobusi, kaj bo, če bo počilo, ne vem. Problem pa so lokalni avtobusi, zlasti v smeri Vrnsko—Žalec. Naj povem, da nismo sodelovali pri reševanju zadev takrat z republiškim inšpektorjem, niti nas niso povabili. Prometno ureditev nam določajo drugi, zato na izletniku ne bomo dajali nobenih odgovorov niti rešitev. Ne bomo razsodniki, nočemo biti obtoženi. Brode so v našem voznem redu, nismo jih izključili, čeprav je po besedah inšpektorja sporen tudi izhod na glavno cesto. Prvenstveno naj stvari razčistijo v krajevni skupnosti.

Takšen je bil torej odgovor izletnika. Mi smo želeli slišati še stališče republiškega inšpektorja, vendar je telefon nekajkrat zvonil v prazno.

Nimamo se pravice postavljati v vlogo razsodnika, nimamo pravice tožiti in obtožiti. Prav pa bi bilo, da bi ta prometni vozil čimprej odvozljal. Tako, da bo volk sit in koza cela. Irena Jelen-Baša

Tile malčki so se pred avtobusno postajališče postavili na fotografovo željo. Drugače pa postajališče v Brodeh bolj sameva, saj morajo krajani lokalne avtobuse loviti na glavni postaji na Vrnskem. Foto: J. Kroflič.

Nasmejte se

Po biblijski mitologiji za današnjo rabo

Ko je bog ustvarjal svet, je šest dni delal, sedmi dan počival. Mi šest dni filozofiramo, v nedeljo pa kritiziramo, kar so naredili drugi.

x x x

Ko je Eva zapeljala Adama, še jabolk niso škropili s pesticidi.

x x x

Bog je baje naredil človeka iz prsti. Nekateri še danes mislijo: da zato toliko prenesemo.

x x x

Kača je premotila Evo. Nas so premotile parole.

x x x

Če bo beseda res kdaj meso postala, bo vsaj kruha za vse dovolj.

x x x

Na začetku je bila knjiga, zdaj samo na koncu in zato ni knjig.

x x x

Bog je rekel: »Bodi svetloba!« Krškega še takrat ni ustvaril, pa tudi drugih nukleark ni načrtoval brez vednosti ljudi, saj takrat še ni ustvaril ljudi.

x x x

Potem je ustvaril človeka. Po svoji podobi in liku. Kaj se potem čudite, od kod nam toliko bogov.

x x x

Preplonkani vici

Tujec spozna v nekem baru v Ameriki dekle.

Povabi jo v sobo, nakar jo vpraša:

»Koliko si pa stara?»

»Trinajst!«

»O, madona, potem se pa takoj obleci in ven iz sobe!« Mladenka ga užaljeno pogledala in reče: »Praznoveren, a!«

x x x

Učitelj vpraša za šalo: »Ali si morate zamisliti kaj hujšega kot žirafa, ki jo boli vrat?«

Učenec pa: »Seveda, stonogo, ki ima kurja očesa!«

x x x

»Vi ste prvi moški, ki me je poljubil,« reče dekle fantu, ki ga je komaj spoznala.

»Potem ste se pa vse drugo zanesljivo naučili v dopisnem tečaju!«

x x x

Mihec je prvič v življenju videl ježa, pa je presenečen zaklical: »Mamica, pogledj krtačo, ki hodi!«

x x x

Na vprašanje, ali bi bila resolucija, napisana v verzih, boljša, je pesnik Ervin Fritz odgovoril: »Slama je slama, pa četudi je narezana na drobno.«

Grize

Telefon v vsako drugo gospodinjstvo

Decembra so v griški krajevni skupnosti že priključili okrog 150 telefonskih naročnikov, 150 jih priključujejo še v teh dneh. Tako so uresničili eno največjih obvez, sprejeto v programu krajevnega samoprispevka.

Telefonijo so v tej krajevni skupnosti reševali s krajevno skupnostjo Vrbje. Brez sporov in hude krvi sicer v griških zaselkih ni šlo, toda na koncu je obveljalo pravilo solidarnosti, naročniki pa so za primarni in sekundarni vod odšteli 800 000 dinarjev. Iz krajevnega samoprispevka so v griški krajevni skupnosti namenili za telefonijo 2 600 000 dinarjev, poleg krajanov pa sta denar prispevali še Sigma in Minerva.

V tej krajevni skupnosti imajo zdaj ali pa bodo imeli v teh dneh skupno 450 telefonskih naročnikov. Telefon ima tako vsako drugo gospodinjstvo.

Razen za telefonijo so denar iz krajevnega samoprispevka namenili še za ureditev križišča pri trgovini, del pločnika proti šoli-tega niso uredili v celoti, ker se v krajevni skupnosti ne morejo dogovoriti glede stare mrliške veže. Nadalje so denar iz samoprispevka namenili še vzdrževanju nekategoriziranih cest in objektov, ki so v lasti posameznih družtev. V Grižah pa so tudi delno že odkupili zemljišče za razširitev pokopališča.

Denar bodo s krajevnim samoprispevkom zbirali tudi letos. Namenili ga bodo vzdrževanju cest in objektov, ki so v lasti družtev, dokončali bi radi pločnik proti šoli, del zbranega denarja pa bodo verjetno namenili za razširitev tamkajšnje šole.

Irena Jelen-Baša

Lovci ob kresu

Kot je v navadi, so se tudi konec decembra zbrali na zaključnem ali novoletnem lovu člani lovske družine in Žalca. Okoli šestdeset članov, gostov in Savinjski oktet so se zbrali tokrat v decembrskem nedeljskem jutru, ki zadnjemu lovu zaradi sivine ni dajal tistega žara kot sicer. Nekaj metrov visok kres je zagorel, lovci pa se ob njem niso greli, saj je bilo za ta čas toplo. Vsak je popil po skodelico ali dve čaja z rahlim okusom vina in čakal na povelje lovovodje Janeza Stebernika.

Medtem ko so se lovci umirjeno pogovarjali o minulem letu in paberkovali o naših gozdovih in življu v njem, pa so se njihovi majhni štirinožci prav neusmiljeno obdelovali. Še dobro, da so bili na povodcih, kajti drugače bi prišlo do prave bratomorne vojne.

Predsednik LD Žalec Valter Vrhovšek je pozdravil zbrane lovce, kaj in kako bodo lovili, pa je spregovoril lovovodja Janez Stebernik. »Lovimo in streljamo zajca, lisico in divje ptice,« je bil odločen. »Po novem letu, 3. januarja, pa bomo že krenili na pravi lov divjega prašiča.« (Na lovu so bili, vendar o divjih prašičih nobene sledi — op. p.)

Odšli so v sosednji breg. Gonjači naprej, lovci za njimi, v upanju, da se bo kaj prikazalo pred njihovimi cevmi. Okoli 13. ure so se vrnili. Plen je bil tako kot vsa zadnja leta skromen. Padel je samo en zajec, pa še ta menda ne po lovčevi zaslugi, ampak ker je menda spal. Zajec namreč!

Člani Savinjskega okteta so ob kresu in zajcu v slovo zapeli nekaj lovskih, nato pa so vsi skupaj v dvorani lovskega doma na Rinki prisostvovali še lovskeemu krstu, kjer so v vrste zelene bratovščine sprejeli tri mlade člane Janija Strahovnika, Uroša Sando in Nejcna Nahtigala. Lovski rog pa je oznanil zaključek prijetnega novoletnega srečanja lovskih tovarišev.

TONE VRABL

Pašla Kreže

Mačehovske pokojnine tekstilcev

Ko govorimo o tekstilni industriji v svetu, doma ali v svojem okolju, se morda premalo zavedamo, da gre za panogo, ki nosi zastavo napredka, skozi dolga zgodovinska obdobja — manufakturnih delavnic do visoko razvite industrijske proizvodnje. Nesporno je, da je tekstilna industrija postavila na noge skoraj celotno narodno gospodarstvo, prav tako pa so jo v preteklosti hoteli zanemarjati in ji očitati nizko akumulativnost, a je v najtežjih kriznih trenutkih znova bila tista, ki je obvladovala situacijo in dokaj trdno stala na nogah. Premalo pa morda vemo, da ji je to uspelo in ji še uspeva na račun skromnosti, odrekanih, nizkih osebnih dohodkov ter ob nenehnem prilagajanju situacije, iskanju novih proizvodnih programov in pridnih rokah številnih predic, tkalk, krojačic, barvark in drugih tekstilnih delavcev. Dolga leta odrekanih, skromnosti in tanjših plačilnih kuvert pa se rezultirajo v nizkih pokojninah. Žalostno, toda resnično!

Naključje je, da smo za podkrepitev teh dejstev izbrali Pavlo Kreže, upokojenko iz Prebolda. Prav gotovo pa je njej podobnih še veliko. Pavla se je upokojila pri 57 letih starosti in ima nekaj manj kot 32 let delovne dobe. Je upokojenka Tekstilne tovarne Prebold, kjer je dolga leta delala kot tkalka. V pokoj je šla leta 1967 in sodi v generacijo, ki je morala prestajati tegobe delavstva v predvojni Jugoslaviji in težke čase obnove domovine.

Tudi sicer Pavlina pot ni bila postlata z rožami. Rodila se je v Svetem Juriju ob Ščavnici v delavski družini s sedmimi otroki. Od tam pa je njihova družina prišla v Prebold. Navajena je vseh tegob, ki jih prinaša življenje, zato je tudi danes kljub svojim 77 le-

Pašla Kreže

tom dokaj vitalna, čeprav jo pestijo zdravstvene nadloge. Je pa tudi invalid III. kategorije in zato dobi trenutno 9370 dinarjev invalidnine. Za mesec januar je tako skupno z varstvenim dodatkom, ki ga ima v višini 13.236 dinarjev, in z omenjeno invalidnino prejela 168.700 dinarjev pokojnine. V času, ko nas pestita inflacija in z njo skokovita rast cen, ji to zagotavlja resnično le skromno življenje. »Spoštujem svojo pokojnino, čeprav moram pošteno paziti, kaj in kako jo trošim. Novih stvari si ne kupujem, obleke imam še od prej, tako da bom vse ponosila, kolikor se bo dalo,« je dejala naša sogovornica Pavla, ki gleda na vse skupaj z optimizmom. S tem pa je tudi njena jesen življenja prijetnejša. Tako kot večino tekstilnih upokojenec pa jo ključna črv grenkobe ob spoznanju, da njihovo delo, njihova prizadevanja in odrekanja niso primerno ovrednotena in izenačena z upokojenici drugih panog.

Pašla Kreže je s svojimi 77 leti med upokojenici, ki ne čutijo toliko majhnih pokojnin, saj so tudi njihove potrebe manjše kot pri tistih, ki odhajajo, ali so odšli v pokoj pred kratkim, pa vendar bi bili veseli, ko bi kakšen dinar lahko porabili še za kaj drugega kot le za golo preživetje.

D. NARAGLAV

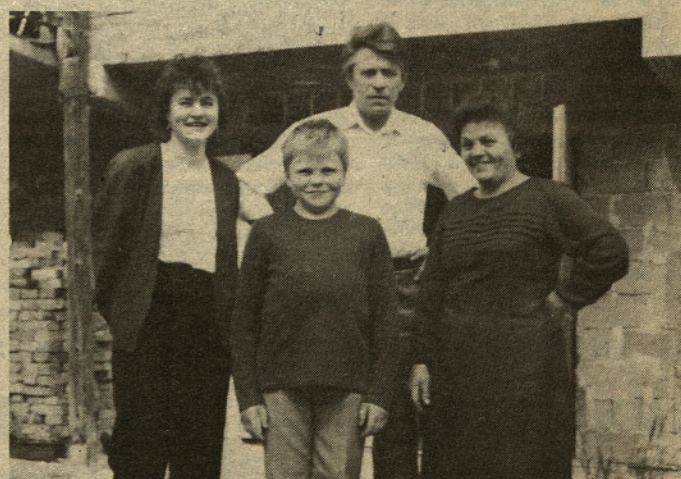
»Pobje direktorji, dekleta pa tajnice«

Z enajstletnim Šlogarjevim Danijem iz Vrbja lahko kramljaš kot z razgledanim odraslim. Česa vsega ne ve! Med pogovorom gleda sogovornika v oči, njegov besedni zaklad je izredno bogat, pester, ne ponavlja že povedanih besed, stavkov.

— Moj hobi so knjige. Obiskujem, in to kar redno, tri knjižnice: šolsko, občinsko in v Vrbju. Veste, v našem Vrbju imamo pravzaprav vse, pa čeprav je bolj majhen kraj. Res, nikar me tako ne zaupljivo ne glejte! Tudi hišo smo si v Vrbju pozidali. In smo kar srečna družina. Na sliki pa stojim ko kak general. Tukaj je mamica, ki že mnogo let dela na družbenem posestvu v Vrbju. Očka je šofer pri Savinjskem magazinu, sestra Valerija je končala ekonomsko, menda je tajnica. Veste, kaj mi je rekel njen direktor? Ko se bo upokojil, bom pa jaz namesto njega. Ha, ha, ha! se sproščeno nasmeje tale naš Dani, potem nadaljuje:

— Obiskujem 5. e razred osnovne šole Peter Šprajc — Jur Žalec. Tovarišica nam je povedala, da je bil Šprajc zelo razgledan človek, v borbi pa velik junak. Imam dobro tovarišico, mogoče še preveč. Ko se stepemo, hočem biti vedno prvak. Pa mi včasih spodleti. V prvem polletju sem bil dosedaj vedno prav dober, na koncu pa odličen. Potrudil se bom, da bo tudi letos tako. Čudim se, ko imam tako rad naravo, pa imam prav pri tem predmetu slabo oceno. Oprostite, ali preveč o sebi govorim?

— Ah ne, ti kar govori, prijetno te je poslušati! ga bodrim. Povej, kaj bi rad postal. In se spet ljubko nasmehe.

— Mi, pobje, bi radi bili direktorji, punce pa tajnice ali pa filmske igralke. Nimam rad, da mi kdo ukazuje. Šola je naša prva skrb. Da bi se brez dela z limuzino vozil, to pa ne. Vsi naši so pridni delavci: mamica, očka, sestra, brat — ja, njega pa ni na sliki. Ima sinka in jaz sem mu stric. Tako mlad, pa že stric, ha, ha! Mamica in očka sta blizu Kumrovc doma. O Titu sem veliko prebrala. Vsi bi morali poznati njegovo življenje. Mi doma o Titu večkrat govorimo. Pa tudi narodne pesmi radi pojemo. Jaz pa, kadar sem židane volje, zaigram na harmoniko. Čeprav sem mlad, vem, kako danes mnogi živijo. Berem, poslušam, vidim. Jaz bi vsakomur rad pomagal. Očka in mamica vedno pravita: Brez dela ni jela. Mnogi bi radi delali, pa dela ne dobijo. Jaz že sedaj včasih razmišljam, kako bo takrat, ko bom končal šole. Če ne bom direktor,

bom pa kmet. Ko grem na očkov ali mamin dom, rad pomagam kjerkoli: v hlevu, na njivi, travniku, v gozdu. Ne vem, zakaj nekateri delo sovražijo. Brez znanja pa danes tudi ne gre. Jaz sem hodil v vrtec, ko smo stanovali v Gotovljah, sem bil pri Jevšenakovi stari mami in starem atu, ki sta me tudi veliko naučila. Zdaj je na vrsti osnovna, potem pa ... (Malo se zamisli.) No ja, bo že nekako, samo da ne bi kake vojne skuhal. In kar bojim se biti star, ko pa je tako lepo biti mlad in zdrav. Že v vrstvu, v prvem razredu smo velikokrat zapeli: Lepo je v naši domovini biti mlad ...

Nekako tako je potekal razgovor s Šlogarjevim Danijem iz Vrbja, ki se je tako ljubko nasmehnil, ko je dejal: Pobje direktorji, dekleta pa tajnice, ha, ha! In če med zimskega počitnicami ne bo snega, bo bral in bral, tudi romane.

Drago Kumer

Veliko želja, pa prazna malha

V krajevni skupnosti Tabor so si za letošnje leto zastavili kar nekaj ciljev. Njihova uresničitev pa zaenkrat še visi v zraku.

Spomladi nameravajo obnavljati večnamenski dom Partizana. Sedanji je v nemogočem stanju, zato je v teh krajih skoraj onemogočeno vsakršno športno in kulturno delovanje. Dom bodo obna-

vljali z zbranim denarjem iz krajevnega samoprispevka, računajo pa tudi na kakšen dinar iz združenih sredstev.

Na prvih mestih v vseh planih je tudi telefonija. 250 naročnikov potrepeljivo čaka, kdaj bodo delavci PTT podjetja začeli napeljevati telefon v njihove zaselke. Danes pride v Tabor en telefon na

34 prebivalcev. »480 naših delavcev pa v zadnjih letih združuje sredstva za razvoj telefonije v občini,« se jezijo Taborčani.

Precej več upanja kot za telefonijo imajo za otvoritev gasilskega tovarnjaka s cisterno, kar so si letos kot glavno nalogo zastavili člani gasilskega društva Ojstriška vas-Tabor.

I. J. Baša

Naši tekstilci na sejmu Mode '88

Najvišje priznanje »Polzeli«

Letošnji sejem Mode je za nami. Na njem so se predstavili jugoslovanski konfekarji s svojimi najboljšimi izdelki, ki bolj ali manj uspešno sledijo ukazom evropske mode. Podelili so tudi vrsto zlatih ljubljanskih zmajev, ki so bili podeljeni po posameznih kategorijah. »Polzela« tovarna nogavic je prejela to najvišje priznanje v kategoriji modnih dodatkov.

O tem, kako se taki uspehi dosega, nam je direktor »Polzele« dipl. ing. Alojz Došler povedal:

»Živimo v času, ko se težka gospodarska situacija iz dneva v dan slabša, to se kaže v dinarski in devizni neekvidnosti, v težavah pri nabavi surovin in v padanju kupne moči oziroma plasmaja na domačem trgu. Vsega tega se v naši tovarni dobro zavedamo, zato nas sedanja situacija ni presenetila. Izhod iz težav vidimo v povečanju izvoza na 50 odstotkov celotne proizvodnje in v boljši po-

nudbi izdelkov na domačem trgu glede na kvaliteto, kreacije in ekskluzivnost. Zato smo ob samoupravni organizaciji v letu 1986 okrepili razvojno-kreativni team, da lahko sledi modnim trendom v svetu in zahtevam domačih in tujih potrošnikov. Rezultat dela ni izostal, saj smo na letošnjem sejmu Moda 88 prejeli za izvirnost in posebne nove kreacije nogavičarskih izdelkov statuo Ljubljanski zmaj. Uspeh razvojne skupine in celotnega kolektiva je toliko večji, ker se težke gospodarske situacije zavedajo tudi drugi proizvajalci tekstilnih izdelkov.

Za naše potrošnice in potrošnike pa je pomembno tudi to, da je 80 odstotkov razstavljenih kolekcije že vključeno v redni proizvodni program in tako rekoč na trgovskih policah. Trenutna moda priporoča nošenje kratkih krilic, pri čemer pa je zelo izbirčna pri nogavicah, tako da imajo naši

izdelki še več možnosti, da pridejo do izraza.

V kolekciji naših nagrajenih nogavic posebno izstopajo vzorčne nogavice s pikami, nogavice s črto, nogavice s posebno izvedbo v hlačnem delu tanga tropic, nogavice iz lumi preje za svečane priložnosti, svilene nogavice — satin sheers z lycro ter nogavice z majhnimi ornamentami in kristali. V moški in otroški kolekciji iz bombaža in volne prevladujejo karo vzorci in popularni mornariški.

Nogavice sicer že dolgo niso samo tiste kožne barve, bolj ali manj prosojne, »Polzela« pa je letos vendarle vse presenetila z raznovrstnostjo materialov, barv in kreacij. Posebno razveseljivo pa je zagotovilo, da je večino teh lepih izdelkov mogoče že tudi kupiti.

Besedilo in slike: TONE TAVČAR

Tekstilna tovarna Prebold se je na letošnjem sejmu Moda predstavila z novo kvaliteto jeansa v raznih modnih barvah in izvedbah ter z ženskimi nogavicami z več vzorci. Kot je povedal vodja prodaje tovarniš Gaberšek, so bili z letošnjim sejmom zadovoljni.

Ženska jeklenih rok in trdne volje

Poljska delavka, kurjačica, viličaristka, gospodinja . . .

Vsako delo je častno, dela, ki jih opravlja naša današnja sogovornica Helena Talan iz

pot samostojnosti in neodvisnosti. Delo ji je zlezlo pod kožo in s tem tudi zavest, da le to vodi k

Helena Talan

Prebolda, pa niso samo častna, ampak kar nevsakdanja za žensko. Pa ne da bi kdo mislil, da smo nasprotniki enakovrednosti spolov, ampak preprosto zato, ker gre za garaška opravila, ki jim mafsikdaj niso kos niti moški.

Nedelja je. Megla, ki je nekaj dni ležala nad dolino, se je začela razkadila in oznanjal se je lep dan. Na platoju Prebolda, med Zdravstveno postajo in stanovanjskim blokom pa je bila zavegovana v delo s pravilom premoaga v kotlovnico, žena jeklenih rok in trdne volje: Helena Talan. Le kdo ne pozna te delovne ženske, ki poprime za vsako delo, pa naj je še tako težko, umazano ali ne navadno. Že dolgo je v Preboldu. Pot za zaslužkom jo je pred 25 leti iz rojstnega kraja Kolarevci — občina Varaždin pripeljala na kmetijsko posestvo Latkova vas, kjer je delala do leta 1971. Od takrat dalje pa je zaposlena v Tekstilni tovarni Prebold.

Njeno življenje ni postlano z rožicami. Že v rani mladosti je okusila mnogo grenkega. S tem pa se je tudi kalila in pripravljala na

ustvarjanju lepših pogojev življenja. Mnogo tega se ji je že uresničilo, vendar pa ji njene delovne navade in socialni položaj ne pustita lagodnejšega življenja. Ima stanovanje, ki si ga je kupila z velikimi odrekami in pregaranimi urami, meseci, leti; hčerki, ki zahteva svoje, ima takorekoč vse, razen počitka. Kljub vsemu je dobrovoljna in zadovoljna ženska, ki ji je godrnjanje tuje. Zadovoljna je z delom v tovarni, kjer opravlja dela skladiščnega delavca in je viličaristka ob enem, zadovoljna in sproščena je ob delu na polju, kamor jo vodi popoldanski prepotrebni zaslužek ali pa kar solidarnostna pomoč znankam in prijateljicam. Kot kurjačica centralne kurjave pa že nekaj sezon skrbi za ogrevanje v dveh blokkih etažnih lastnikov. Skozi njene roke gre letno tudi 120 ton premoga. Z denarjem, ki ga dobi za to težko delo, pa zagotavlja večjo socialno varnost zase in svoji hčerki. S plačo, ki znaša okrog 250.000 dinarjev, in 50.000 dinarji, ki jih prejme za kurjenje, je ob sedanjih življenjskih stroških to še vedno težko. Ker pa je skromna in nezahtevna, uspeva stakniti oba konca.

Takšna je Helena Talan, njej podobnih je brez dvoma bolj malo. Njena trdna volja, delo in odnos do dela jo nedvomno plemeniti in postavlja v ospredje med sebi enake. Njen optimizem tudi v teh kriznih časih ne pojenja, ampak z vero in upanjem zre v prihodnost.

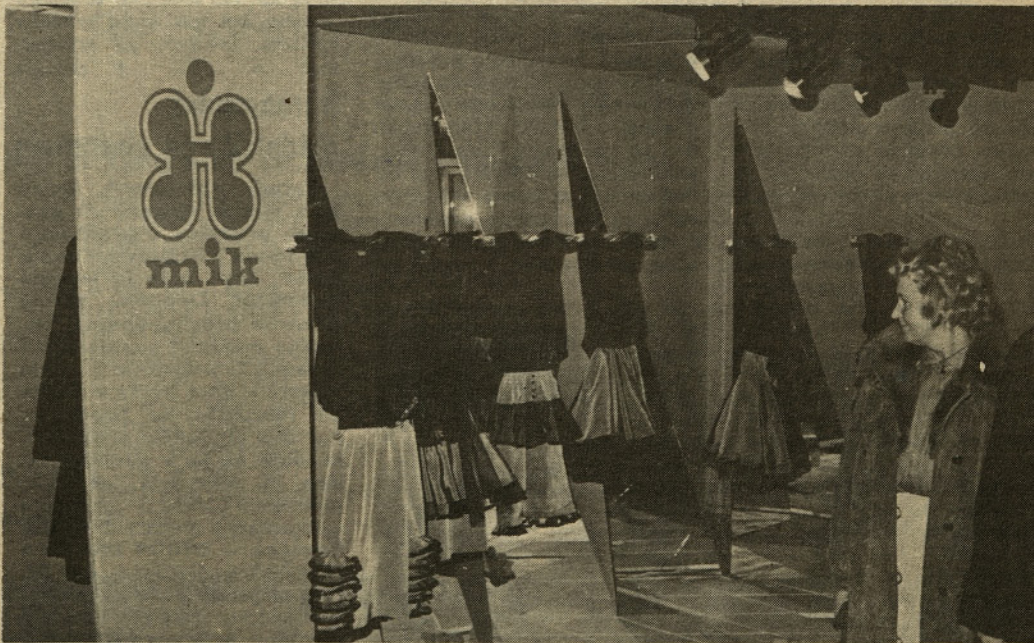
Darko Naraglav

Ivanka Debelak s sodelavkami urno postreže stranke, le takrat, ko peki ne morejo dovolj hitro speči zadostnih količin kruha, je treba malo počakati.

Zarja Petrovče se je na letošnjem sejmu predstavila z modnimi otroškimi, moškimi in ženskimi hlačami. Vodja prodaje Stana Vidrih je povedala, da je bila prodaja na sejmu kljub težki situaciji dobra. Na posnetku pa vidimo del razstavnega prostora Zarje Petrovče.

Direktor MIK-a Prebold Andrej Šepec o sejmu: »Mi smo letos na sejmu predstavili kolekcijo, v katero smo uvrstili modo za mlade. Poudarek smo dali mini krilom, izdelanim iz aktualnih modnih materialov.«

»Svoje delo moraš imeti rad«

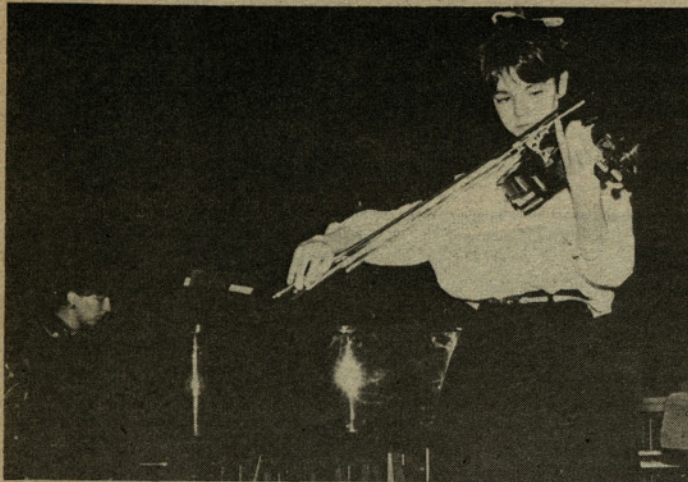
Pravi Ivanka Debelak iz žalske pekarne

Avtobus pripelje na avtobusno postajo Žalec zjutraj ob pol šestih. Z njim pride s Pirešice Ivanka Debelak, in tako že celih osemindvajset let. Zaposlena je v Merxovi prodajalni kruha na Šlandrovem trgu. Na poti z avtobusne postaje do svojega delovnega mesta pa ni nikoli sama. Vedno je v prijetni klepetavi družini delavcev, ki hitijo na delovna mesta. Vendar vselej pred pričetkom svojega dela stopijo z Ivanko do prodajalne kruha, saj vedo, da jim bo prijazna in vedno nasmejanih ust postregla s svežimi, še topli-

mi žemljami, ki so ravno prišle iz peči. Marsikomu pomeni to zajtrk pred pričetkom novega delovnega dne. Pri vsem tem pa je najbolj zanimivo to, da se Ivankin delovnik prične dobre pol ure za njihovim. Ivanka tako že leta pred pričetkom svojega pravega delovnika proda skoraj dvajset ducatov toplih žemljic, takrat, ko je čas šolskih izletov, pa še znatno več. Le kako bi morala dopustiti, da bi moral šolarji na izlet z žemljami iz prejšnjega dne, ko pa tako sveže in hrustljave še polepšajo že tako in tako pomemben

dan. Vsake štirinajst dni se ji pri jutranji neobvezni, prodaji pridruži še sodelavka, drugače pa je Ivanka nadrejena trem sodelavkam v prodaji.

Res, rad moraš imeti svoje delo, da tako prostovoljno, leto za letom za debelo uro prehitveš odpiralni čas svoje delovne organizacije, ko pa smo v večini primerov navajeni, da je treba pred zaprtimi vrati čakati še takrat, ko bi le-ta morala biti že odprta. Že tako in tako pridnim prodajalkam v žalski pekarni pa je Ivanka kot nadrejena delavka svetel primer.

Tjaša Jakob je ob spremljavi Irene Kralj navdušila s svojim violinskim nastopom.

9. srečanje glasbenih šol

V dvorani Kulturnega doma v Žalcu so delavci Glasbene šole pripravili 9. srečanje glasbenih šol celjske regije. Gojenci glasbenih šol Skladatelj Ipatcev Šentjur pri Celju, Šmarja pri Jelšah, Slovenske Konjice, Radeče, Celje, Frana Koruna-Koželjskega Titovo Velenje in pa gostitelja Glasbene šole Risto Savin so pripravili bogat in pester umetniški program, zaključil pa ga je Mladinski pihalni orkester iz Žalca.

»Že prvi vtis, ko sem prišel v dvorano, je bil prijeten, saj je bila ureditev odra lepa in razgibana. Otroška likovna in glasbena ustvarjalnost sta si podali roki in tako je tudi prav. Organizatorji, delavci Glasbene šole Risto Savin in vodstvo te šole si zaslužijo oceno odlično. Že dolgo spremljam ta srečanja in tudi tokratno je bilo na višini. Nastopi gojencev višjih razredov so bili na ravni srednje glasbene šole. Igranje je bilo muzikalno. Ansambelska igra je dobila še vidnejše mesto, kar je zelo pohvalno. Žal pa glasbenim šolam zanje primanjkuje

sredstev. Osmišljanje individualnega pouka se mora uveljavljati v ansambelski in orkestrski igri. Naša želja pa je, da bi bilo poleg pihalnih orkestrrov več malih simfoničnih sestavov, ki imajo nesluhten pomen za razvoj kulture. To ugotovitev nam potrjuje podatek, da simfonične koncerte poslušala več poslušalcev kot je obiskovalcev nogometnih tekem. Za kaj pa namenimo več sredstev, pa nam je najbrž jasno. Zanimiv in hkrati razveseljiv pa je podatek, da imamo v Sloveniji vedno več glasbenih šol, velja pa spomniti, da je bila žalska prva. Napredujemo počasi, a napredujemo le. Veča se število učencev in za pouk glasbe usposobljenih učiteljev. Skupno pa prispevajo veliko k uveljavljanju glasbenega šolstva, kar pa ima velike zasluge pri oblikovanju delovnih navad učencev in koristne izrabe njihovega prostega časa. Kot podmladek pa so pomemben člen kulturnih društev.» Tako je na kratko ocenil in strnil višje Matija Terčelj, svetovalec za glasbeno šolstvo.

jk
foto: L. Korber

Izšla je nova Fritzova zbirka

Občinska matična knjižnica in MIK Prebold sta ljubiteljem literarnih večerov podarila predstavitev najnovejše pesniške zbirke Ervina Fritza Slehernik.

Večer, na katerem sta poezijo iz najnovejše zbirke predstavila Teo Bostič in Vojo Zupanc, v duetu pa prepletala rogista Ivan Zalokar in Andrej Žgank, je bil osvežitvev, saj Preboldčan Ervin Fritz po mnenju nekaterih literarnih kritikov sodi v sam vrh sodobne slovenske poezije. Pesmi v zbirki izpovedujejo prastare teme iz življenja, izpovedane na Fritzov način pa ostajajo globoke, pretresljive, ponekod ironično zafrkljive, vsem pa se pozna, da so izpoved zrelega človeka in pesnika.

Navzoče je pesnik zabaval tudi z odgovori na letošnje anketo, saj so bili njegovi odgovori pro-

nicljivi, polni iskrivega humorja, so pa vsebovali grenko resničnost vsakdanjosti, ki jo živimo.

Odgovore je »ocenjeval« direktor MIK-a Prebold Andrej Šepec, ki je bil z odgovori anketiranca zadovoljen, saj je le-ta v svojem odgovoru, kako bi predstavil čar Mikovih kril, če bi bil v Miku odgovoren za propagando, dejal, da so tako lepa, da se sama prodajajo. Žal vseh njegovih zanimivih odgovorov ne moremo povedati, tudi kasneje je v pogovoru povedal marsikaj zanimivega iz svoje mladosti v Preboldu. Med drugim tudi to, da je bila Pavla Mlakar, knjižničarka v krajevni knjižnici Prebold, ki ji podpisuje knjigo, prva, ki ga je s knjigami povedla v čudoviti svet literarne ustvarjalnosti.

-ka

Bruno Goropevšek

Ko so se iztekali zadnji dnevi lanskega leta, se je izteklo tudi življenje Bruna Goropevška iz Prebolda. Vest o njegovi smrti je v dolini odjeknila še isti dan, saj je omahnil sredi dela, med ljudmi — in marsikdo je ob tem onemel, zaustavil korak. Bruno se je vse življenje razdaljal ljudem, svojim prijateljem. Vedno znova smo radi prisluhnili njegovemu glasu, ko se je s posebno močjo zival z recitacijami pod limberškimi krošnjami, ali po pobočju mrzliškega pogorja, ob Šmiglovi zidanici, ali v dvorani. Nič kolikokrat je moral v krogu svojih znancev povedati pesmi, ki jih je nosil v srcu in znal recitirati na povsem svoj način. Tudi potem, ko je bolezen terjala svoj davek, je v boju najprej zmagal on: vrnil se je med svoje pevce v moški pevski zbor Golding iz Prebolda, ki mu je pomenil skoraj vse, saj je bil njegov ustanovitelj in je s posebno odgovornostjo in ljubeznijo vztrajal v njem tudi, ko je bil napor za njega lahko usoden. In kdo, če ne usoda, je iz vrst sposobnih ljudi zmožna iztrgati najboljše? Recitiral in pel je, delal in skrbel za svoj dom, kjer je tudi omahnil in od koder smo ga pospremili na njegovo zadnje pot. Spoštovanja in spornina nanj pa vsem, ki smo ga poznali in z njim sodelovali, ne more izbrisati niti smrt.

Jožica Ocvirk

Dan knjižnice

8. februarja, na slovenski kulturni praznik, praznujemo tudi knjižničarji. V Občinski matični knjižnici bo to dan knjižnice. Vsem, ki vas zanima delo v knjižnici, bomo ta dan na voljo od 8. do 18. ure, čeprav imajo ob ponedeljkih odprto od 13. do 18. ure. Predstavili in pokazali vam bomo svoje delo in opravila v knjižnici. Dan bo gotovo zanimiv za bodoče knjižničarje in za vse, ki jih zanima pot knjige od knjigarne, na polico in k bralcu.

Mladi bralci bodo lahko reševali literarno uganko, lepe nagrade je prispevala Mladinska knjiga v Žalcu, vse bralce, ki se bodo vpisali med člane knjižnice, pa čaka 8. februarja prijetno presenečenje.

Primer, vreden posnemanja

Pri prebiranju novoletne številke Večera smo lahko v prispevku Marlen Premšak »Smo brezbržni do okolja?« zasledili pohvalo in prav je, da jo citiramo: »... Drugi primer ni iz celjske občine, ampak iz sosednje, iz žalskega Inštituta za hmeljarstvo. V roke so ji dali natančen popis z avtorji, imeni, datacijami, datumom nakupa in celo nakupno ceno. Seznam ni bil samo zgleden in na njem so bila zavdanja vredna imena: Jakopičev olje, dela Zorana Didka, Ščukovi Nabiralci hmelja, pet Havatyjev, štirje Doreti Klemenčiči-Maji...«

Sam prispevek in citat opisuje popis naravne in kulturne dediščine pri organizacijah združenega dela, pri družbenopolitičnih organizacijah, pri občini itd. Prispevek govori o tem, da lastniki zelo slabo poznajo kulturno dediščino, ki jo imajo, in kot že rečeno, je Inštitut za hmeljarstvo v Žalcu pri tem izjema.

Vprašamo se lahko, ali v naši občini sploh vemo, kaj imamo? Ob odprtju osnovne šole Nade Cilenšek Grize je, recimo, znani slikar Jože Horvat-Jaki šoli podaril zbirko grafik in nekaj olj. Ali se na šoli sploh zavedajo tega bogastva? Ali drug primer. V Žalcu je živel slikarka Jelica Žuza, ali sploh vemo, kje vse so njena dela?

Bogastvo je treba poznati in ga čuvati, da ne bo tako, kot je zapisano ob zaključku prispevka: »... Ko po Celju iščeš z dobrimi likovnimi izdelki izpolnjene notranjosti, ugotavljaš neznanja, slab okus in kar je najhuje — brezbržnost, in to vse do trenutka, ko nekdo izve, da je tisto na steni vredno njegove letne plače. In če reč čez noč izgine? Tudi to se zgodi. Do tedaj, ko ni lepo v registru, kot je to že od nekdaj v žalskem Inštitutu za hmeljarstvo...«

F. Ježovnik

Sprememba gledališkega abonmaja

Zaradi objektivnih težav smo morali spremeniti program predstav gledališkega abonmaja v Kulturnem domu Žalec. Tako nam je Mestno gledališče Ljubljana zaradi časovne prezasedenosti ponudilo možnost gostovanja v mesecu februarju in ne šele v marcu. Zato bosta v mesecu februarju na programu kar dve gledališki predstavi, in sicer se bo v ponedeljek, dne 15. februarja, ob 19.30 predstavilo Mestno gledališče Ljubljansko s predstavo **A. Golejšček — OTROK DRUŽINA DRUŽBA**, v ponedeljek, dne 29. februarja, ob 19.30 pa Slovensko ljudsko gledališče Celje s predstavo **B. Shawa HUDIČEV UČENEK**.

Vse ljubitelje gledališča in naše stalne obiskovalce vabimo, da si predstavi ogledajo in z razumevanjem sprejmejo spremembo.

Mladinsko literarno glasilo

V občinski organizaciji mladih pripravljajo novo številko glasila književne mladine MI. V uredništvu že hranijo nekaj svežih in novih literarnih poskusov, vendar premalo, da bi izdali glasilo. Kljub temu pa upajo, da so mladi polni lepimi misli, vznesenih čustev in ustvarjalnega navdiha. Zapišite lepe misli na papir in jih pošljite na občinsko konferenco ZSMS Žalec do 15. februarja. Prispevke željno pričakujejo, z avtorji vseh objavljenih prispevkov pa bodo marca pripravili literarno srečanje, kjer bodo pretehtali ustvarjalnost mladih.

Franjo Tilinger

Srce in duša libojske revije

V navadi je že, da se člani organizacijskega odbora libojske revije domačih ansamblov (lani, predzadnje nedeljo v novembru, je bila že petnajsta!) zberejo po reviji na posebni seji, kjer ocenijo opravljeno delo in sprejmejo okvirni program, tokrat za pripravo že šestnajste revije. Letošnja prva seja je bila še posebej slovesna, saj so se člani spomnili dolgoletnega ustvarjalnega člana: bivšega direktorja KIL Liboje Franja Tilingerja, ki je lani odšel v zaslužni pokoj.

Prav Franju Tilingerju in njegovemu kolektivu Keramični industriji Liboje gre največja zahvala, da se je revija ob izdatni pomoči razvila v eno izmed osrednjih tovrstnih manifestacij v Sloveniji. Franja Tilingerja je krasila vrsta plemenitosti, predvsem pa izjemno širok in spoštovan odnos do srečevanja domačih ansamblov. Ni bilo naloge, ki je ne bi izpeljal ali vsaj zanjo zastavil svojega vplivnega imena. Težko si predstavljamo direktorja, ki si ob vseh svojih razsežnih obremenitvah najde enkrat mesečno popoldan čas, da se udeleži seje organizacijskega odbora. Takšen je bil Franjo Tilinger. Prisoten in ustvar-

jalen, razen, če ni bil na službenem potovanju. Seje je spremljal molče in tako tudi sprejemal naloge. Če se je stvar zapletla, jo je poskušal in tudi rešil z mirnim globokim in tovariškim glasom. Takšen je bil Franjo Tilinger, ki bo tudi v bodoče, pa čeprav je v pokoj, ostal član izvršnega odbora libojske revije domačih ansamblov, njegovo delo pa bodo nadaljevali tisti, ki so ga v tovarni zamenovali. Po prvih vtisih in sodelovanju stiki ne bodo nič slabši kot

prej, torej se ni bati za obstoj libojske revije. V zahvalo za opravljeno delo so mu člani organizacijskega odbora izročili umetniško sliko Darka Šulerja iz Celja.

Na seji pa niso izrekli priznanja samo Franju Tilingerju, ampak ugodno ocenili revijo ter sprejeli okvirni program dela za izvedbo 16. revije. Nekaj bo prav gotovo novega, tako kot vsako leto. Seveda na bolje!

STONE VRABL
Foto: LJUBO KORBER

Prijetne viže novega ansambla

»Gališki fantje«, to je nov narodno-zabavni ansambel, ki je zrasel v krajevni skupnosti Galičija. Pod tem imenom vadijo že eno leto, pa tudi nekaj javnih nastopov so že imeli. Udeležili so se srečanja ansamblov v Zibiki, Vinskih gori, Graški gori, prvič pa tudi

na libojski reviji. Posebnost tega ansambla pa je Zdenka Klep, sicer učenka petega razreda osnovne šole v Petrovčah, ki s svojim ubranim glasom navdušuje poslušalce. Ansambel ima precej lastnih skladb, zato jim njihov cilj, da bi posneli lastno kaseto. Pripra-

vljajo pa tudi koncertni spored, s katerim bodo nastopali po Sloveniji, pa tudi v tujino so že vabljeni. Želimo jim, da bi ponesli pesem Savinjske doline širom domovine in v tujino.

L. Korber

Od leve: trobentač Željko Novak, klarinetist Danijel Klep, pevka Zdenka Klep, harmonikaš in vodja ansambla Branko Knez, baritonist Bojan Kovač in ritem kitara Jože Obreza

Uspešna predstava in veliko gostovanj

Konec lanskega septembra so člani AG Vrba iz Vrbja uprizorili premierno predstavo Frana Milčinskega BUTALCI. Od takrat so s predstavo že enajstkrat gostovali, ponudb pa je bilo še veliko več. Vendar je tudi čas igralcev, ki ne prihajajo le iz Vrbja, temveč tudi iz Žalca in Vinske gore, na žalost omejen.

Če ocenjujemo gostovanja, lahko rečemo, da so bile zanimive nekatere predstavitve po osnovnih šolah, tako v Trbovljah, Lučah, Velikih Laščah, saj so ravno otroci tisti gledalci, ki so predstavo najbolj sprejeli. Ugotavljamo tudi, da večino starejših

gledalcev predstava tudi ni pustila anemičnih, ne glede na to, da po mnenju nekaterih dramaturška in scenska plat predstave ni bila najbolj posrečeni. Izredno dobro so jo sprejeli gledalci v Grosupljah, v Šmartnem ob Paki in tudi v Žalcu, pa čeprav igralški ekipi predstava v Žalcu ni najbolje uspela.

Zelo važno pa je za gledalčev sprejemanje Milčinskega in s tem tudi te predstave vprašanje, če je gledalec sposoben in voljan iz dogajanja izluščiti tiste elemente iz »življenja Butalcev«, ki so še kako aktualni tudi danes in to tudi v slovenskem prostoru.

V naslednjih dneh in mesecih bo ekipa ljubiteljskega gledališča iz Vrbja z Butalci gostovala še v mnogih slovenskih krajih. Za gostovanje so že dogovorjeni v Mezici, Trziču, Škofji Loki, Gornji Radgoni in v Gotovljah.

Poleg tega pa Vrbenčani že mislijo na pripravo nove uprizoritve. Priprave nanjo naj bi se pričele v drugi polovici leta. V Vrbju je namreč že dolgoletna tradicija vsakoletne uprizoritve nove predstave in tudi letos se ljubitelji gledališke dejavnosti in igranja nočejo izneveriti tej tradiciji.

VZ

Bo Delavska univerza napolnila kulturni dom?

Na eni izmed svojih januarskih sej so člani izvršnega sveta obravnavali osnutek samoupravnega sporazuma o izvajanju kulturne dejavnosti v žalskem kulturnem domu.

Osnutek samoupravnega sporazuma, ki je bil naprej v petnajstdnevni razpravi, predlog pa bo ponovno obravnaval izvršni svet, predvideva, naj bi samoupra-

vni sporazum sklenili občinska kulturna skupnost, delavsko prosvetno društvo Svoboda Žalec, krajevna skupnost in krajevna konferenca socialistične zveze, pa Nama, Hmezd Gostinstvo in turizem ter delavska univerza.

Dejanski imetnik kulturnega doma bi še naprej ostala Svoboda, izvajalec dejavnosti v domu pa naj bi postala

žalska delavska univerza. Tako bi v domu poleg rednih kino predstav, matinee, gledališkega abonmaja, srečanja pevskih zborov in folklorne, gostovanja glasbenih skupin pa najrazličnejših proslav, organizirali seminarje in posvete, bodisi občinske, področne ali pa republiške.

Irena Jelen-Baša

Pisali ste nam

Nekaj gnilega je v kulturi naši

«Celjski plesni orkester Žabe prireja novoletni koncert v ponedeljek, 21. decembra 87, ob 19.30 v kulturnem domu Žalec». To berem s plakatom, ki so bili zelo redko posejani po Žalcu in bližnji okolici.

Karto sem kupil v predprodaji. Ob vohodu v mogočno zgradbo kulturnega hrama pa me je navdajal čuden občutek. Ta čuden občutek se je pri vstopu v dvorano tudi uresničil. V dvorani s 400 sedeži je sedelo kakšnih petdeset ljudi, do konca koncerta jih je prikapljal še kakšnih dvajset. Krasna spodbuda za 23-članski amaterski plesni orkester z 41-letno tradicijo, ki na Celjskem povsod polni dvorane.

Čemu pripisati krivdo za tako slab obisk kulturne prireditve? Mnogi bi dejali, da ljudje v žalski občini niso zainteresirani za kulturne prireditve. Mislim, da ni tako.

Menim, da bi morala občinska kulturna skupnost in KUD Svoboda več narediti za obisk takšne prireditve, saj so nekateri ljudje tam zapleneni in premalo storijo za informiranost občinstva, zlasti še zunaj mesta Žalec. Nič boljše niso obveščeni po delovnih organizacijah. Menim, da ne bi bilo tako težko zbrati občinstva za polno dvorano. Res je, da se je s koncertom malo prekrivala prireditev v glasbeni šoli, toda ob zadostnem angažiranju bi bili obe prireditvi dobro obiskani. Če je delavec žep izdržal to, da smo v Žalcu zgradili kulturni dom, bi človek z malo kulturne zavesti iz svojega žepa dal še toliko, da bi v domu zaposlili pravega človeka. Človeka, ki bi točno vedel, kaj je njegova naloga, ne pa, da so dvorane skoraj prazne, ljudje pa se ob večernih urah spraujejo, kam bi šli.

Tovarišem, zadolženim za obveščanje širšega občinstva, zato izreklam veliko nezaupanje, v prihodnje pa jim želim več sreče in vestnosti pri opravljanju nalog, za katere so tudi plačani. Ali ne bi bilo žalostno, da bi se Žalca z dolgoletno kulturno tradicijo priznani umetniki izogibali, češ, zakaj bi se trudili pred skoraj prazno dvorano?

Matej Valant, Šempeter

Je telefon samo za nekateri?

Danes vse težje loviš korak s sodobnim svetom in obveščanjem, če nimaš telefona. S pomočjo telefona se lahko pozanimas za ta ali oni oglas v časopisu, se oglasiš in vključiš v razne oddaje na radiu in televiziji. V Preboldu smo letos dobili novo pošto, ki bo omogočila večje število novih telefonskih naročnikov. Toda žal so cene telefonskih priključkov tako visoke, da delavcem z nižjimi dohodki ali pa upokojencem sploh ni mogoče razmišljati o lastnem telefonu. Res je, da lahko živimo tudi brez njega, toda želimo si ga kljub vsemu. Še zlasti bi si ga želeli takrat, ko pride v hišo kakšna bolezen, nesreča, skratka takrat, ko bi nujno potrebovali človeka.

Konrad Krajnc, Prebold

Hvala vsem v Tekstilni tovarni

Upokojenci Tekstilne tovarne v Preboldu smo bili letos prijetno presenečeni, ker so nas v tovarni povabili na novoletno srečanje. Doselej smo se sicer že srečevali na praznikih delovne organizacije, za novo leto pa so nam pošiljali novoletna darila. Letos smo se srečali v tovarni, kjer so nas pogostili in obdarili. Za vse se delavcem kolektiva zahvaljujemo in jim želimo srečno, zdravo ter poslovno uspešno leto 1988.

Konrad Krajnc, Prebold

Še o plazovih

V rubriki Fotokronika je bila objavljena fotografija in pa tekst z naslovom Plazovi grozijo. V tem prispevku se tekst ne ujema s prispevkom, poleg tega pa naj prejšnji prispevek dopolnim še z naslednjimi informacijami:

V času elementarne nesreče smo bili na dopustu na Jadranu. Po vrnitvi domov je bila slika doma grozovita. O plazju smo takoj obvestili krajevno skupnost Griže in jo prosili za pomoč. Člani komisije za komunalne in gradbene zadeve so si ogledali razmere in z mojo prošnjo za finančno pomoč poslali zapisnik izvršnemu svetu skupščine občine Žalec. Sama sem iskala strokovno rešitev za sanacijo plazju in po ogledu tričlanske komisije Nivoja dobila njihovo poročilo, ki ga je krajevna skupnost poslala skupščini občine Žalec. Do danes njihovega odgovora nisem prejela.

V krajevni skupnosti Griže pa so nam dali naročilnice za nabavo materiala, zaradi česar sem oproščena plačila davka. Posebna hvala tajniku krajevne skupnosti Mastnaku, ker sem naročilnice lahko dvigovala in račune poravnala tudi izven uradnih ur.

Po strokovnem poročilu Nivoja smo takoj pričeli s prvo fazo sanacije plazju in delo zaradi stroškov končali približno 75 %. Za izvedbo druge faze sanacije sem predlagala krajevni skupnosti Griže, da vnese potrebna finančna sredstva v plan za leto 88 v sodelovanju s SIS za komunalno in ceste.

Po nekaj mesecih se tla na tem območju še vedno spreminjajo in če ne bo izvedena druga faza sanacije plazju, je tudi prva faza vprašljiva.

Darinka Knap, Zabukovica

Onesnažen izvirek pitne vode je spet čist

Na kmetiji Uplaznik v Brnici že stoletja stoji vodnjak iz talnih izvirov s čisto pitno vodo. To vodo smo uporabljali ljudje in živina, prav tako so vodo uporabljali na sosednji Ožirjevi kmetiji. Pred več kot dvajsetimi leti sta si obe kmetiji napravili tudi svoj hidrofor za lasten vodovod iz tega vodnjaka.

Lani smo opazili, da voda v vodnjaku ni več čista, da je kalna in neprijetnega vonja. Pregledali so jo tudi v zdravstvenem centru v Celju in nam potrdili, da je voda onesnažena z gnojnico in da je neuporabna za

živino in ljudi. Kaj sedaj? Zima je pred vrati, glavni vodovod oddaljen od kmetije dva kilometra.

Takoj smo pričeli s cisterno voziti vodo. Cisterno so nam posodili v kmetijski zadrugi Petrovče. Po nasvetu smo se obrnili na skupščino občine in se s predsednikom Semprimožnikom dogovorili, da bi problem čimprej rešili. Na razumevanje smo naleteli tudi v skupnih službah samoupravnih interesnih skupnosti, pri Komunalnem podjetju, Sadjarstvu Mirošan in krajevni skupnosti Loboje. Delavci Sadjarstva Mirošan so nam kljub neugodnemu vremenu tudi izkopali jarke za vodovod. Tako smo z združenimi močmi očistili jarke, položili cevi, še pred novim letom pa priključili vodovod.

Posebej bi se radi zahvalili predsedniku vaškega odbora v Kasazah Antonu Juraku za izredno požrtvovalnost in pomoč. Naša kmetija bo ob zdravi pitni vodi lahko delala in živela naprej, prav tako kmetje in družine, ki živijo tukaj. V imenu vseh uporabnikov se vsem zahvaljujemo za humano pomoč in razumevanje.

Družina Uplaznik, Brnica

Hvala za umetniški užitek

Tamburaška skupina DPD Svoboda Griže je 20. decembra 1987 pripravila Tamburaški večer, na katerem so igrali tamburaši iz Liboje, Pesja in Griž. Napovedana skupina tamburašev s Polzele pa je zaradi bolezni izostala.

Vsi, prav vsi so igrali prav prisrčno, temeljito pripravljeni, za kar gre vzornim vadijem izreči vso pohvalo. Kako prijetno vpliva brenkanje na strune na tiste, ki ljubimo mirne, dostojanstvene in ljube melodije. Potrebno je res veliko dobre volje, da se izvede tako lepa prireditev, ki je pravo nasprotje od igranja tistih skupin, ki se neusmiljeno zvijajo, vpijejo in tolčejo po bobnih. Zato iskrene čestitke tamburašem in prirediteljem podobnih lepih prireditev.

Tisti dan, ko je igral Mladinski pihalni orkester sem tudi nestrno pričakovala. To se je zgodilo 23. decembra, ko je bil jubilejni koncert ob 30-letnici obstoja Glasbene šole Risto Savin Žalec. Program je bil nadvse pester. Igrali so mladi harmonikarji pod vodstvom Marjana Kozmusa. Pridružil se je oktet mladnik in solist trobentar. Sledile so različne skupine, pianistke, kvartet s trobili, kitare in drugi, za zaključek pa je celotni orkester izvedel več skladb. Kako prijetno je bilo poslušati veličastno igranje teh talentiranih umetnikov. Prav vsak posameznik zasluži za svoje izvajanje in disciplino do dirigenta najboljšo priznanje. Kako veličastno je izvajal svoje znanje na instrument Miran Strnad in seveda tudi fant, ki igra na tolkala, boben in še činele.

Da pa je ta umetniški večer potekal tako kvalitetno, je treba vse priznanje pripisati veliko prežgodaj umrlemu učitelju Zoranu Kovaču. Vsi njegovi učenci so v njem dobili glavno podporo, veselje, saj jih je znal pridobiti, tako da se s svojim znanjem danes lahko predstavijo kjerkoli. Ob njegovi smrti se je pojavila bojazen, da bodo njegova prizadevanja zamrla, vendar njegovo delo sedaj nadaljuje Stane Podbregar, ki si je pridobil srca svojih učencev. Vsem izvajalcem in vodjem čestitke in zahvala za lep umetniški užitek in obilo uspeha pri nadaljnjem delu.

Bralka
(naslov v uredništvu)

PIONIRSKI KOTIČEK

Bojan Jurc med nami

Bližal se je četrtek. Poseben dan za našo šolo. Se še spominjate? Seveda, sem res neumna, kako da ne! Obiskal nas je akademski slikar Bojan Jurc. Pravzaprav so imeli stike z njim in njegovimi animiranimi filmi le učenci razredne stopnje.

Ves teden so se na ta dan izdatno pripravljali. Gledali so vse risanke na televiziji, se o njih pogovarjali, preko svojih tovarišic pa so spoznali tudi Bojana Jurca. Ogledali so si nekaj njegovih risank: Pregovori, Jutri je novo leto. Med tem ko so učenci razredne stopnje risali, pisali, smo se člani novinarskega krožka pogovarjali z njim. Najprej smo ga lepo pozdravili. Začetna tema je bila hitro mimo. Gost se je prav prijetno ogrel v govorjenju, pa tudi mi smo kar hlatali z vprašanji.

»Zakaj ste se odločili za delo animatorja, ko pa je vaš poklic akademski slikar?«
»Kot slikarja me je pritegnilo delo preko ilustracij. Rad sem imel slike, ki so kaj pomenile, ki so bile konkretne. Nisem razmišljal samo slikarsko, kajti slikar ima pred seboj bolj likovne probleme, ne toliko vsebinskih. V meni pa je gorela želja: s temi slikami kaj povedati. Sicer sem pa imel dostop do tehnike, kajti moj oče je delal pri filmu.«

»Kaj je značilno za vaš risani film?«
»Mislim, da je najbolj značilna naravnost k pripovedovanju zgodbe in izpovedovanje sebe in svojega pogleda skozi risbo. Zdi se mi, da je to moje področje. Pisatelj ali kdo drug, ki ga prosim za sodelovanje, pripeva osnovno zgodbo. Ko pa imam to zgodbo, naredim še svoje sporočilo in dam skozi animirano risbo svoj način pripovedovanja. To je moje delo, moj poklic!«
»Kdaj ste naredili svojo prvo risanko?«
»Moja prva risanka je nastala, ko sem hodil še na likovno akademijo, leta 1973. Torej se z animiranjem ukvarjam dobrih 14 let.«

»Od kod dobite material za risanko?«
»Veste, risani film je zelo zahtevna tehnologija. Upam si trditi, da je najdražji film. Sicer pa je treba veliko materiala uvoziti: folije in drugo. Barva in papir se že dobita pri nas. Toda mnogo drugih stvari ne!«

»S katero risanko oziroma filmom se trenutno ukvarjate?«
»Trenutno delam na Pregovorih. To je ciklus risank. Sicer pa ilustriram knjigo, ki jo je napisal Slavko Pregl in bo verjetno izšla po novem letu. Njen naslov je: Smrka in njegovi. Ali poznate film Čisto pravi gusar?«
»Seveda!« smo vsi vzkliznili v en glas. »No, vidite, «špicco» tega filma oziroma nadaljevanke ilustriram jaz.«

»Kako vpliva vaše delo na vaše osebno življenje, prosti čas?«
»Ja, s tem je pa takole. Ker sem svobodni umetnik, imam doma tudi svoj atelje. Delam dopoldne in velikokrat podaljšam delovni čas še na popoldne. Kadar snemam ali pa zvono opremiljam, delam kar ves dan. Drugače pa v prostem času prebiram knjige, predvsem otroške in mladinsko literaturo, ki mi je potem snov za animirane filme. Torej, moj prosti čas je podarjen risanemu filmu, ali, prvi je zame risani film.«

»Slišali smo, da ste naredili likovno akademijo. Ste študirali posebej še animacijo?«
»Ne, kajti specializacija za animatorja pri nas ne obstaja. Sam sem šel malo pogledat, kako se to dela v Zagreb filmu in na Dansko. Vse drugo sem se naučil sam. Dobiš knjige (tudi tuje), se v to poglubiš, raziskuješ. In tako počasi znaš. Poudariti je treba tudi to, da smo pri nas vsi, ki delamo na tem, samouki.«

»Vam pomaga pri risanki več ljudi?«
»Ne, žal pri nas tega ni. Pri nas moraš biti strokovnjak za vse sam. Npr.: jaz sam rišem, sam režiram, prepisujem, barvam...«
»Povedal nam je še, kako je drugje, in o nastanku risanke. To smo vam pripravili pod posebnim naslovom.«

»Od kod dobite zamisli?«
»Moje zamisli izhajajo iz kakšne ljudske zgodbe ali iz zgodbe, ki jo napiše pisatelj. Včasih dobim zamisel ob gledanju programa za otroke.«
»Vaši uspehi?«
»Ja, svoj največji uspeh sem doživel na Zagrebškem festivalu. Tam se zbirajo ljudje, ki ustvarjajo filme in risanke, in tam pokažejo svoj film ali risanko. Dobil sem tudi priznanje Metoda Badjure na Tednu domačega filma pred leti.«

»Koliko risank ste že naredili?«
»Naredil sem že več risank, animiral deset basni, potem ilustriral Zgodbe na dvoru kralja Janeza, animiral nekatere poklice za oddajo o poklicih, delal sem reklame...«

V zaključku našega pogovora smo se tovarišu Jurcu zahvalili za pogovor in mu zaželeli, da bi naredil še veliko risank za otroke in da ga veseli do tega dela ne bi minilo, čeprav je potrebnih veliko risbic samo za eno minuto programa.

Z gostom so se pogovarjali: Stani, Aleš, Rosvita, Goran, Nika, Natalija, Mateja.

Pogovor pa smo zapisale: **Natalija, Mateja, Nika**

NOVINARSKI LITERARNI KROŽEK
OŠ VERA ŠLANDER POLZELE

Zakaj se veselimo leta 1988

- Ker bom končala osnovno šolo in se vpisala na srednjo.
- V tem letu bomo imeli plesni venček in valetu.
- Postala bom mladinka, članica ZSMS.
- Pričakujem razburljivo dogodivščino.
- V jeseni postanemo sedmošolci glavni na šoli.
- Vedno upam, da bo naslednje leto boljše, lepše.

Dopisniki, OŠ Šempeter

Naš poštar

Na Uravskem imamo dva poštarja. Starejši je Stefan, mlajši pa Loni. Bolj poznam Stefana. Vsak dan nam prinese pošto. Hitro pogledam, če je kaj same. Ima zelo veliko in težko postarsko torbo. V njej ima veliko časopisov, revij in pisem. Uoxi se z mopedom.

Zelo se razveselim, ko pride k hiši.

Maja Telen, Uravsko

Kje in kako smo se zabavali v najdaljši noči

- Zbrani smo bili v družinskem krogu. Ob polnoči smo si voščili in obdarovali.
- Ob polnoči smo odprli šampanjec in še najmlajši brat ga je lahko malo »srknil«.
- Žal smo bili doma in gledali televizijski program, ki mi ni prav nič ugajal.
- Najprej slavnostna večerja s šampanjcem za domačo mizo, nato s prijatelji s kolesom v Šempeter. Bilo je lepo, lahko bi bilo še boljše.
- Bila sem pri sošolcih v bloku. Veselili, zabavali smo se. Ob Agropovcih se je blok tresel. Seveda ni manjkalo novih ljubezni.
- Sejno sobo v bloku smo mladi spremenili v dvorano. Bilo je super. Prvič sem bila na tak dan doma, ne pri stari mami ali na morju.
- S starši in prijatelji sem bila na Kopah. Miza je bila polna dobrot. Otroci smo gledali televizijski program, starši pa so se zabavali.
- Bila sem pri stari mami. Ko sem se ob Lojtrci domačih dolgočasila, sem z ostalimi otroki zunaj metala petarde. Lepo je bilo.
- V bloku sem bil s prijatelji, a žal je bilo premalo deklet. Ob 2 uri sem šel gledat film. Zanimivo in zabavno je bilo.

Dopisniki, OŠ Šempeter

Na osnovnih šolah naše občine imajo skoraj povsod tudi folklorne skupine. Na posnetku vidimo folklorno skupino OŠ Braslovče, ki se večkrat predstavi na šolskih prireditvah

T. TAVČAR

Predsednik TKS Žalec Mitja Urisek podeljuje zlato Bloudkovo značko Štefanu Božiču iz Šempetra.

Tone Tavčar

Priznanja športnikom

Predsednik Zveze telesno-kulturnih organizacij Bruno Randl in predsednik skupščine Telesno kulturne skupnosti Mitja Urisek sta na kraji slovesnosti v začetku januarja v Žalcu podelila priznanja telesno kulturne skupnosti in pa Bloudkove značke najboljšim športnikom in športnim delavcem žalske občine.

Bronaste plakete Telesno-kulturne skupnosti so dobili: Bojan Račnik, Emil Mlakar, Ervin Čas, Peter Huš, Mirko Lesjak, Anton Goršek, Branko Rojc, Mara Sem, Zmago Šoštar, Jože Verdev, starejši, Stane Čehovin, Albert Ramšak, Zdenko Germadnik, Ivan Rančigaj, Bojan Jevševar, Ludvik Vrtnjak, Matjaž Bauddek, Avgust Mastnak, Avgust

Pfeifer, pionirji odbojarskega kluba Šempeter, planinsko društvo Zabukovica, Mladen Melanšek, Dušan Brinovec in Franc Praprotnik.

Srebrne plakete Telesno-kulturne skupnosti so prejeli: Dragan Bojinovič, Silvo Marič, Franc Divjak in Šahovski klub Žalec.

Dobitnik bronaste Bloudkove značke je Franc Šarlah, srebrne Stanko Štorman, zlato Bloudkovo značko pa sta dobila Štefan Božič in Jože Grobelnik. Nagrado v obliki naročnice sta Bruno Randl in Mitja Urisek podelila Tini Veligošek in Robiju Štojsu za uspešno delo v šolskem športnem društvu Griže oziroma Šempeter.

Irena Jelen-Baša
Foto: Tone Tavčar

Čestitka planincem

Planinci Savinjske doline iskreno čestitamo članom Planinskega društva Žalec za visoka odlikovanja Planinske zveze Slovenije, in sicer: Ivanu Jurharju, Jožetu Ruparju in Florjanu Šonu za zlati častni znak Planinske zveze Slovenije; Albinu Štormanu in Dušanu Šipu za srebrni častni znak PZS in Janezu Megliču ter Dušanu Še-

mrovu za bronaste častne znake Planinske zveze Slovenije.

Prepričani smo, da bodo ta visoka odlikovanja nagradencem spodbuda za njihovo nadaljnje delo na področju planinstva, ki je bilo že do sedaj bogato in plodno.

-fj

Mladi v PD Zabukovica

Ob zelo uspešnem zaključku planinske sezone smo se mladi planinci PD Zabukovica, združeni v mladinskem odseku, zbrali na planinski postojanki ZH in pregledali opravljeno delo. Ob tej priliki smo z veseljem prisločili na pomoč oskrbniku doma in mu pomagali očistiti in pripraviti dom pred praznovanjem novega leta, pri čemer se nas je zbralo okoli dvajset.

Mladinski odsek PD Zabukovica združuje 68 mladincev in pionirje planinske skupine na OŠ Nade Cilenšek Griže pod vodstvom dveh mentoric in zunanjih sodelavcev iz matičnega planinskega društva, delujemo pa po letnem planu dela. V MO delujejo trije mladinski vodniki, instruktor orientacije, traser orientacije, alpinisti in drugi. Sestajamo se vsak mesec, najbolj ponosni pa smo na odlične uspehe ekip za orientacijo, ki imajo republiške in državne prvake. Dobro delo in odlični uspehi pa so botrovali tudi priznanju TKS Žalec, ki je ekipe za orientacijo in državne prvake Bojana Jevševarja odlikovala z brnastimi plaketami.

Mladinski odsek je v preteklem letu pripravil vrsto akcij, najbolj odmevno je bilo vsekakor orien-

tacijsko tekmovanje za pokal HOM '87 ob dnevu zmage, Milovanovičev memorial ter tradicionalni, tokrat že peti, tabor mladih planincev v dolini Zadnjici v Trenti. Mladi planinci pa smo bili prisotni tudi na vseh akcijah matičnega društva in tudi ostalih planinskih društev. Udeležili smo se raznih pohodov, bili smo zraven na množičnem društvenem izletu na Golici, na Peci, ob prazniku republike pa smo pripravili že tradicionalno turo od Trojan preko Čemšeniške planine in Krivavice v Tabor. Uspešno smo izvedli tudi planinsko šolo, ki jo je opravilo šestnajst mladih planincev.

Letos nameravamo delati še bolj zagnano. Okrepiti se moramo z mladinskimi vodniki, zato bomo najaktivnejše poslali na tečaje. Upamo, da bomo letos uspešno poglobili sodelovanje z osrednjo organizacijo mladine in društvom prijateljev mladine v kraju.

V prvih dneh februarja pripravljamo na Gozdniku večdnevno zimovanje mladih planincev naše ga odseka, kjer bo dovolj časa za smučanje, planinarjenje, ogled diapozitivov, izobraževanje pa tudi na igre ne bomo pozabili.

B. Polavder

Odlični žalski strelci

Strelci SD Žalec, ki nastopajo v II. slovenski ligi, so poleg šahistov, nogometašev in kegljačev med najboljšimi športniki v Žalcu. Potem ko so izpadli iz I. slovenske lige, letos premočno vodijo v II. slovenski ligi. Vodja ekipe Janko Melanšek je povedal, da sedaj resno načrtujejo, da se bodo spet uvrstili v I. republiško ligo. Na sliki: od leve proti desni: Mladen Melanšek, Jani Pukmaister, Vojko Škodnik in Justin Smerkolj.

T. TAVČAR

Strelstvo

Občinska pionirska liga

Na strelišču v Žalcu je bilo v Soboto, dne 9. januarja 1988, izvedeno četrto kolo občinske lige v streljanju z zračno puško za pionirje. Ponovno je prvo mesto ekipno s 452 krogi osvojila ekipa Liboj — v postavi: Frece, Brezlan in Đokič, ki je bil s 168 krogi tudi

najboljši posameznik. Druga je bila ekipa deklet SD Žalec s 444 krogi, tretja pa ekipa SD Žalec 1 ki je dosegla 439 krogov. Sledijo na 4. mestu SD Žalec 2, na 5. mestu SD Šempeter in na 6. mestu SD Polzela s 384 krogi.

Republiško tekmovanje v Rušah

V soboto, dne 9. januarja, je bilo v Rušah republiško tekmovanje v streljanju z zračno puško v počastitev tamkajšnjega praznika krajevne skupnosti. Udeležilo se ga je veliko ekip, med njimi tudi ekipa članov in pionirk Strelske družine Žalec. Ekipa članov v postavi: Škodnik, Melanšek in Smrkolj je zasedla dobro 4. mesto s 823 krogi, med posamezniki pa je slavil Branko Malec z odličnimi 282 krogi.

Tokrat so prvič na uradni tekmi tekmovala tudi dekleta SD Žalec, in sicer v postavi: Lučka Klovlar (158 krg), Janja Habjan (156 krg) in Renata Flego (148 krg). Med mešanimi ekipami (21) so nastreljale skupaj 462 krogov, kar je tudi družinski rekord za pionirje SD Žalec, s čimer so osvojili dobro enajsto mesto, hkrati pa so bile prve v razredu pionirk, zasluga za uspeh gre tudi njihovevemu trenerju M. Melanšku.

Šesto kolo 2. rep. lige — člani

V tem kolu sta se srečali v Rečici pri Laškem ekipi SD Žalec in SD Dušan Poženel iz Rečice. Zmagali so strelci Žalca s 1458 krogi pred domačini s 1441 krogi.

— člani

Za Žalčane so streljali: Jani Pukmaister, Vojko Škodnik, Justin Smrkolj in Mladen Melanšek, ki je bil najboljši strelec srečanja s 367 krogi.

Sedmo kolo republiške lige — člani

V tem kolu so Žalčani gostili strelce SD Straža-Rogatec, katere so prepričljivo premagali. Za domačine so nastopili: Kodnik, Pukmaister, Melanšek in Smrkolj s 1452 krogi, gostje pa so nastreljali le 1415 krogov.

Tako SD Žalec ponovno dokazuje, da je pravo mesto te usklajene ekipe zopet v prvi republiški ligi, kjer bodo tekmovali že v naslednji sezoni, saj so to sezono zanesljivo dobili vse tekme.

Zbral: J. Pukmaister

Kegljaške novice

Ligaške vesti

Po obnovitvi Hmezadovega kegljišča v Žalcu se je zanimanje za to dejavnost močno povečalo, kegljaški klub Hmezad pa je še z večjo vneto nadaljeval svoje delo. Kljub veliki zasedenosti kegljišča si močno želimo, da bi v naše vrste pritegnili kar največ mladih. V ta namen smo pridobili nov klubski prostor, ki ga je odstopil Hmezad, z njim pa bodo dani boljši pogoji za razne klubске dejavnosti.

Preteklo tekmovalno sezono so zaključili zelo uspešno. Prva ekipa, ki tekmuje v drugi slovenski kegljaški ligi-vzhod, je z ekipo Proletarica iz Zagorja ob Savi osvojila prvo mesto. Za napredovanje v višji rang sta se ti dve ekipi pomerili še enkrat na nevtralnem kegljišču, vendar kegljaščem Hmezada ni uspelo premagati nasprotnika.

Druga ekipa je v sezoni 86/87 nastopila v drugi ligi območne kegljaške skupnosti Celje, kjer so se z enim samim porazom uvrstili v prvo ligo občinske kegljaške skupnosti Celje. Obe ekipi sta enako dobro startali v sezoni 87/88. Prva se je v prvem kolu doma pomerila z ekipo Slovenj Gradca in zmagala z rezultatom 5113:4965. Najboljši posameznik

je bil Danilo SIVKA (Hmezad) z 914 podrtimi keglji. V drugem kolu so gostovali v Trbovljah in z ekipo Rudarja izgubili z rezultatom 5224:5071, v tretjem kolu pa so v Žalcu gostili ekipo Branika iz Maribora in zmagali z rezultatom 5140:5038. Najboljši je bil tudi tokrat Danilo SIVKA z 898 podrtimi keglji.

Druga ekipa, katere cilj je obstanek v prvi ligi OKS Celje, pa je v prvem kolu gostovala v Radečah, kjer je premagala ekipo Papirničarja z rezultatom 4891:4724. Najboljši posameznik je bil Žalčan Jože ROTAR z 885 podrtimi keglji, kar je bil tudi rekord kegljišča. V drugem kolu so se doma pomerili z ekipo Izletnika iz Celja in ponovno zmagali z rezultatom 4915:4729. Najboljši je bil domačin Zlatko KRAJŠEK z 872 podrtimi keglji. V tretjem kolu so gostovali v Štoreh pri ekipi Kovinarja — kandidatu za prvo mesto v ligi — in izgubili z rezultatom 4876:4582. Najboljši je bil Marjan ŠIMEK s 777 podrtimi keglji. V četrtem so doma gostili eno najmočnejših ekip lige, in sicer Šoštanj, in izgubili s 4983:4780, najboljši med domačini je bil Milan KRAJŠEK z 820 podrtimi keglji.

Darko Šon

Nov rekord žalskega kegljišča

Zadnje dni decembra so člani kegljaškega kluba Hmezad v Žalcu na svojem kegljišču pripravili turnir štirih ekip. V zadnjem dvoboju je med redkimi obiskovalci završalo, kajti član prve ekipe Hmezada Milan Lešnik je bil na poti, da doseže odlični rezultat. Imel je, tako pravimo, svoj dan in keglji so pokorno padali pod kroglo, izstreljeno iz njegove točne in mirne roke. Skoraj noben kegelj se ni mogel »skriti«, kajti za del ga je Milanov projekt.

Končni rezultat 984 kegljev ni bil samo nov rekord kegljišča (prej tudi Lešnik 918), ampak tudi znamka, katere ni bil vesel vsak član, ki je kdaj oblekel dres z državnim grbom. Milan ga še ni, vendar bi se ob takšnem napredovanju in standardno dobrem igranju kaj lahko zgodilo, da bi čez leta pokukal tudi na vrata državne reprezentance.

»V mladosti sem se ukvarjal

domala z vsemi športi,« pripoveduje mirno v novi klubski, še neurejeni sobi pod kegljiščem, zgoraj pa zamolklo krogle udarjajo v keglje. »Igral sem rokomet, odbojko, najraje pa kegljal. To panogo sem med študijem opustil, kasneje pa so me znova pogovorili in sem začel znova. Prišlo je do zamjenjave generacij in mlada ekipa se je dobro ujela. Iz regijskega prvenstva smo se uvrstili v republiško ligo in v njej ostali eno samo sezono. Premalo izkušenj smo imeli.«

Milan Lešnik je že večkrat podr več kot 900 kegljev, enkrat celo preko 1000! »Bilo je na starem asfaltnem kegljišču, kjer je steza lažja, s kanalom in če vanj lepo položiš kroglo, zadeneš. Načrti? Z ekipo vrnitev v republiško ligo, drugače pa čimvečkrat takšen rezultat, kot sem ga dosegel zadnje dni lanskega decembra.«

TONE VRABL

Preboldčani zasedli prvo mesto

V krajevni skupnosti Rudnik pri Gornjem Milanovcu v SR Srbiji je bila v decembru finalna — zaključna oddaja beograjske televizije Znanje — imanje. Preboldčani so v tej oddaji sodelovali v mesecu oktobru, tu pa so bili z maksimalnim številom osvojenih točk prvenstveno za zmagovalce med gostujočimi ekipami.

To visoko priznanje in zmago

so si Preboldčani pridobili na račun pomembnih rezultatov v agroživilstvu. Zlasti veliko točk jim je prinesel namakalni sistem, izvršena komosacija med Grajsko in Kapljo vasjo, velika mlečnost krav glede na njihovo število in krmljenje živine s silažo. Poleg tega pa tudi delo in uspehi, ki so doseženi na drugih področjih.

D. Naraglav

Turističnim delavcem v razmislek

Ker smo sredi zime in tudi več v zaprtih prostorih kot ob lepem vremenu, je razumljivo, da tudi več razmišljamo o okolju, kje živimo in kaj imamo, kar bi lahko pokazali tudi drugim. Okolica Žalca je bogata z naravno in kulturno-zgodovinsko dediščino, ki pa je žal ne znamo ponuditi v obdobju domačinom, zlasti pa tistim, ki zaidejo v naše kraje.

V Žalcu imamo turistično in hortikulturno društvo, ki sta sicer vsak na svojem področju veliko naredila, vendar žal še zdaleč premalo, da bi bili lahko zadovoljni. Pri tem ne gre za novogradnje, ampak sistematičnejše izkoriščanje tistega, kar imamo, in je pred očmi turističnih radovednežev po nepotrebnem skrito.

Savinjska dolina je znana po hmelju. Žal pa smo z izgubo štang in prihajanjem obiravcev izgubili vso idiliko o klasičnem načinu obiranja hmelja, ki je bilo posebno doživetje za vso Savinjsko dolino. Zakaj ne bi obdržali manjše njive za klasično pridelavo hmelja z vsemi fazami do obiranja in spravljavanja. Takšen muzej na prostem bi bil nedvomno v ponos celotni pokrajini, znanjem pa z veliko korist, da jim ne bi bilo treba klasičnega načina pridelovanja hmelja ogledovati na fotografijah ali poslušati iz ust starejših, dokler le-ti še so. Za vzdrževanje hmeljskega muzeja na prostem pa bi lahko skrbeli tisti, ki se usmerjajo v kmetijstvo.

TONE VRABL

Šport na kratko

Prizadevni strelski delavci SD Polzela že nekaj časa urejajo novo strelišče za streljanje z zračno puško. Kot je povedal predsednik SD Polzela Štefan Pečnik, gre do dela h kraju, tako bo otvoritev naslednji mesec.

Šahovski klub Savinječan je pripravil novoletni turnir. Nastopilo je 12 šahistov, zmagal pa je Ivan Setnikar pred Stanetom Skokom in Martinom Štormanom.

Marjan Črepan, mojster FIDE, doma iz Petrovc, ki nastopa za ŠK Iskra iz Ljubljane, je na mednarodnem turnirju v Ptuj osvojil prvo mesto. Marjan je v teh dneh v Franciji, kjer nastopa na mednarodnem turnirju z udeležbo 17 evropskih držav.

Marjan Lešnik s Polzele, ki nastopa za kegljaški klub Hmezad iz Žalca, je postavil nov rekord kegljišča z 984 podrtimi keglji.

Nov rekord je izboljšal kar za 66 kegljev.

Na novoletnem šahovskem turnirju ŠK Žalec je nastopilo 25 šahistov. Med člani je zmagal Brinovec, pri mladincih sta bila najboljša Kampuš in Urisek in pri mladinkah Uriskova.

V nadaljevanju II. republiške košarkarske lige-vzhod je ekipa Polzele doma premagala Slovenj Gradec s 104:94, ekipa Prebolda pa je gostovala v Bistrici in tam izgubila srečanje s 86:76. Do konca tekmovanja je še eno kolo. Na lestvici je Polzela z 22 točkami tretja, Prebold pa z 18 točkami na šestem mestu.

V II. republiški kegljaški ligi so kegljači Hmezada gostovali v Litiji in zmagali z rezultatom 4947:4948 podrtimi keglji, ekipa Prebolda pa je srečanje v gosteh proti Rudarju iz Trbovelj izgubila z rezultatom 5243:5007.

Tek na Čreto

Decembra je društvo TVD Partizanov Vransko organiziralo tekmovalno vztrajnostni tek na Čreto, katerega se je udeležilo 10 rekreativcev. Proga je potekala izpred Kulturnega doma na Vranskem, vodila mimo domačije Lesjak do Prilep, kjer je bila kontrolna točka, nato mimo domačije Podpečan, do planinskega doma

na Čreto. Vsi rekreativci so pred bližajočo smučarsko sezono pokazali dobro pripravljenost.

REZULTATI: 1. Marjan Štrubelj, 2. Mitja Goropevšek, Franc Pečovnik, Miran Salamon, 5. Peter Lopea, 6. Marko Brišnik, 7. Peter Košenina, 8. Zmago Šoštar, Vojko Ocvirk, 10. Marjan Natek.

Brnica turistični center?

Osem let je že minilo, kar so v Libojah na Brnici kupili zemljišče v želji, da tam v nekaj prihodnjih letih postavijo turistični center, namenjen Libojčanom pa tudi drugim priložnostnim in stalnim obiskovalcem prijetnih izletniških točk. Za prvotne potrebe so postavili leseno kočico, okolje pa uredili s klopimi im mizami. Vse še danes služi svojemu namenu, čeprav je potrebno občasno obnavljanje. Prostor je primeren za razna družabna srečanja, izlete, piknike, celo dramske uprizoritve na prostem.

Vendar si turističnega centra, ki ga želijo zgraditi, ne morejo predstavljati brez sodobnih prostorov in manjših spremljajočih objektov. Tako so v izgradnjo novega doma poleg prostovoljnega dela vložili že dve stari milijardi dinarjev in z njima zgradili kletne prostore, manjka pa še betonska

plošča pri novo zgrajenem prizidku, ki so ga morali zgraditi, če so hoteli zadostiti lokaciji za postavitev doma in pridobiti dokumentacije za nadaljnjo gradnjo.

Pri krajevni skupnosti Liboje so za to ustanovili investicijski odbor, ki ima nalogo pripraviti še potrebno dokumentacijo predvsem gradbeno dovoljenje. Ker ni dovolj finančnih sredstev, so se odločili, da bodo center zgradili v štirih etapah, in sicer do leta 1990. Letos bi morali dom pokriti ter tako objekt zavarovati pred vremenskimi neprilikami. Za prvo fazo bo potrebnih 600 milijonov starih dinarjev iz pomoči krajanov in seveda Keramične industrije Liboje. S prostora novega turističnega centra na Brnici je ob lepem vremenu prekrasen razgled po vsej Savinjski dolini od Celja navzgor.

TONE VRABL

Obvestilo

Turistično društvo Žalec bo imelo v Klubu družbenih organizacij v Žalcu dne 11. februarja 1988 ob 17. uri svojo letno skupščino. Ob tej priložnosti bodo podelili priznanja za urejeno okolje, sledilo pa bo zanimivo poljudno-znanstveno predavanje.

Žalčani — vabljeni

Miličniki svetujejo:

Za varno vožnjo v zimskih razmerah

Ker bo zima slej ko prej vendarle prišla, z njo pa tudi neviščenosti s, poledico, snegom in snežno plundro, vam dajemo nekaj osnovnih napotkov za vožnjo v takšnih razmerah, da ne bo nepotrebnega negotovanja na delavci cestnega podjetja ali komunale.

Osnovno pravilo varne vožnje je prilagojena hitrost, ki je odvisna predvsem od voznih razmer oz. stanja vozišča. Velja ugotovitev, da mora biti hitrost v zimskih razmerah vedno manjša kot pa v dneh, ko so temperature znatno nad ničlo.

Najhujše zlo na cesti je za voznike vsekakor poledica. Ta se pojavlja na posameznih cestnih odsekih, senčnih legah takrat, ko se temperatura spusti okoli ničle, čeprav je lahko tudi temperatura v ozračju višja,

temperatura vozišča pa zaradi nenadnega zvišanja ostane še vedno pod ničlo. Da smo zapekljali na poledeneli del, nas ponoči opozarjajo svetleči kristalčki v svetlobnih snopih. Nanjo pa nas opozori tudi spremeničen zvok gum, predvsem pa to, da krmilo nenavadno reagira na sunek. Velja pravilo, da na poledici ne smemo zavirati, morebitne spremembe smeri vožnje pa moramo popravljati le z rahlim sukanjem krmila. Pri tem pritisnemo tudi na pedal sklopke, da prekinemo zvezo med motorjem in pogonskimi kolesi.

Osnovno pravilo za vožnjo po snegu in snežni brozgi je ustrezna zimska oprema. Gume z letnim profilom nadomestimo z zimskimi vsaj na pogonskih kolesih, v prtljajniku pa ne bodo odveč tudi snežne verige, ki

nas bodo morda edine rešile iz zagate. Prav je, da se jih naučimo uporabljati, še preden jih potrebujemo, in da osnovne prijeme uporabe preizkusimo v toplih prostorih. Nepravilno nameščene verige pa lahko celo poškodujejo vozilo.

Tudi v snegu je pomembna primerna hitrost, saj je zavorna pot v teh razmerah veliko daljša kot sicer. Vsako dodajanje plina, menjava prestav in morebitno zaviranje je treba izvajati z občutkom in tako, da kolesa ne blokirajo, saj se v tem primeru spremeni smer vožnje. V primeru, da vozilo ne sledi željeni vožnji, je treba takoj odvzeti plin, nikakor pa ne zavirati, tako bo vozilo samo zavzelo pravi položaj. Moker sneg se nabira tudi na podvožju vozila in pod blatniki. Količina je lahko takšna, da vozila ne moremo več varno voziti, saj lahko zablokirajo kolesa, ves čas pa jih to tudi zavira, kar vpliva na porabo goriva.

Ne prehitro in v primerni prestavi je treba voziti tudi pri vožnji navzdol, kjer naj zavira motor in ne zavore.

Eno od osnovnih pravil v cestnem prometu je tudi ustrezna preglednost. Zamrznjena stekla vozil je treba temeljito očistiti in nikakor ne zadostuje le majhna luskica za preglednost voznika. Takšni vozniki se ne zavedajo, v kakšno nevarnost se podajajo, ko ob slabi vidljivosti, temi in sneženju za slabo očiščenimi okni le »tipajo« ali le približno vedo, kje in kako vozijo. Njihova vožnja je tako podobna hoji po nepoznatih temačnih stopnicah.

Posebno pomembna je v zimskih razmerah vožnje uporaba luči. Razen redkih izjem, bi jih morali uporabljati skoraj ves čas, kajti zanje ne velja stabilizacija. Ne bomo plačali toliko elektrike, kolikor jo bomo porabili, saj se sama obnavlja. Zato, vozniki, ne varčujte z lučmi in imejte že ob najmanjšem zmanjšanju vidljivosti prižgane zasenčene luči, ne pa parkirne, ki imajo svoj namen, nikakor pa se ne smejo uporabljati pri premikajočem se vozilu.

KOMANDIR POSTAJE MILICE ŽALEC inšpektor Franci Klanjšek

Dežurstvo na vodovodu

Dežurni monter za popravilo okvar na glavnih vodih v občini Žalec:

Od 25. januarja 1988 do 1. februarja 1988:

MARKO DOLINAR, GRIŽE 35.

Od 1. februarja do 8. februarja 1988:

BOGDAN PANTNER, RAKOVLEJE 17/D.

Od 15. februarja 1988 do 22. februarja 1988:

JAKOB OLIP, PONGRAC 21.

Od 22. februarja 1988 do 29. februarja 1988:

VLADO ŠUPER, Velika Pirešica 5/E.

OPOMBA: Dežurni se nahaja v DO KOMUNALA Žalec od 12. do 12.30 le v času prostih dni (sobota, nedelja, praznik). Ob delavnikih popoldne pa je doma. Vaša sporočila lahko oddate v nabiralnik ali na telefonski številki: 712-131 ali 712-149.

do • komunala • p.o. žalec nade cilenšek 5

Komisija za kadrovske zadeve

objavlja

naslednja prosta dela in naloge:

— dveh delavcev za VODOVODNO—MONTERSKA OPRAVILA

Pogoji:

- obvladan program II. oz. IV. stopnje strokovne izobrazbe (vodovodni inštalater, kovinar)
- praksa do enega leta,
- opravljen šoferski izpit B kategorije,
- poskusno delo 3 mesece

— delavca za ODČITAVANJE ŠTEVČNIH NAPRAV (VODOMEROV)

Pogoji:

- obvladan program III. stopnje strokovne izobrazbe (PK delavec),
- opravljen šoferski izpit B kategorije,
- poskusno delo 3 mesece

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Nastop dela mogoč takoj ali po dogovoru. Pisne prijave sprejema kadrovska služba v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 8 dneh po končanem zbiranju prijav.

353 novih voznikov

Praznik šoferjev in avtomehaničkov so člani žalske organizacije počastili s svečano sejo skupščine in s šoferskim plesom. Organizacija, ki šteje preko 800 članov, se uvršča med najuspešnejše v Sloveniji. Njihova osnovna dejavnost je avto šola, v preteklem letu pa so organizirali deset tečajev s področja prometnih predpisov. Tečaje je obiskalo 350 slušateljev. Praktični del prometnega izpita je uspešno opravilo kar 353 kandidatov, vsem pa ZSAM Žalec želi predvsem srečno in varno vožnjo. Športna dejavnost je v tej organizaciji zelo razvejana, že drugič zapovrstjo pa so osvojili naslov republiškega ekipnega zmagovalca. Posebno pozornost namenjajo tudi preventivni dejavnosti pri vzgoji v cestnem prometu, med katerimi naj omenimo akciji Varna pot v šolo za prvošolčke in Tehnična brezhibnost tovornih vozil. Predavanja za poklicne voznike, ki so namenjena predvsem izobraževanju, so vedno dobro obiskana, kar potrjuje visoko zavest poklicnih voznikov za varno

vožnjo. Med pomembne aktivnosti uvrščajo tudi vsakoletno tombolo, izkupiček pa namenjajo za ureditev društvenih prostorov in tehnične baze v Latkovi vasi. Izgradnja tehnične baze je sicer zaključena, pridobiti morajo le še potrebna dovoljenja za obratovanje. Sicer pa bodo najprej pričeli s preventivnimi pregledi motornih vozil in traktorjev. Prav lastniki traktorjev že težko pričakujejo to pridobitev, ki jim bo možnost tehničnih pregledov precej približala. Precej sredstev in še več prosto-

voljnega dela so člani ZSAM Žalec namenili za ureditev križišča pri poligonu. V razpravi so opozorili na poslabšanje prometne varnosti na naših cestah, ki terja vsako leto več človeških življenj, zavzeli pa so se za čimprejšnje sprejetje odloka o ureditvi prometa v občini.

Zasluznim članom so na svečani seji skupščine podelili priznanja in plakete, ki so jih prejeli Vlado Huš, Ivan Razboršek, Anton Verdnik, Magda in Bogomir Ulbink, Ana in Ivan Zadravc, Ivan Ljubič ter izpitna komisija Celje. Člani skupščine so se ob 10-letnici izgradnje poligona še posebej zahvalili Jožetu Janu in Vladu Gorišku za njun prispevek in pomoč pri izgradnji tega pomembnega objekta.

PODJETJE ZA PTT PROMET CELJE

OBVESTILO

Dne 12. februarja 1988 bo vključena nova telefonska centrala Prebold. Zamenjane bodo klicne številke, zato se poslužujte službe telefonskih informacij. Seznam telefonskih naročnikov ATC PREBOLD z novimi klicnimi številkami bo objavljen v februarjski številki Savinjskega občana. Prosimo za razumevanje

Podjetje za ptt promet Celje

IVAN STEBLOVNIK

Opravljanje pogrebnih storitev
Parizlje 11/c
BRASLOVČE

Od začetka januarja opravljam samostojno obrtno dejavnost:

OPRAVLJANJE POGREBNIH STORITEV, ki zajema vse pokopališke in pogrebne storitve, in sicer ob vsakem času.

Pokličite na telefon: 721-017 ali 721-395.

Nagradna novoletna križanka

Med pravnimi rešitvami je žreb izbral naslednje nagrajence:

1. nagrado — darilo SLOVINA prejme:

Ivan ŠTAMOL, Dobrteša vas 16/F, Šempeter

2. knjižno nagrado prejme:

Jožica LAMPRET, Ul. talcev 5, Žalec

3. knjižno nagrado prejme:

Ivan ŽOHAR, Dobrteša vas 16/E, Šempeter

Pravilna rešitev:

APAŠ, BOK, SLOVIN, ORKAN, ŠTIRIDSEST LET, MIT, ATLANTA, PEKING, VIRK, ANE, ILKA, KES, POLITEIST, SI, DC, DIVJAK, DURAK, SRB, VIDEO, AGA, NAGRADA, TOR, KARL SCHRANZ, LINOLEJ, OBELISK, EARL, JURČIČ, STRN, LAZENJE, TC, ILEGALKE, TON, PRAKSA, LORNE, LE-OV, AČ, LAK, PRELOGE, VENLO, DANE, KRI, RATAJ, DAKI, BRNIK, SLON, OTIP, ARSA, GROSIST, RIHARD, NORKA, RAHITČIČ, EDO, JAPELJ, CVET, ZOR, INKA, DELTA, CRNUČAN, ONIČ, ŠKART, ARNAV, IHAN, MIKADO, ŽIR, ARENA, LADJAR, CONSTABLE, SP, CARON, ELITA, OJE, ALI, LAPIS, PSI, STRD, OG, VOJSKO, OCEANI, KLIMA, ABBA, EVALD, SREČNO NOVO LETO, RUM, RAČE, DRAŽ, TREPAK, LESSEPS, ZRAČNIK, AVANTI, APO, TEN, UV, KLARA, AGNES VARDA, ANIENE, TO JE TA PRAVO, JAZBEC, SER, ANAM.

Nagrajenci bodo nagrade prejeli v našem uredništvu v Žalcu, Heroja Staneta 1. (gasilski dom).

Darko Naraglav

Civilna zaščita

Ocenili svoje delo

Na zadnji seji občinskega štaba civilne zaščite so sprejeli o svojem delu v minulem letu, sprejeli plan dela za leto 1988, se seznanili s poročilom o izvedbi tekmovanja gasilskih enot CZ ter si ogledali video posnetke iz vaje EKO — VG — 87 v Vinski gori in Agrina 87 v Žalcu.

V minulem letu je bila poglobljena naloga občinskega štaba za civilno zaščito in s tem tudi — po sprjetem planu iz leta 1986 — štabov v KS in OZD priprava delovanja civilne zaščite za preprečevanje vseh vrst ogrožanja ljudi in premoženja ob naravnih in drugih hudih nesrečah. Ob tem so vseskozi in sprotno urejali evidenco pripadnikov CZ, skrbeli za načrtno opremljanje enot in štabov, usposabljanje pripadnikov ter se vključevali v akcijo zaščite in reševanja ob raznih naravnih nesrečah. Ob vsem tem so se člani občinskega štaba CZ udeležili enotedenskega seminarja v Poljčah, kjer so se strokovno usposobili za izvajanje posameznih nalog štaba in s tem zapolnili vrzel, ki je nastala z novim imenovanjem občinskega štaba v letu 1986. Več o sami aktivnosti občinskega štaba CZ pa nam je povedal njihov poveljnik Stane Lesjak.

»Posebno pozornost smo v minulem letu posvečali še nerealiziranim nalogam iz leta 1986, ki so

se nanašale na evidenco pripadnikov CZ. Ob tem ugotavljamo, da tega ni možno realizirati do popolnosti brez sodelovanja vseh temeljnih nosilcev in odgovornejšega obnašanja posameznikov. Poleg tega pa nas ovira pri ažurnanju evidence velika fluktuacija pripadnikov CZ v delovnih in drugih organizacijah združenega dela... V zvezi z novim navodilom za izdelavo načrtov civilne zaščite ob naravnih in drugih hudih nesrečah ter v vojni pa je povedal: »Ugotavljamo, da je bil zastavljen cilj izpolnjen, vendar je potrebno v naših načrtih CZ po KS in OZD in drugod temeljito obdelati temo zaščite in reševanja ob naravnih in drugih nesrečah, predvsem pa področje zaščite in reševanja ob prevozu, skladiščenju in predelavi nevarnih in eksplozivnih snovi. V ta namen smo s posebno vajo ob dnevu civilne zaščite v Vinski gori animirali in pokazali širši množici posledice morebitnega razlivanja nevarne snovi, kako je potekala ta vaja pa je bilo dobro razvidno v prikazanem video filmu.«

V občinskem štabu CZ so izvedli tudi v minulem letu občinsko tekmovanje svojih enot. Ugotavljajo viden napredek tovrstnih tekmovanj, saj so poleg množičnosti opazna tudi večja prizadevanja pripadnikov CZ. Uspešni so bili tudi pri nabavi sredstev in opreme in so skorajda v vseh primerih upoštevali predloge, ki so jih posredovali štabi CZ v KS.

Vsega pa kljub temu ni bilo mogoče uresničiti zaradi vedno večjih cen. Pri nabavi opreme in sredstev pa tudi ugotavljajo, da so štabi v KS in OZD začeli razmišljati tudi o opremljenju, ki ni zahtevano po formaciji v vojni, ampak jo s pridom lahko koristijo ob naravnih in drugih nesrečah.

»Posebna skrb je veljala v minulem letu usposabljanju enot in štabov in je potekala skladno z letnim načrtom občinskega štaba CZ.« je povedal Stane Lesjak in nadaljeval: »Usposabljanje se je odvijalo za občinski štab v celotni sestavi, za štabe CZ v OZD in KS, za posamezne enote in pripadnike CZ, ki so sodelovali na posvetih in pokaznih vajah. Poleg tega pa smo se vključevali še v problematiko in aktivnosti na področju RBK (radio-biološke in kemične zaščite) ter na področju nabave sredstev in opreme za odpravljanje teh posledic. Poleg vsega že omenjenega pa smo člani štaba opravljali še vrsto drugih nalog. Med drugim smo sprotno opozarjali na morebitne posledice pri skladiščenju in prevozu nevarnih snovi. Aktivno smo se vključevali v problematiko prevoza pitne vode, koordinirali in organizirali akcije v tih poplavih na našem območju, opozarjali na nujne sanacije na terenu, da do njih ne bi prišlo, in podobno,« je zaključil naš pogovor Stane Lesjak.

Polje, kdo bo tebe ljubil, ko te jaz zapustil bom...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega in skrbnega moža in atija

JOŽETA ROVŠNIKA

z Dobrovelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki so nam pomagali v težkih trenutkih, z nami sočustvovali, prinašali vence in cvetje. Iskrena hvala LD Braslovče in govorniku, tovarišu Zorcu, duhovniku za opravljen obred in poslovilne besede ter pevcem.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobrega moža, očeta, dedka, tasta in brata

ADIJA VASLETA

iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znanecem, sosedom ter sodelavcem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se za izrečena ustna in pisna sožalja, za darovano cvetje in denar v dobre namene. Posebna zahvala tovarišem iz Krajevne skupnosti Žalec, tovarne Ferralit in duhovnikom za iskrene poslovilne besede.

Posebej se zahvaljujemo poveljstvu ZSAM za vzorno organizacijo, pevcem za sočutno zapete pesmi ter vsem za številno udeležbo in izkazano sožalje na njegovi zadnji poti. Žalec, Donji Hraščan, Ljubljana, Ribnica na Pohorju, Argentina—Buenos Aires

Žalujoci: žena Marija, sin Milan in hči Darja z družinama ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dede in pradede

JOŽETA KRKA,

upokojenega rudarja iz Zabukovice 142

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znanecem in prijateljem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

Hvala vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti, libojski godbi, pevcem, govornikom Potočniku, Milariču, Grobelniku, zabukovskim gasilcem in duhovniku za opravljen obred.

Iskrena hvala sosedom, Vauknerjevim in Mariji Uranjcu za pomoč pri njegovi zadnji uri. Hvala tudi patronažni sestri Anici, ki ga je obiskovala na domu.

Žalujoci: žena Marjeta, sin, hči, vnuki in pravniki ter sestri Fanika in Beta

Iz miličnikove beležnice

Dne 17. decembra 1987 je na regionalni cesti zunaj naselja Pre-serje voznik osebnega avtomobila **Milan PEVNIK** na ravnem delu cestišča nenadoma zapeljal v levo in trčil v nasproti vozeč tovorni avtomobil **Marjana AŽMANA**. V nesreči je bil voznik Pevnik laže poškodovan.

Dne 21. decembra 1987 se je na Polzeli hudo poškodoval **Boris STOPAR**, ki se je po regionalni cesti peljal s kolesom z motorjem. Padel je z njega in obležal na sredini voznega pasu, kmalu nato pa je iz smeri Brega pripeljal voznik osebnega avtomobila **Peter PARAŠUH** in ležečega Stoparja povozil in mu povzročil hude poškodbe.

Dne 27. decembra 1987 je v Vinski gori na magistralni cesti voznik osebnega avtomobila **Franč KETIŠ** zaradi neprilagojene hitrosti v ovinku zapeljal s ceste po strmini navzdol, kjer se je zaletel v drevo. Pri tem se je voznik hudo poškodoval, sopotnik **Miroslav VESELKO** pa laže.

Istega dne se je pripetila tudi nezgoda v Doberteši vasi. Voznik osebnega avtomobila **Jože TURK** zaradi neprimerne hitrosti pri zavijanju z magistralne ceste ni spjel ovinka. Zapeljal je s ceste, kjer je njegovo vozilo trčilo v jablano, voznik pa se je hudo poškodoval.

Dne 29. decembra 1987 se je **Oto ŽAGAR** zaradi vožnje pod vplivom alkohola in zaradi varnostne razdalje v ulici Heroja Staneta v Žalcu pred križiščem z obvoznico zaletel v vozilo **Romane JURHAR**, katero je zaradi trčenja odbilo v vozilo **Dragana PAVLOVIČA**. Pri tem se je laže poškodovala voznica Jurharjeva, na vozilih pa je nastala večja materialna škoda.

Dne 30. decembra 1987 je na lokalni cesti v Libojah na poledenem vozičku zaneslo s ceste voznico osebnega avtomobila **Jasno PODOBNIK**, zaradi česar je trčila v drog električne napeljave in se laže poškodovala.

Dne 8. januarja 1988 je na regionalni cesti v Letušu voznik tovornega avtomobila **Helmut KOLAR** zapeljal na levo stran vozišča v trenutku, ko mu je nasproti pripeljal voznik osebnega vozila **Valentin SLATINŠEK**. Pri trčenju je nastala večja materialna škoda.

Na Ložnici pa se je **Ivanu CENTRIHU** med vožnjo s kolesom zaletel v sprednje kolo večji pes, zaradi česar je voznik kolesa padel po cestišču in se poškodoval.

Kazniva dejanja

V noči na 17. december 1987 je neznan storilec prišel skozi nezaprto okno v stanovanjsko hišo **Antona VASLETA** s Ponikve pri Žalcu. Iz predsobe je v času, ko so domači spali, odnesel manjšo vsoto denarja.

Dne 18. decembra je neznanec v garderobi telovadnice OŠ Peter Šprajc-Jur v Žalcu ukradel denarnico. **Ker je bilo v zadnjem času več podobnih tatvin, miličniki opozarjajo na večjo pazljivost za osebne stvari v času rekreacije, vrednejših predmetov pa v garderobah ni varno puščati.** Tega dne pa je bil izvršen rop na bankinsko črpalko v Šentrupertu in le zaradi prisebnih delavcev na črpalki storilca nista dosegla svojega namena. Med napadom je bil eden izmed delavcev črpalke laže poškodovan.

V noči na 19. december je bila **Vinku RAZDEVŠKU** s Ponikve ukradena motorna žaga Husqarna.

V noči na 20. december pa so se neznanci lotili avtomobilov pred hotelom Golding—Rubin v Žalcu, v ulici Heroja Staneta in v Kidričevi ulici, in sicer zaradi predčasne zaprtja disco kluba v hotelu, kjer sta bila kršena javni red in mir. Razrezali so predvsem gume.

Dne 23. decembra sta v popoldanskem času dva otroka iz garderobe kegljišča v Žalcu ukradla denar.

Po obvestilu neznanega občana so miličniki pri kraji zalotili povratnika M. A., ki je osumljen več podobnih kaznivih dejanj. Tokrat se je lotil osebnega avtomobila zastava 101 pri zgradbi občinske skupščine. Miličniki se neznanecu, ki se ni predstavil, kljub temu zahvaljujejo za pomoč.

V noči na 25. december je bilo v Petrovčah ukradeno **Ivanu GRABNARJU** motorno kolo JAMAHA 250 ccm, bele barve.

Dne 24. decembra so prodajalci NAME v Žalcu prijeli pri tatvini K. J. in G. D., oba iz Titovega Velenja. Pri zbiranju podatkov so miličniki ugotovili, da sta pred tem kradla tudi v Savinjski in Manufakturi v Žalcu.

V času od 31. decembra 1987 do 3. januarja 1988 je bilo vlomljeno v stanovanjsko hišo **Jožeta BONARJA**, od koder je storilec odnesel le nekaj pijače. Storilec se je v objekt splazil skozi okno.

Vabljeni ste v Prekopo

OO ZSMS Prekopa prireja v soboto, dne 30. januarja 1988, ob 20. uri v Gasilskem domu Prekopa VIDEO DISCO SHOW, z gostovanjem popularne video-diskoteke SRAKA iz Ljubljane. Čakajo vas enkratna scena, najpopularnejša glasba, najboljši videospoti, enkratno vzdušje ter presenečenja. Zato nikar ne oklevajte in se napotite na najboljši žur.

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA P. O.

SAVINJSKI MAGAZIN ŽALEC

na vsakogar nekaj

NUDIMO

KREDIT ZA:

- smučarsko opremo
- preproge in tekstil
- akustiko in male gospodinjske aparate
- pohištvo
- belo tehniko, kolesa, mopede

INFORMIRAJTE SE V VSEH NAŠIH POSLOVNIH ENOTAH

V imenu predstavnikov verske skupnosti se je za sprejem zahvalil Vladimir Rutar.

Obojestransko razumevanje in sodelovanje

Sredi januarja je predsednik občinske skupščine Ludvik Semprimožnik sprejel predstavnike verske skupnosti. Najprej jih je seznanil z gospodarskimi in družbenimi razmerami v občini ter nalogami v tem letu. Izrazil je tudi zadovoljstvo zaradi dobrega so-

delovanja v preteklem letu. V tovariškem razgovoru so se predstavniki verske skupnosti zahvalili za razumevanje in pomoč družbenopolitične skupnosti, hkrati pa izrazili pripravljenost za sodelovanje pri premagovanju sedanje krize.

Kompas Jugoslavija:

Nova sezona Naj—izletov

Pričela se je z izletom v Padovo

Kompas Celje je z vsemi poslovalnicami na širšem celjskem območju pripravil za leto 1988 program Naj — izletov za sindikate delovnih organizacij, in sicer v tužino za tiste z malo globlji žepi, za druge, ki še ne poznajo dovolj ožje domovine, in ki so raje bliže domu, pa zanimive izlete po Sloveniji. Oba programa zajemata po šest izletov, ki so oštevilčeni po vrstnem redu. Otvoritveni izlet s številko ena so pričele tajnice širšega celjskega območja, ki so bile gostje posameznih poslovalnic Kompassa. Z njim so Kompasovci popeljali svoje gostje v Italijo — v Padovo — kot nagrado za dobro sodelovanje v preteklem letu. Poslovna poteza, ki je postala že tradicionalna, je nekoliko neobičajna, vendar pri Kompasju že vedo...

Na veselo popotovanje onkraj meje je štirideset predstavnic nežnega spola popeljal najsodobnejši avtomobil vanhool, opremljen

z videorekorderjem, sanitarijami in vso potrebno udobnostjo, za dobro počutje gostij pa so se trudili: vodja Kompasove poslovalnice v Celju Milan Čuček, vodiča Rok in Brane, katerima sta pomagali Marjeta in Ida, vse skupaj pa je varno tja in nazaj popeljal voznik Ivan. Torej uigrana ekipa, ki je poskrbela, da je izlet uspel tako, kot je bil zamišljen. Domislic in dobre volje tudi ni manjkalo. Če bodo vsi naslednji izleti v Benetke, v Salzburg, München, Bratislavo in na Dunaj zastavljeni in izpeljani tako, potem se jim pri Kompasju ni treba bati, da za vsakega med njimi, izleti namreč, ne bi zagotovili minimalnega števila štiridesetih udeležencev, saj tudi cene zanje niso pretirane. Sindikatom se torej odpirajo nove širine in možnosti v Kompasovi ponudbi, izbrati pa glede na ponujeno tudi ne bo težko.

V. Cerovšek

Priprave na referendum so stekle

V vseh vaseh KS Prebold so v decembru in v prvem delu letošnjega januarja potekali zbori vaščanov. Na njih so razpravljali o delu KS oz. izvedbi programa del v letu 1987 in se seznanili z osnutkom programa za leto 1988. Poleg tega pa je beseda tekla tudi o referendumu za krajevni samoprisevek. Dejstvo je, da se vse bolj čuti potreba po uvedbi krajevnega samoprisevka, saj je sicer kraj obsojen na ustavev razvoja. Večina ljudi se tega zaveda, vendar se bo, ko bo potrebno reči konkretno, kako in kaj, in se odločiti za vlaganje lastnih sredstev, raspoložene marsikoga spremenila. V razgovorih na zborih vaščanov, na skupščini KS ter ter sveta KS so ljudje poudarjali, da je potrebno ločevati želje od potreb in pripraviti takšen program referenduma, ki bo usklajen in vsestransko zanimiv za vse krajanje. Brez dvoma ne bo šlo v programu brez vodstva, kanalizacije, cest, telefonije, kar so bile tudi najpogostejše teme pogovora na zborih vaščanov. Sestavljen je že pripravljani odbor, in sicer sta v njem iz vsakega vaškega sveta po dva člana, ki bo začel delati osnutek programa za samoprisevek.

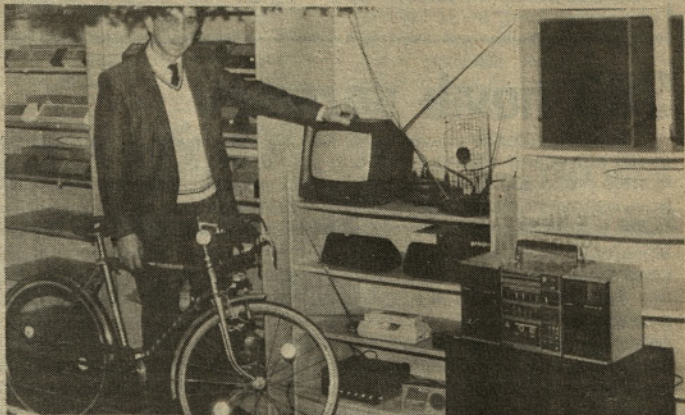
D. N.

FOTOKRONIKA

PESTRA PONUDBA V NITKI. Breda Čuvan je na Šlandrovem trgu v Žalcu odprla zasebno trgovino s pestro ponudbo tekstilnih proizvodov. Ponudba metrskega blaga, konfekcije za moške in nežnejši spol, nogavic, perila in raznih modnih dodatkov vabi kupce, pa tudi njen strokovni nasvet ni odveč. S trgovino Nitka je ponudba v Žalcu še bogatejša, večja izbira pa privablja vsak dan več kupcev od blizu in daleč.

jk

KOMISIJSKA PRODAJALNA. Nekaj dni pred novim letom je Anton Mešič s Polzele v Levcu pri cvetličarni odprl komisijnsko prodajalno. V njej ponuja in odkupuje tehnične predmete, železnino in gospodinjske aparate. Na sliki: Anton Mešič v svoji prodajalni.

T. TAVČAR

POKOPALIŠČE ZA ŽARNE POKOPE. V Žalcu so pričeli urejati pokopališče za žarne pokope. Z deli bodo zaključili, če bodo za to ugodne vremenske razmere, v mesecu marcu. Krajevna skupnost pa že sprejema naročila in nudi obročno odplačevanje. Ker je bilo v javnosti veliko vprašanj, zakaj so ob magistralni cesti odstranili smreke, so nam povedali, da zaradi poškodb spomenikov, spomladi pa bodo zasadili nove.

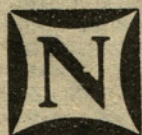
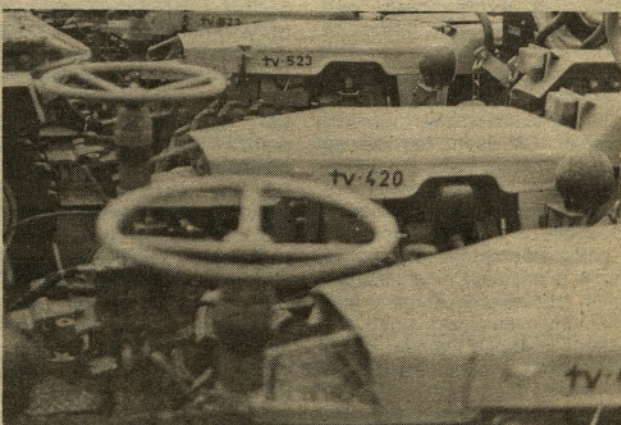

TRAKTORJI »TOMO VINKOVIČ« (TV 420, TV-523)

SAMO DO 31. januarja 1988
— s 15% **POPUSTOM!**

ALI
— **NA OBROKE!**

- Pogoji:
- 50% gotovinski polog
 - ostalo 4 obroki
 - brez obresti
 - dva poroka

vsak dan kaj novega

- poceni do toplih oblačil — **od 18. do 30. januarja**
- **gospodinjski teden v NAMI od 15.—20. februarja** — popusti
- pred pustno soboto, 13. februarja, **velika izbira mask...**

Pokličite nas na tel. številki:

Veleblagovnica Žalec: 711-231
Prodajni center Levec: 26-317

Veleblagovnica
Prodajni center

nama

Žalec
Levec